

Nr.7

**CREATIVITATE
ÎN EDUCAȚIE**

REVISTĂ DIGITALĂ

**STAR
KIDS**

ISSN 2784 - 1146

CUPRINS

Irina Alexandra Bozieru - Puterea Atașamentului

Rodica Florea - HARTA MENTALĂ- INSTRUMENTUL PENTRU O ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ

Ionela Ungureanu - Creativitatea- Condiție Esențială A Împlinirii Și Autorealizării Elevilor

Mirela Pienescu - Școala Organizație Și Instituție Socială

Marius Florescu - FORMAREA INITIALA SI CONTINUA A CADRELOR DIDACTICE DIN ROMANIA

Andreea Niculae - Formarea Profesională A Personalului Didactic Din România

Manuela Cimpoescu - Tradiții Peste Secole

Manuela Cimpoescu - Tradiții Peste Secole

Doina Ursu - CUNOAȘTEREA COPILULUI MIC PRIN DESEN

LATARETU VIOLETA CECILIA - Copilăria, Ziua Bucuriei

Mariana Vizitiu - NATURA-NEMURITORUL PROFESOR-Educație Outdoor

Nicoleta Petcu - Acțiuni De Motivare A Cadrelor Didactice Din Perspectiva Managerului Instituției De Învățământ

Mirela Cirstica - EFICIENTIZAREA VOCABULARULUI PREȘCOLARILOR ÎN ACTIVITĂȚILE DE EDUCARE A LIMBAJULUI

Cristina Predut - EFICIENȚA JOCULUI DE ROL ȘI A DRAMATIZĂRII ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA PREȘCOLARI

GHEORGHITA COTET - ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE, ÎNVĂȚAREA PRIN COMPETIȚIE, ÎNVĂȚAREA INDIVIDUALĂ

Ioana Tătaru - METODE MODERNE / ACTIV-PARTICIPATIVE UTILIZATE ÎN CADRUL JOCURILOR DIDACTICE ȘI AL EXERCIȚIILOR PRIVIND DEZVOLTAREA AUZULUI FONEMATIC

Mariana Diaconu - Studiu De Caz

IOANA JENI SIMILACHE - Jocul- Modalitate De Învățare Și Educare

Dumitrica Danila Mocanu - Rolul Creativitatii In Predare Invatare

ION PARCEL - Structura Dimensională A Managementului Clasei De Elevi

Bit Ana Cristina - Competitiv Și Competent

VIOLETA FLOREA - Importanța Formării Competențelor În Școală

Mariana Birsan - OPTIMIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREȘCOLAR PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE

Ionela Ceaureanu - ABANDONUL ȘCOLAR DE LA PREVENȚIE, LA INTERVENȚIE

TEODORA HODUT - Proiect De Activitate

Ioana Georgiana Popescu - Rolul Tehnologiei În Demersul Didactic

Loredana Bondar - Abandonul Școlar

Alexandrina Tudorache - Activizarea Elevilor Prin Jocuri De Socializare Și Cunoaștere

Margareta Adela Lazar - Metode Specifice Învățării Active, Promovate În Cadrul Disciplinelor Opționale

Ramona Erdei - Educația Antreprenorială În Grădiniță

VALEA ANICA - EDUCAȚIA ONLINE-AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ - „Find Your Green Way!” - Proiect De Educație Ecologică Și

Protecția Mediului

Mariana Capris - Diftongii Limbii Române

Mihaela Raluca Boieru - Poveștile Terapeutice Pentru Copii

Anamaria Simona Peiu - Activitățile Outdoor

Maria Magdalena Stirbu - PROIECT DE ACTIVITATE

Simona Miclea - Portofoliul Digital -Ca Metodă Inovativă De Evaluare

Daniela Satcău - PROIECT TEMATIC "Primăvara, Anotimpul Bucuriei"

PAUN FLORENTINA NICOLETA - EXAMENE ȘI EVALUĂRI NAȚIONALE

Elena Anca Baci - Motivația În Învățare

ELENA-LUCIA MITROIU - EXPUNEREA ÎN CLASĂ A PRODUSELOR MUNCII ELEVILOR

Mirela Duma - Utilizarea Calculatorului În Procesul Educativ

Adina Vasile - Concursurile Școlare Și Elevii

Elena Roșca - ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN PROCESUL
EDUCAȚIONAL

Mirela Ilie - Jocul Didactic

Anica-Maria Tănase - Un Mediu Școlar Mai Sigur

Tatiana Apetrei - JOCURILE DE STIMULARE A GÂNDIRII, A IMAGINAȚIEI ȘI A
CREATIVITĂȚII LA COPIII PREȘCOLARI

Elena Carmen Popescu - Șanse Egale Pentru Toți Copiii

Ioana-Adriana Bodea - Metode Şi Tehnici Pentru Stimularea Dimensiunilor Creativităţii
Elevilor Din Ciclul Primar La Nivelul Disciplinelor Prevăzute În Planul Cadru

MARIANA IVAN TOICA - LUCRUL ÎN ECHIPĂ- UN PAS SPRE CREŞTEREA
RANDAMENTULUI ŞCOLAR ,SPRE DEZVOLTAREA COMPETENŢEI DE COMUNICARE ŞI
COOPERARE

LĂCRĂMIOARA HONDRILĂ - EDUCATIA INCLUZIVA

ANAMARIA TRUTA - STIMULAREA CREATIVITĂŢII PREŞCOLARILOR PRIN
ACTIVITĂŢILE DE PICTURĂ

Puterea Atașamentului

Irina Alexandra Bozieru

Scoala Gimnaziala Ionel Teodoreanu

Atașamentul profesor- elevii îi va ajuta să se adapteze mai ușor și să gândească liber .

Atașamentul sigur reprezintă capacitatea omului de a fi consolată de ceilalți și de a se simți în siguranță .

Profesorii care pot crea ,menține și utiliza cercuri de lucru pentru a amplifica crearea emoțională,motivația și munca în echipă vor crea cu siguranță un grup de învățare reușit.Acest lucru va sprijini aplicarea în practică a teoriei educației tribale,o educație bazată pe atașament.

Pe măsură ce dascălul se racordează emoțional cu elevii săi, el cultivă dezvoltarea creierului prefrontal, oferind acestora capacitatea de gândire logică. Acest tip de funcționare integrată a creierului duce la capacitatea de a rezolva rapid și eficient problemele, elevul devine încet, încet autonom, începe să se descurce de unul singur în activitățile școlare și începe să gândească creativ. Dar mai ales, își formează o atitudine pozitivă față de cunoaștere, față de învățare.

Sugestiile de cercuri de lucru țin cont de următoarele criterii ; menținerea claselor și a școlii cât mai mici posibil,crearea unui timp suficient pentru relații (profesor-elev,elev –elev,),descentralizarea claselor prin crearea de grupuri de învățare prin cooperare,munca în folosul comunității,provocări valoroase și activități pline de sens,concentrarea asupra unor evenimente actuale prin intermediul unor povestiri relevante,participarea emoțională și plină de sens din partea părinților /bunicilor sau a altor persoane implicate.

Învățarea prin cooperare este o strategie pe care o folosesc des în procesul de învățare . Copiii sunt mult mai activi , motivați și dornici să învețe atunci când lucrează în echipă , dezvoltându-se pe mai multe planuri : cognitiv și afectiv . Școala este un mediu prietenos în care îmbin învățarea cu jocul .

Oamenii cresc acolo unde sunt apreciați . Aprecieră , echitatea , valorizarea copiilor sunt importante pentru dezvoltarea încrederii în sine și menținerea relației de echilibru .

În opinia mea , relația afectivă dintre fata mea și elevii mei , va genera întotdeauna situații de învățare pozitive , vor dori mereu să aducă în atenția colegilor evenimente importante din viața lor.

În prezent lucrez în alternativa STEP BY STEP . O alternativă de care m- am îndrăgostit pentru că este încurajată învățarea prin cooperare , gândirea liberă , egalitatea și implicarea părinților în unele activități, iar timpul este dublu față de alte clase tradiționale (8 ore) . Implicarea părinților a creat noi situații de învățare ,aceștia fiind implicați în activitățile din ziua respectivă.Copiii sunt încântați și își doresc alături de ei părinții sau bunicii care să participe activ într-o zi de școală alături de ei .

„Întâlnirea de dimineață este primul moment al zilei , moment în care ne salutăm , discutăm despre noutățile ce au avut loc în ziua precedentă , creăm diferite discuții pe o anumită temă și ne jucăm pentru a ne antrena mintea. Nici dansul nu lipsește din programul nostru zilnic .

HARTA MENTALĂ- INSTRUMENTUL PENTRU O ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ

Rodica Florea

Scoala Gimnaziala Nr. 280

Harta mentală este o reprezentare grafică ce ilustrează conexiunile și relațiile dintre diferite idei, concepte sau informații. Prin utilizarea nodurilor și legăturilor, hărțile mentale permit o organizare vizuală a gândurilor și a informațiilor, ceea ce facilitează înțelegerea și procesul de luare a deciziilor.

În general, hărțile mentale sunt utile pentru oricine dorește să-și organizeze gândurile să vizualizeze conexiuni și să comunice idei complexe într-un mod simplu și eficient.

-**profesioniștii în afaceri** - oamenii de afaceri folosesc hărțile mentale pentru brainstorming, planificarea proiectelor, dezvoltarea de strategii și organizarea ideilor de afaceri. Ele pot ajuta la clarificarea obiectivelor și la identificarea legăturilor între diferite aspecte ale unei afaceri

- **cercetătorii și scriitorii** -hărțile mentale pot fi utilizate pentru organizarea ideilor în timpul procesului de cercetare sau de scriere a unui articol, teză sau carte. Ele ajută la structurarea informațiilor și la găsirea de conexiuni între concept

- **profesioniștii în IT și dezvoltatorii** -hărțile mentale pot fi utile pentru planificarea proiectelor de dezvoltare software, pentru diagramarea arhitecturii și pentru urmărirea cerințelor și a fluxurilor de lucru

- **artiștii și oamenii creativi** -artiștii , designerii și creatorii folosesc hărțile mentale pentru a explora și a dezvolta idei noi, Acestea ajută la extinderea gândirii creative și la generarea de concepte creative

- **elevii și studenții** – hărțile mentale folosesc la organizarea și înțelegerea informațiilor din manuale, prezentări și lecții. Acestea sunt folosite adesea pentru a sintetiza conceptele și a face învățarea mai eficientă. Utilizarea hărților mentale poate fi foarte utilă pentru copiii cu deficit de atenție sau cu alte probleme de comportament în procesul de învățare și dezvoltare. Iată câteva motive pentru care hărțile mentale pot fi un adevărat instrument în învățarea eficientă:

1. VIZUALIZAREA CLARĂ- Hărțile mentale oferă o modalitate vizuală de a organiza informațiile, ceea ce poate face mai ușor pentru elevi să înțeleagă și să rețină conceptele

2. STRUCTURARE ȘI ORGANIZARE- Copiii cu probleme de concentrare pot avea dificultăți în organizarea gândurilor și a informațiilor. Hărțile mentale îi ajută să structureze ideile și să vadă relațiile dintre ele într-un mod clar și logic

3. CONEXIUNI VIZUALE- Hărțile mentale pot ajuta la evidențierea conexiunilor dintre diferite idei sau concepte, ceea ce poate ajuta copiii să înțeleagă contextul mai bine și să își amintească mai ușor informațiile

4. INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE- Abordarea non-liniară a hărților mentale poate stimula creativitatea și gândirea neconvențională, ceea ce poate fi foarte benefic pentru copiii cu gândire laterală

5. INTERACTIVITATE- Crearea și manipularea hărților mentale poate fi o activitate interactivă care menține angajamentul și atenția copiilor, făcând procesul de învățare mai captivant

6. MEMORARE MAI EFICIENTĂ- Vizualizarea informațiilor într-o formă grafică poate facilita reținerea mai bună a conținutului. Aceasta poate ajuta copiii să își amintească mai ușor ceea ce au învățat

7. FLEXIBILITATE- Hărțile mentale pot fi adaptate pentru a se potrivi stilului de învățare al fiecărui copil. Aceasta poate permite adaptarea conținutului pentru a răspunde nevoilor individuale

Pentru realizarea unei hărți mentale se alege un cuvânt cheie sau o imagine reprezentativă. Apoi, se desenează ramurile, acestea reprezentând concepte derivate de la cuvântul cheie. Pe fiecare ramură se va scrie cuvântul, ideea derivată de la cuvântul cheie. Pentru fiecare ramură se va folosi o culoare diferită tocmai pentru a evidenția aceste aspecte și pentru a sintetiza cât mai bine informația. Subramurile vor fi conturate cu aceeași culoare și sunt, în general, mai multe pentru fiecare ramură.

Pentru familiarizarea elevilor cu această metodă de lucru se pot folosi, pentru început, etichete pe care vor fi scrise cuvinte sau desenate imagini. Elevilor li se va specifica cuvântul cheie, apoi vor fi îndrumați să grupeze celelalte etichete pe categorii și subcategorii. Urmează desenarea ramurilor principale și secundare și lipirea corespunzătoare a etichetelor. Tot ca activitate pregătitoare pentru familiarizarea cu această metodă de lucru se pot folosi diferite obiecte care vor fi grupate în funcție de anumite criterii.

Bineînțeles, că se stabilește cuvântul cheie pe baza observării obiectelor respective și va fi acel cuvânt care se va potrivi cel mai bine cu materialele prezentate. Urmează gruparea obiectelor în funcție de anumite criterii identificate de elevi și denumirea fiecărei grupe și a obiectelor corespunzătoare acestora. La final, se poate desena harta mentală și se vor scrie cuvintele pe ramurile principale și secundare sau se vor lipi etichetele.

Foarte utile în realizarea hărților mentale sunt aplicațiile: iMindPad, Google, MindeNod, SimpleMind, AYO. Majoritatea acestor aplicații vin cu variante gratuite sau plătite, cu caracteristici diferite în funcție de abonamentul ales. Alegeți cea care se potrivește cel mai bine nevoilor dvs. și stilului dvs. de lucru.

Înainte de a decide să utilizați sau să investiți în orice aplicație, este recomandat să căutați recenzii și să testați versiunea gratuită sau demo a aplicației pentru a vă asigura că răspunde nevoilor și preferințelor dvs. specific.

Creativitatea- Condiție Esențială A Împlinirii Și Autorealizării Elevilor

Ionela Ungureanu

Scoala Gimnaziala Puiesti Comuna Puiesti

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)- Ana Avramescu, "Creativitatea și cultivarea ei în școală"

Toți oamenii se nasc creativi. Copiii au o imaginație și o creativitate debordantă care poate fi foarte ușor observată prin inovativitatea lor în a găsi o soluție pentru orice. Problema stimulării creativității, trebuie să își găsească locul în demersurile metodice ale dascălilor. Activitatea de predare-învățare devine creativă în măsura în care învățătorul știe și reușește să medieze între elev și lumea înconjurătoare. În acest context, el poate asigura elevilor săi o învățare creativă, care presupune: inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă la solicitările mediului etc. În ceea ce privește evaluarea, învățătorul care are o conduită creativă recurge cu precădere la: instituirea unor perioade de neevaluare, amânarea evaluării în genul brainstorming-ului, schimbarea caracterului evaluării și încurajarea permanentă a elevilor.

Factorul esențial pentru stimularea spiritului creator la elevi îl constituie relația educațională, iar în cadrul acesteia atitudinea învățătorului în clasă și în afara ei. Acest lucru a fost demonstrat, experimental, de către psihologul American E. P. Torrance, cu peste patru decenii în urmă. El a constatat că superioritatea înregistrată de lotul de elevi care a avut educatori cu atitudine pozitivă față de creativitatea elevilor a fost considerabilă. Această stare de lucruri se explică prin tendința elevilor de a împrumuta de la educatori opinii și sisteme de valori, precum și prin faptul că educatorul are un rol esențial în stimularea și dezvoltarea creativității elevilor.

Lecțiile de comunicare oferă reale posibilități de organizare și desfășurare a unor activități menite a dezvolta capacitatea de creație a elevilor: povestirea cu schimbarea formei, povestirea prin analogie, continuarea povestirii, intercalarea unor noi episoade în povestiri, dramatizarea povestirilor, redactarea compunerilor, crearea de poezii, ghicitori, transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă, jocurile didactice orale etc. Formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare verbală se află în strânsă legătură cu formarea și dezvoltarea capacităților de creație.

La povestirile prin contrast, dacă se relatează despre un personaj cu o conduită exemplară, se poate cere elevilor să construiască o povestire în care să apară un personaj cu însușiri morale, fizice, opuse celui prezentat în text. O altă posibilitate prin care elevii pot interveni în continuarea povestirii o pot oferi textele cu caracter descriptiv. Astfel, ei sunt invitați să-și imagineze ce lucruri ar putea întâlni în viitor, alături de peisajele descrise.

Elementele de exprimare a opiniei personale cu privire la personaje, fapte, evenimente, stilul realizării creației, ce le-a plăcut mai mult copiilor din lecție, constituie intervenții creatoare ale acestora. Alte exerciții de intervenție creatoare pot fi continuarea povestirii sau a conținutului unor texte, exprimarea unui alt punct de vedere cu privire la deznodământ, răspunsuri la întrebări precum: "ce s-ar întâmpla dacă...voi ce ați fi făcut dacă..." și altele.

La matematică, orice raționament, orice rezolvare de probleme constituie în același timp și o manifestare a creativității gândirii. În scopul cultivării gândirii și imaginației elevilor în activitățile matematice am folosit procedee variate printre care: completarea unor enunțuri lacunare, a unor date care lipsesc din problemă, completarea întrebării problemei sau modificarea acesteia, complicarea problemei prin introducerea de noi date, rezolvarea unor probleme prin două sau mai multe procedee, alegerea celei mai simple și mai economice căi de rezolvare, transformarea problemelor compuse în exerciții, încât ordinea operațiilor să fie în succesiunea judecăților și a relațiilor corespunzătoare conținutului problemei.

Activitatea în afara clasei și extrașcolară oferă numeroase

prilejuri pentru cultivarea imaginației, creativității. În cercurile de elevi

se desfășoară o activitate liberă. Aici se pot exersa diferite metode de stimulare a imaginației, cum ar fi brainstorming-ul. Educatorul poate organiza întâlniri cu oameni de știință sau de artă care pot vorbi despre munca lor, despre dificultăți și satisfacții. Ei pot trezi vii interese pentru

problemele ce-i preocupă. Șezătoarele, atelierele, vizitarea expozițiilor, muzeelor, excursiile, serbările școlare largesc orizontul, câmpul fanteziei copiilor și sunt surse de inepuizabile întrebări.

Atelierele școlare sunt activități extracurriculare, care au mari valențe educative. Aceste activități permit exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai talentați într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reușita comună. Toate aceste activități au un rol formativ, dar ele își ating scopul numai în măsura antrenării elevilor la realizarea lor, punând în valoare capacitățile intelectuale, afective, estetice și fizice ale copiilor. Micii artiști trebuie încurajați, stimulați pentru a realiza buna dispoziție și participarea cu interes de-a lungul pregătirii și desfășurării spectacolului. Serbările copilăriei, momentele acestea de maximă bucurie, atât pentru copii, cât și pentru părinți, întăresc și fortifică sufletele viitorilor adulți. Toate acestea aduc lumină în

suflete, dau aripi imaginației, entuziasmului și stimulează gândirea creatoare.

Am realizat astfel de acțiuni cu ocazia zilei de 1

Decembrie, a Crăciunului, a zilei de 8 Martie, a Zilei Europei sau la

sfârșit de an școlar, oferindu-le elevilor posibilitatea de a se exprima

liber oral, în scris sau prin muzică. Imaginația în domeniul muzical a îmbrăcat forma unor îmbinări de fragmente muzicale cunoscute, inversarea elementelor muzicale conținute într-un fragment, omisiunea unor elemente sau fragmente muzicale. Activitatea dedicată zilei de 8 Martie a avut drept scop înțelegerea adecvată a semnificației acestei zile, o sărbătoare dedicată mamei, aflarea de date privitoare acestei sărbători și în alte țări, de către alte popoare. Le-am cerut elevilor să-și imagineze că trebuie să creeze o poțiune magică. Le-am solicitat să spună ce ingrediente ar pune astfel încât mama să fie mereu fericită. Răspunsurile copiilor au fost uimitoare și pline de sensibilitate. Am notat la tablă, ca mai apoi toate aceste răspunsuri să se regăsească pe o scrisoare magică pentru mama. Astfel printre ingrediente se găsesc mii de petale de trandafiri, trei-patru picături de armonie, un praf de acceptare, Peste toate acestea se toarnă un pahar de îmbrățișări, dar și două pliculețe de zâmbete. Lista a continuat cu multe alte magii, scrise toate pe o foaie albă, cu un format de papyrus, pe care l-am rulat și l-am legat cu o fundiță de mătase.

Și cum dragostea fiecăruia dintre noi pentru mama, trebuie să se regăsească în tot ce facem, am confecționat o inimioară- buzunar în care am scris pe fâșii colorate aceste mesaje,

Am încheiat activitatea cu Cântec pentru mama, dar și cu promisiunea că nu vom uita să îi arătăm mamei în fiecare zi cât de mult o iubim.

Elevii au participat cu deosebită plăcere la această activitate.

Prin activitățile amintite mai sus nu am urmărit formarea de creatori propriu-zisi, ale căror produse creative să fie originale și să contribuie la progresul vieții sociale, prin schimbarea unor semnificații existente, ci mi-am dorit formarea unor capacități cognitive sau noncognitive, care, la rândul lor, sunt fundamente ale procesului creator real, atunci când adolescentul sau tânărul intră în fluxul vieții productive ca făuritor de bunuri materiale sau spirituale.

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să o stimulăm, să o activăm, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe pentru elevi.

Bibliografie:

1) Cosmovici A., Iacob L., „Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. „Creativitatea și cultivarea ei în școală”

2)*** „Creativitate în învățământ”, Editura Terra, Focșani, 2004, cap. „Educarea creativității în școală”

Școala Organizație Și Instituție Socială

Mirela Pienescu

Scoala Gimnaziala Nr 1 Balotesti

E. Durkheim definea școala ca fiind "un grup social care are o unitate și o fizionomie proprie". Școală îndeplinește caracteristicile specifice organizațiilor. Acestea ar fi :

- întreține multiple relații cu mediul extern.
- are două funcții : una primară, de formare a elevilor și integrare a lor în societate; alta secundară, furnizând populației din zonă modele comportamentale.
- poziția indivizilor în organizație are două tendințe : satisfacerea cerințelor organizaționale și satisfacerea aspirațiilor personale.
- școala este un sistem formal și un mediu de relații informale. Este formală pentru că prescrie norme și reguli, sancționează conduitele individuale și informală pentru că răspunde nevoilor reale ale indivizilor.
- inconștientul și imaginarul pot fi catalogați drept mediatori între personalitatea individului și organizație. Mecanismele senzoriale și cognitive de adaptare a individului la cerințele organizaționale sunt profund influențate de sistemul motivațional și de reprezentări personale ale realității.
- sistemul de comunicare este foarte eficient deoarece relațiile dintre diferitele compartimente ale organizației nu se pot desfășura eficient fără un sistem de comunicare bine pus la punct.

Școala este organizația care învață și produce învățare. Astfel ca organizație școala desfășoară două activități : una managerial-administrativă, alta pedagogico-educatională.

Activitatea managerial-administrativă vizează conducerea și administrarea școlii, dar și structurile ce reglementează activitatea profesorilor, statutul și rolul lor instituțional. În analiza școlii ca organizație conceptele centrale sunt cele de autoritate și birocrație.

Analiza relațiilor și climatelor organizaționale specifice școlii implică abordarea problemelor conducerii sau stilului de conducere. Avem de-a face cu trei modele :

- nometic, orientat spre codul organizației
- ideografic, orientat spre relațiile cu oamenii
- tranzacțional, capabil să anuleze și medieze conflictele

Activitatea pedagogico-educatională se structurează după logica pedagogică. Această activitate este reglementată de norme implicate în natura proceselor de predare-învățare. Grupul școlar.

Clasa posedă toate calitățile necesare unui grup primar. Caracteristici :

- oferă posibilitatea interacțiunii față în față
- posedă structuri stabile
- tinde să atingă anumite scopuri
- elevii dintr-o clasă se percep între ei ca făcând parte din același grup

Scopurile grupului-clasă :

- procesul de realizare a sarcini, sarcina constituind ceea ce trebuie să facă grupul pentru a-și atinge scopul. Sarcina comună este de învățare, dar ea devine specifică în funcție de diferitele segmente ale activității.
- procesul de comunicare, se desfășoară în strânsă legătură cu cel de realizare a sarcini.
- procesele afective, este o sursă de satisfacție personală pentru membrii grupului și un factor de coeziune.
- procesul de influență, asigură unitatea comportamentelor.

O caracteristică generală a grupului școlar, care marchează fundamental comportamentul elevilor, o constituie omogenitatea sa

din punct de vedere al vârstei, statutului, nevoilor, intereselor și aspirațiilor. Avantaje ale omogenității :

- pentru profesori se înlesnește predarea și în general comunicarea
- pentru elevi, expunerea profesorului și discuțiile din clasă au loc la un nivel accesibil tuturor
- în clasele eterogene elevii slabi au suferit de pe urma comparațiilor cu cei mai buni

Avantaje ale eterogenității :

- se elimină handicapul creat în selecția conținuturilor, elevii slabi nu vor ajunge niciodată nu vor ajunge niciodată să discute probleme dificile cu profesorul
- interacțiunea elevilor aduce foloase nu numai celor slabi ci și celor buni
- se reduce efectul handicapul stimei de sine

Mediul școlar este un mediu competitiv și este resimțit ca atare de elevi.

Profesorul.

Exercitarea profesiei de profesor presupune însușirea a trei competențe specifice :

- competența profesională, sa coopereze cu elevii și ceilalți profesori
- capacitatea de a avea raporturi satisfăcătoare cu eşaloanele ierarhiei superioare
- competența de a avea relații bune cu elevii, părinți, comunitatea

Funcțiile profesorului în școală :

- funcția de organizator al învățării
- funcția de educator
- funcția de membru al corpului profesional

Rolul de profesor presupune manifestarea într-un multiplu păienjenis de grupuri de referință care impun profesorului cerințe diferențiate pentru că el reprezintă autoritatea publică, fiind în același timp transmițător de cunoștințe și educator, evaluator al elevilor, partener al părinților în sarcina educativă, membru al colectivului școlii și coleg.

Adesea profesorul se găsește în situații conflictuale :

- cu părinții și cu instituția școală, părinții cer o atenție deosebită pentru copiii lor dar profesorul trebuie să aiba conștiința că de atenția lui trebuie să beneficieze toți elevii
- cu elevii, deoarece el se ghidează după principiul "stimulare și selecție"
- conflictul cu transmiterea cunoștințelor de specialitate și calitatea de educator, unii profesori sunt mai mult preocupați de transmiterea cunoștințelor, alți mai preocupați de educarea lor.

FORMAREA INITIALA SI CONTINUA A CADRELOR DIDACTICE DIN ROMANIA

Marius Florescu

Scoala Gimnaziala Nr 1 Balotesti

1. Introducere

Prin excelență profesia didactică presupune permanenta formare și dezvoltare a cadrului didactic astfel încât acesta să poată să îi poată oferi celui pe care îl învață o perspectivă comprehensivă asupra domeniului pe care îl predă. Cadrul didactic din orice specializare se angajează astfel într-un proces de formare care îi va dezvolta cariera periodic până la finalul acesteia.

Dezvoltarea profesională prin participarea la cursurile de perfecționare este necesară pentru ca profesorul să poată să oferi o imagine asupra lumii științifice contemporane și să își însușească maniere eficiente de interacțiune cu elevii.

Pe perioada carierei didactice unul din cele mai importante aspecte este menținerea motivației pentru dezvoltarea profesională în cadrul carierei didactice deoarece tot mai mulți profesori aleg să se reorienteze profesional. Faptul că menținerea motivației pentru cariera didactică a devenit o problemă în rândul cadrelor didactice a fost evidențiată prin studii de specialitate.

2. Situatia actuala in domeniul formarii continue a cadrelor didactice in Romania

Pentru a ajunge in sistemul de invatamant este obligatoriu ca o persoana sa absolve o facultate pe specificul materiei ce doreste sa o predea.

Odata absolvita facultatea si modulul psihopedagogic aferent (Nivel I pt predarea in gimnaziu sau Nivel 2 pentru predarea in clasele liceale), cadrul didactic trebuie sa se inscrie pentru sustinerea examenului de titularizare.

Dupa o practica de un an de zile in sistemul de invatamant (titular sau nu), cadrul didactic poate sustine examenul pentru obtinerea definitivarii in invatamant si odata cu obtinerea acestuia, cadrul didactic beneficiaza de contract de munca pe perioada nedeterminata.

Odata obtinut gradul didactic definitiv, cadrele didactice au obligatia de a cumula 90 de credite in decurs de 5 ani de zile. Acestea sunt utile pentru:

- Mentinere in prezent;
- Pentru un punctaj bun la diferite faze ale miscarii personalului didactic;
- Restrangeri si detasari;
- Calificative.

Deci aceste 90 de credite ne pot scuti de un calificativ slab, inasa CCD-urile nu organizeaza suficiente cursuri, iar noi, cadrele didactice, suntem obligate sa ne achitam din bugetul propriu costurile acestor cursuri „obligatorii”.

3. Prioritati, obiective si actiuni concrete in vederea dezvoltarii sistemului formarii continue a cadrelor didactice din Romania

În Romania, formarea continuă a personalului didactic constituie un drept care se realizează, în principal, prin perfecționare și conversie profesională.

Evoluția în carieră a personalului didactic din invatamantul preuniversitar se realizează prin promovarea examenelor de definitivare în învățământ și obținere a gradelor didactice II și I.

În corelare cu reglementările specifice educației adulților și educației permanente, perfecționarea cadrelor didactice se realizează prin stagii de formare obligatorii. Stagiile de formare continuă asigură dezvoltarea profesională a personalului didactic și intră în sistemul de evaluare/echivalare prin credite profesionale transferabile, obligativitatea constând în acumularea de către cadrul didactic a 90 de credite într-o perioadă de 5 ani. Programele de formare continuă a personalului didactic sunt organizate modular pe următoarele domenii principale: specialitate, pedagogie, psihologia educației, didacticii specialității, TIC, management educațional.

Acordarea definitivării în învățământ semnifică recunoașterea competențelor minime acceptabile dobândite de către o persoană care a optat pentru cariera didactică și care garantează, în acest fel, că dispune de pregătirea necesară pentru exercitarea profesiei didactice și poate intra pe o rută de

profesionalizare ascendentă.

Acordarea gradului didactic II semnifică dobândirea de către cadrul didactic a unui plus de profesionalizare, confirmat de rezultatele obținute la probe speciale concepute pentru a pune în evidență valoarea adăugată achiziționată în intervalul parcurs de la obținerea definitivării.

Acordarea gradului didactic I semnifică dobândirea de către cadrul didactic a unui nivel înalt de maturitate profesională și expertiză, care îl recomandă ca pe un generator de bune practici în mediul educațional școlar.

Definitivarea în învățământ și gradele didactice II și I pot fi obținute de personalul didactic de predare care îndeplinește condițiile privind studiile de specialitate, pregătirea psihopedagogică, vechimea la catedră și performanțele profesionale. Examenele pentru obținerea definitivării în învățământ și a gradelor didactice se organizează distinct pentru fiecare funcție didactică de predare. Definitivarea în învățământ și gradele didactice II și I pot fi obținute, în cadrul fiecărei funcții didactice, la specializarea pe care cadrul didactic o predă, sau la una dintre specializările înscrise pe diplomele pe care le deține.

Probele de examen pentru obținerea definitivării în învățământ și a gradelor didactice II și I se stabilesc pe funcții didactice, stabilite potrivit legii, și sunt unice la nivel național și obligatorii pentru toate instituțiile/centrelor de perfecționare abilitate să organizeze aceste examene. Programele pe baza cărora se desfășoară probele de examen se aprobă prin ordin al ministrului educației și sunt valabile la nivel național. Cadrele didactice înscrise la examenele pentru acordarea definitivării și gradelor didactice pot participa la programe de pregătire organizate de centrele de perfecționare, în vederea susținerii acestor examene.

4. Concluzii

Menținerea motivației cadrelor didactice pentru profesie a devenit un deziderat din ce în ce mai dificil datorită diversificării problemelor cu care aceștia se confruntă mai ales în relaționarea cu elevii dar și cu sistemul educațional.

Formarea Profesională A Personalului Didactic Din România

Andreea Niculae

Scoala Gimnaziala Nr 1 Balotesti

Formarea profesională este considerată un drept. Participarea la formarea profesională poate avea loc atât la inițiativa angajatorului, cât și la cea a salariatului. Ea prezintă o importanță deosebită, fiind tratată cu foarte multă seriozitate nu numai în documentele interne specifice personalului didactic dar și în cele europene și internaționale. [24].

Într-un înțeles strict, *formarea profesională* reprezintă activitatea desfășurată de o persoană înainte de încadrarea în muncă, în scopul de a dobândi cunoștințele de cultură generală și de specialitate, necesare pentru exercitarea unei profesii sau meserii. Într-o asemenea accepțiune, formarea profesională este echivalentă calificării profesionale.

Într-un înțeles mai larg, prin *formarea profesională* se înțelege și perfecționarea acestei pregătiri, adică dobândirea de cunoștințe noi.

Într-o interpretare proprie, ea este cheia succesului unui adevărat cadru didactic.

Legea educației naționale nr. 1/2011 a introdus conceptul *învățarea pe tot parcursul vieții*, care include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană, începând cu educația timpurie, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării de deprinderi/abilități și dezvoltării de aptitudini semnificative din perspectivă personală, civică, socială și/sau ocupațională (art. 13 alin. 2), învățământul preuniversitar, învățământul superior, educația și formarea profesională continuă a adulților (art. 328 alin. 3).

„Formarea profesională este un proces, care are două faze: prima se derulează în timpul școlarizării, în cadrul sistemului național de învățământ, conform prevederilor *Legii educației naționale nr. 1/2011*, iar cea de-a doua are loc în timpul activității profesionale. Această din urmă fază, reglementată de legislația muncii prezintă o importanță deosebită în condițiile actuale, când procesele tehnologice și științifice cunosc o dezvoltare accentuată, ceea ce are ca efect și necesitatea perfecționării, recalificării, adaptării salariaților la noile condiții de muncă”.

Pornind de la principiul conform căruia, finalitatea esențială a învățământului este pregătirea pentru muncă și viață, cadrul formării profesionale generale este reglementat de *Legea educației naționale nr. 1/2011*. Cadrul special, însă al formării profesionale este stabilit de *Codul muncii* (art. 192-210) și de *Ordonanța Guvernului nr. 129/2000* privind formarea profesională a adulților³⁰. În aplicarea prevederilor acestei ordonanțe au fost emise Normele metodologice aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 522/2003*.

„Astfel, potrivit art. 245 alin.1 și 3 din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, pentru personalul didactic, de conducere îndrumare și control, formarea continuă este un drept, dar în același timp și o obligație, realizându-se în funcție de evoluțiile din domeniul educației și formării profesionale, inclusiv în ceea ce privește curriculumul național, precum și în funcție de interesele și nevoile personale de dezvoltare. Ea cuprinde dezvoltarea profesională și evoluția în carieră. Dezvoltarea profesională a personalului didactic, de îndrumare și control și recalificarea profesională sunt fundamentate pe standardele profesionale pentru profesia didactică, standarde de calitate și competențe profesionale. Evoluția în carieră se realizează prin gradul didactic II și gradul didactic I, examene de certificare a diferitelor niveluri de competență”.

În ceea ce privește formarea continuă în România a fost elaborat documentul cadru privind *sistemul creditelor transferabile*³⁶ în scopul dinamizării activității profesionale, precum și al utilizării unor criterii profesionale autentice de evoluție în carieră. De asemenea, au fost completate programele de perfecționare în sensul implementării unor activități specifice (de exemplu, tehnologii educaționale asistate de calculator) și au fost reconsiderate programele de specialitate pentru obținerea gradelor didactice și a examenelor de definitivare.

„Conceptul de formare continuă definește direcțiile educaționale esențiale pentru activitatea de perfecționare a cadrelor didactice, conturate la nivelul sistemelor de învățământ, prin consolidarea reformelor deja întreprinse și reevaluarea priorităților într-o societate bazată pe tehnologii avansate. Formarea continuă răspunde la aceste evoluții și la problemele lor, integrabile în contextul mai larg al educației permanente. Formarea continuă a cadrelor didactice este ulterioară formării inițiale și asigură cadrelor didactice fie dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite, fie dobândirea de noi competențe” [4].

Formarea continuă a cadrelor didactice reprezintă o perspectivă de devenire „profesională a cadrului

didactic în plan cognitiv, afectiv și psihosocial, constituind un prilej de dezvoltare personală care să-i permită să creeze noi cunoștințe și să adapteze cunoștințele acumulate la contexte aflate într-o continuă schimbare. În cadrul formării continue, persoanele formate constituie nu doar un obiect al formării, ci constituie elemente active ale formării deschise unui parteneriat cu formatorii” [2].

Activitățile de formare continuă a cadrelor didactice din Republica Moldova sunt asigurate de un cadru legislativ național: Codul Educației al Republica Moldova [1],

Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului Național de Formare Profesională Continuă [5] și de un șir de acte normative care stabilesc modul de realizare și funcționare a sistemului de formare continuă a cadrelor didactice, în scopul formării unei societăți capabile să se adapteze la dinamica schimbărilor din lumea contemporană. „Cercetătorul M. Gonciar menționează că „dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice și ale managerilor școlari trebuie privită ca un sistem de calitate individuale ale fiecărui cadru didactic și manager, care asigură succesul activității profesionale în cadrul clasei de elevi și în conducerea școlii. Dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice este legată de dezvoltarea individuală a fiecărui elev, iar dezvoltarea competențelor conducătorilor școlari”.

Tradiții Peste Secole

Manuela Cimpoeșu

Scoala Gimnaziala Nr. 169

TRADIȚII PESTE SECOLE

Prof. înv. primar Cimpoeșu Manuela
Școala Gimnazială, Nr. 169, București, sector 6

Mi-ar plăcea să ieșim seara, să ne plimbăm pe câmpurile înzăpezite, să ne închipuim că suntem personajele din poveștile spuse de bunicii noștri, să respirăm starea de Crăciun și să reînviem, pentru o clipă, copilăria. Cea mai frumoasă poveste, cea care menține flacăra ascunsă a unei neînțelese emoții, este sădită în noi de când eram copii. Mirosul casei curate și al mâncării de pe sobă, zâmbetul drag al mamei care ne strângea grijulie fularele, înainte de a pleca să colindăm, s-au ascuns în noi pentru totdeauna. Acestea sunt notele pe care le auzim cântate acum, când se revarsă peste casa noastră, în care suntem noi acum părinți, muzica lină a colindelor. E o pace simplă, de care ne aducem aminte, o stare care ne uimește cum, fără să ne dăm seama, de atunci am adus-o cu noi. Poate nici nu știm de ce vrem să fim buni, poate nici nu știm că vrem să fim iarăși acei copii. Doar purtăm în noi o stare plăcută și inexplicabilă, starea de Crăciun.

Pentru cea mai așteptată sărbătoare din decembrie sau chiar din cursul întregului an, Crăciunul, românii au apelat în egală măsură la tradiție, știind să accepte și obiceiuri mai recente. Întâmpinată cu bucurie, Nașterea Mântuitorului aduce cu ea și o sumă de practici foarte vechi prin care se celebra Solstițiul de Iarnă, momentul în care natura dă speranțe că va renaște.

Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești. El s-a păstrat asociindu-se cu celebrarea marelui eveniment creștin care este Nașterea Domnului Iisus Hristos. În ajunul Crăciunului, pe înserat, în toate satele din țară, începe colindatul. Copiii cu steaua vestesc Nașterea Domnului și sunt primiți cu bucurie de gazdele care îi răsplătesc cu mere, nuci și colaci.

În Maramureș, cei care colindă sunt oameni în toată firea. Obiceiul este să treacă pe la fiecare casă iar apoi, cu tot cu gazdele care i-au omenit, să continue colindatul.

Postul Crăciunului ia sfârșit și fiecare se poate bucura de mâncărurile rituale: preparatele din porc, sarmalele, colacii și cozonacii, prăjiturile și vinul. Cele trei zile de sărbătoare ale Crăciunului aduc liniște și pace în case.

Crăciunul este o sărbătoare celebrată atât de către creștini cât și de către cei necreștini, centrul de greutate al celebrării deplasându-se de la participarea în biserică la rit spre aspectul familial al schimbului de cadouri sau, pentru copii, al „darurilor de la Moș”

["http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun"](http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun) HYPERLINK

["http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun"](http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun)Crăciun".

Fiecare dintre noi, știm din copilărie, frumoasa poveste despre Moș Crăciun. Părinții ne bucurau cu această poveste în fiecare an. Așteptarea era așa de lungă dar și foarte prețuită. Copii fiind, nu înțelegeam de ce această poveste minunată era spusă doar în preajma acestei sărbători sfinte.

Să fie Crăciunul o sărbătoare a sufletului nostru de copil, cum Paștele este o sărbătoare a maturității și a oamenilor mari iar Anul Nou și Revelionul o sărbătoare păgână. Crăciunul rămâne aceea stare a duioșiei, care nu este a copiilor sau a părinților ci este o dorință de iubire spre ceilalți copii și spre ceilalți oameni. Este definiția dată an de an familiei. Brăduțul încărcat cu daruri, împodobit pe ascuns, este surpriza bucuriei dar și dovada materială a iubirii. Ruperea ambalajelor frumoase ale cadourilor este primul semn al trecerii inevitabile a stării de Crăciun. Vinul fiert cu miros de scorțișoară, prăjiturile pufoase și parfumul de portocale sunt accesoriile care înfrumusețează spiritul Crăciunului.

Pe lângă sosirea lui Moș Crăciun, o altă bucurie împărtășită de toată familia este Bradul de Crăciun care ne aduce în case mirosul pădurii și care este simbolul purității și veșniciei.

Bradul deține rolul principal în perioada Crăciunului. Pomul de Crăciun, așa cum îl cunoaștem noi astăzi, decorat cu globuri în care se reflectă lumina scânteietoare a lumânărilor sau a instalației electrice, nu a fost dintotdeauna împodobit astfel. Deși în Europa originea sa precreștină nu mai e contestată de nimeni, părerile rămân totuși împățite: unii văd în el o reprezentare a „arborelui lumii”, alții îl consideră o referire directă la „arborile Paradisului”, împodobit cu mere de un roșu aprins, care amintesc de păcatele comise de protopărinții omenirii, înaintea de alungarea lor din Rai. Până în sec. al XV-lea, crenguțele verzi cu care erau împodobite casele cu ocazia Crăciunului, precum și darurile pe care le făceau oamenii unii altora, erau considerate tradiții păgâne. Dar, nu peste multă vreme, în locul acestora va fi folosit un arbore întreg.

Obiceiul de a împodobi bradul în ajunul Crăciunului provine din țările germanice și este cunoscut atât în România cât și alte părți ale lumii. Pentru prima oară un brad a fost împodobit în Lituania, în anul 1510, pentru ca, mai apoi, tradiția să fie răspândită și la Paris, datorită prințesei Helene de Mecklembourg. În copilăria mea bradul era împodobit, în majoritatea zonelor, cu biscuiți, cu cercuri din nuiele de salcie

sau din sârmă, îmbrăcate în hârtie colorată, peste ele sunt trecute sfori din ață de fuior pe care sunt înșirate boabe de fasole albă.

Astăzi, toți alergăm după podoabe colorate, becuțe multicolore, cadouri sofisticate și uităm de simplitatea sărbătorii care ne cere să fim mai buni, să ne deschidem inimile și să primim pace în suflete. Prin tot ce presupune și reprezintă, Crăciunul este și rămâne încununarea tuturor sărbătorilor de peste an, când divinitatea supremă este mai tolerantă și mai îngăduitoare, iar omul percepe o stare de binefacere și de ocrotire, de bine în general.

Bibliografie

I.Nicolau, Ghidul sărbătorilor românești, Ed. Humanitas, București, 1998

M.Rădulescu-Codin, Sărbătorile poporului, 1909

T.Pamfile, Mitologie românească, Ed. All, București, 1997

Tradiții Peste Secole

Manuela Cimpoescu

Scoala Gimnaziala Nr. 169

TRADIȚII PESTE SECOLE

Prof. înv. primar Cimpoescu Manuela

Școala Gimnazială, Nr. 169, București, sector 6

Prof. Inv primar Corobco Geanina, Școala Gimnazială nr 135, București, sector 5

Mi-ar plăcea să ieșim seara, să ne plimbăm pe câmpurile înzăpezite, să ne închipuim că suntem personajele din poveștile spuse de bunicii noștri, să respirăm starea de Crăciun și să reinviem, pentru o clipă, copilăria. Cea mai frumoasă poveste, cea care menține flacăra ascunsă a unei neînțelese emoții, este sădită în noi de când eram copii. Mirosul casei curate și al mâncării de pe sobă, zâmbetul drag al mamei care ne strângea grijulie fularele, înainte de a pleca să colindăm, s-au ascuns în noi pentru totdeauna. Acestea sunt notele pe care le auzim cântate acum, când se revarsă peste casa noastră, în care suntem noi acum părinți, muzica lină a colindelor. E o pace simplă, de care ne aducem aminte, o stare care ne uimește cum, fără să ne dăm seama, de atunci am adus-o cu noi. Poate nici nu știm de ce vrem să fim buni, poate nici nu știm că vrem să fim iarăși acei copii. Doar purtăm în noi o stare plăcută și inexplicabilă, starea de Crăciun.

Pentru cea mai așteptată sărbătoare din decembrie sau chiar din cursul întregului an, Crăciunul, românii au apelat în egală măsură la tradiție, știind să accepte și obiceiuri mai recente. Întâmpinată cu bucurie, Nașterea Mântuitorului aduce cu ea și o sumă de practici foarte vechi prin care se celebra Solstițiul de iarnă, momentul în care natura dă speranțe că va renaște.

Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești. El s-a păstrat asociindu-se cu celebrarea marelui eveniment creștin care este Nașterea Domnului Iisus Hristos. În ajunul Crăciunului, pe înserat, în toate satele din țară, începe colindatul. Copiii cu steaua vestesc Nașterea Domnului și sunt primiți cu bucurie de gazdele care îi răsplătesc cu mere, nuci și colaci.

În Maramureș, cei care colindă sunt oameni în toată firea. Obiceiul este să treacă pe la fiecare casă iar apoi, cu tot cu gazdele care i-au omenit, să continue colindatul.

Postul Crăciunului ia sfârșit și fiecare se poate bucura de mâncărurile rituale: preparatele din porc, sarmalele, colacii și cozonacii, prăjiturile și vinul. Cele trei zile de sărbătoare ale Crăciunului aduc liniște și pace în case.

Crăciunul este o sărbătoare celebrată atât de către creștini cât și de către cei necreștini, centrul de greutate al celebrării deplasându-se de la participarea în biserică la rit spre aspectul familial al schimbului de cadouri sau, pentru copii, al „darurilor de la Moș”

["http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun"](http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun) HYPERLINK

["http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun"](http://ro.wikipedia.org/wiki/Mo%C8%99_Cr%C4%83ciun)Crăciun".

Fiecare dintre noi, știm din copilărie, frumoasa poveste despre Moș Crăciun. Părinții ne bucurau cu această poveste în fiecare an. Așteptarea era așa de lungă dar și foarte prețuită. Copii fiind, nu înțelegeam de ce această poveste minunată era spusă doar în preajma acestei sărbători sfinte.

Să fie Crăciunul o sărbătoare a sufletului nostru de copil, cum Paștele este o sărbătoare a maturității și a oamenilor mari iar Anul Nou și Revelionul o sărbătoare păgână. Crăciunul rămâne aceea stare a duioșiei, care nu este a copiilor sau a părinților ci este o dorință de iubire spre ceilalți copii și spre ceilalți oameni. Este definiția dată an de an familiei. Brăduțul încărcat cu daruri, împodobit pe ascuns, este surpriza bucuriei dar și dovada materială a iubirii. Ruperea ambalajelor frumoase ale cadourilor este primul semn al trecerii inevitabile a stării de Crăciun. Vinul fiert cu miros de scorțișoară, prăjiturile pufoase și parfumul de portocale sunt accesoriile care înfrumusețează spiritul Crăciunului.

Pe lângă sosirea lui Moș Crăciun, o altă bucurie împărtășită de toată familia este Bradul de Crăciun care ne aduce în case mirosul pădurii și care este simbolul purității și veșniciei.

Bradul deține rolul principal în perioada Crăciunului. Pomul de Crăciun, așa cum îl cunoaștem noi astăzi, decorat cu globuri în care se reflectă lumina scânteietoare a lumânărilor sau a instalației electrice, nu a fost dintotdeauna împodobit astfel. Deși în Europa originea sa precreștină nu mai e contestată de nimeni, păreri rămân totuși împățite: unii văd în el o reprezentare a „arborelui lumii”, alții îl consideră o referire directă la „arborele Paradisului”, împodobit cu mere de un roșu aprins, care amintesc de păcatele comise de protopărinții omenirii, înaintea de alungarea lor din Rai. Până în sec. al XV-lea, crenguțele verzi cu care erau împodobite casele cu ocazia Crăciunului, precum și darurile pe care le făceau oamenii unii altora, erau considerate tradiții păgâne. Dar, nu peste multă vreme, în locul acestora va fi folosit un arbore întreg.

Obiceiul de a împodobi bradul în ajunul Crăciunului provine din țările germanice și este cunoscut atât în România cât și alte părți ale lumii. Pentru prima oară un brad a fost împodobit în Lituania, în anul 1510, pentru ca, mai apoi, tradiția să fie răspândită și la Paris, datorită prințesei Helene de Mecklembourg.

În copilăria mea bradul era împodobit, în majoritatea zonelor, cu biscuiți, cu cercuri din nuiele de salcie sau din sârmă, îmbrăcate în hârtie colorată, peste ele sunt trecute sfori din ață de fuior pe care sunt înșirate boabe de fasole albă.

Astăzi, toți alergăm după podoabe colorate, becuțe multicolore, cadouri sofisticate și uităm de simplitatea sărbătorii care ne cere să fim mai buni, să ne deschidem inimile și să primim pace în suflete. Prin tot ce presupune și reprezintă, Crăciunul este și rămâne încununarea tuturor sărbătorilor de peste an, când divinitatea supremă este mai tolerantă și mai îngăduitoare, iar omul percepe o stare de binefacere și de ocrotire, de bine în general.

Bibliografie

I.Nicolau, Ghidul sărbătorilor românești, Ed. Humanitas, București, 1998

M.Rădulescu-Codin, Sărbătorile poporului, 1909

T.Pamfile, Mitologie românească, Ed. All, București, 1997

CUNOAȘTEREA COPILULUI MIC PRIN DESEN

Doina Ursu

Scoala Gimnaziala Iorgu Iordan Localitatea Tecuci

Limbajul plastic are misiunea de a echilibra și armoniza relațiile copilului cu natura, cu ceilalți, cu sine. Datele obținute în urma investigației personalității copiilor prin această tehnică proiectivă oferă o imagine profundă asupra maturizării lor afective și de relaționare. Pe măsură ce desenează, gândirea încearcă să mențină ideea inițială, iar imaginația încearcă să aducă temele interioare în prim-planul trăirii. Trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen sunt caracteristici ale desenului pe baza cărora se încearcă descifrarea trăirilor copilului.

Desenul este o modalitate de comunicare ce permite copilului să exprime prin imagini ceea ce este dificil de surprins în cuvinte, să dea sens lumii sale interioare, să vorbească cu altcineva, să-și descopere în concretul desenului propriile trăiri afective. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Utilizând acest limbaj, copilul recrează un univers care l-a impresionat (un obiect, un personaj, un animal), se contopește cu acest univers.

La 3-4 ani desenul este linear, presupune un număr mic de elemente compoziționale, neorganizat într-un ansamblu compozițional, în general din aceeași categorie. Fluiditatea și flexibilitatea sunt scăzute, colorația este neomogenă, depășește liniile conturilor și se face cu una, două culori.

Spre 5-6 ani, crește numărul elementelor compoziționale, acestea se diversifică categorial, apar detaliile, începe să fie sugerată mișcarea. Elementele compoziționale, dispuse în mai multe planuri, se organizează în ansambluri coerente, în jurul unei teme impuse sau alese. Cel mai des întâlnite sunt următoarele elemente: omul, casa, cerul, soarele, plantele, animalele. Prezența lor se datorează și faptului că sunt și simboluri de securitate paternă și maternă, dar mai ales faptului că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, nemijlocite, primele obiecte ale spațiului cognitiv. Sunt utilizate mai multe culori cu îmbinări originale și cu intenționalități estetice.

Pe la 8-9 ani etapa „realismului intelectual” este înlocuită de cea a „realismului vizual”, în care părțile ascunse ale obiectelor nu mai apar în spatele ecranului, acestea încep să respecte proporțiile reale în funcție de nivelul mental al copilului, mediul socio-cultural, maturitatea afectivă.

Caracteristicile desenului pe baza cărora putem încerca să descifrăm trăirile copilului sunt: trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen, etc.

Un copil timid, timorat, fără încredere în sine are tendința de a trasa linii subțiri, slabe, șterge mereu, corectează sau este dezamăgit de estetica desenului, comentând pe tema nepriceperii sale. Agresivitatea se traduce prin linii puternice, groase, cu riscul de a găuri hârtia. Liniile de intensitate medie caracterizează copilul echilibrat. Desigur se ține cont și de starea de moment a copilului.

Mărimea personajelor vorbește despre importanța acordată acestora, în mod negativ sau pozitiv. Un personaj uriaș desenat poate simboliza admirația pe care o poartă persoanei respective, măsura în care se teme de ea.

Modul în care sunt utilizate culorile poate da un aspect vesel sau deprimant desenului în ansamblu, pe baza cărora putem aprecia starea sa afectivă. Copilul extravertit folosește o paletă largă de culori luminoase, cel introvertit se limitează în general la 2-3 culori. Copilul optimist va folosi culori vii și deschise, spre deosebire de cel trist, deprimat, care va opta pentru culori închise, fără viață.

Pentru a începe analiza desenului, trebuie să împărți simbolic foaia în patru părți egale (Grünwald-Koch). Partea inferioară este legată de nevoile primare din viața de zi cu zi și exprimă materialismul, concretul, activitățile. Partea superioară a foii corespunde idealurilor, viselor, imaginației, spiritualității. Părțile din stânga și din dreapta sunt legate de gesturile pe care le face vizavi de el și de ceilalți, de comunicare, de relații. Partea stângă evocă trecutul, ezitățile, protecția sinelui și indică natura relației sale cu mama (fie că mama este reală sau simbolică). Latura dreaptă a foii ține de viitor și de necunoscut, de capacitatea de inițiativă, de relația cu tatăl și de modul în care se raportează copilul la autoritate. Dacă își concentrează desenul pe partea dreaptă, înseamnă că este în căutarea unui sprijin, a sentimentului de siguranță oferit de mamă. Dacă desenul tinde să ocupe mai mult partea superioară a foii este posibil să fie vorba de o pierdere a simțului realității, dar poate însemna și o mare dorință de a se impune. Unele dintre elementele foarte relevante pentru cunoașterea psihică a copilului, pe care le-am întâlnit pe parcursul anilor sunt:

1) Omisiunile - lipsesc din desen părți importante care, în mod normal, ar trebui să apară, dar copilul le scoate din dorința lui intimă ca acele lucruri, persoane sau situații să nu fi existat în viața lui. Aceasta arată efortul copilului de a face față unei probleme interioare amenințătoare.

2) Falsele erori - acestea au cea mai mare valoare diagnostică. Copiii încep să deseneze ceva, măzgălesc peste ceea ce au desenat și spun „am greșit”. Întrebați despre acea greșeală, ei spun că de fapt nu era o greșeală, dar s-au răzgândit pentru că situația era foarte dureroasă pentru ei.

3) Utilizarea spațiului - de obicei, foaia de desen este folosită într-un mod echilibrat. La unii copii, însă desenul este înghesuit în marginea de jos sau împărțit în două – foarte sus și foarte jos – mijlocul foii rămânând liber. Mental păstrează legătura cu viața de dinainte și nu se poate adapta.

4) Spațiile închise - figuri umane, case, apar încercuite, închise într-un fel nepotrivit. Uneori spațiile închise sunt date de zig-zaguri făcute peste desen, ca un plic. Acestea evidențiază sentimentul de nesiguranță în familie, oprimarea, îngrădirea libertății personale minime de către părinți posesivi, agresivi.

5) Disproporția elementelor

a) foarte mare - un om cât toată foaia, dar cu mâini și picioare foarte scurte. Aceasta exprimă un nivel de aspirație exagerat, impus din afară de către părinți, care devine sursă de stres pentru copil; el se simte amenințat de posibile eșecuri, de cerințe la care să nu facă față.

b) foarte mic - unele părți din desen au dimensiuni normale, iar altele neobișnuit de mici. Acestea indică dorința intimă a copilului ca acel lucru să nu existe, fiind deranjant, chiar traumatizant pentru el.

Astfel au apărut mai multe teste care au la bază desenul ca tehnică proiectivă: testul casa, testul arborelui, testul persoanei, testul familiei.

Testul de desen se numără printre cele mai răspândite și aplicate tehnici proiective, datorată avantajelor certe: economie de timp, de mijloace materiale, diversitatea informațiilor obținute care pot acoperi întregul sistem psihic, de la comportamentul direct observabil până la conflicte și traume infantile.

Bibliografie:

Bârlogeanu Liliana, Cum evoluează copiii în clasele primare, Carminis, Pitesti, 2008

Rafailă Elena, Evaluarea creativității la vârsta prescolară, Aramis, Bucuresti, 2002

Silvestru Patita, Dincolo de oglindă, Ion Creangă, Bucuresti, 1988

Copilăria, Ziua Bucuriei

LATARETU VIOLETA CECILIA

Scoala Gimnaziala Nr. 112

" Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei ce fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie."

Eugene Herovanu

1 Iunie este un prilej de a sărbători copilăria, de a aduce un cât mai mic zâmbet pe chipul copiilor și... de ce nu, pe chipul tuturor celor implicați, atât direct cât și indirect.

SCOPUL

- Stimularea creativității prin joc și voie bună în mijlocul naturii;
- întărirea relațiilor de colaborare și prietenie dintre elevi;
- afirmarea talentului sportiv-artistic la toate activitățile cultural-educative, dar respectând anumite norme cerute de momentul și locul evenimentului;
- stimularea curiozității și a spiritului de echipă al copiilor, aceștia păstrând în memorie unele momente din timpul activităților.

GRUP ȚINTĂ

- Elevii clasei Pregătitoare B, Școala Gimnazială Nr. 112, București

LOC DE DESFĂȘURARE

- Sala de clasă, Parcul Alexandru Ioan Cuza, București

RESURSE

- mingi, baloane, diplome;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

În perioada 15 mai- 1 iunie 2023 în cadrul orelor de Comunicare în română, Arte Vizuale și Abilități Practice și Muzică și mișcare, elevii vor primi informații despre importanța zilei de 1 Iunie, despre drepturile pe care le au copiii în întreaga lume, vor realiza desene tematice și vor învăța o poezie și cântece.

În data de 1 Iunie 2023 elevii vor desfășura activitatea propriu-zisă, vor participa la expediția organizată în Parcul Alexandru Ioan Cuza, București, unde vor prezenta desenele realizate în cele 2 săptămâni (care apoi vor fi expuse, ulterior, în sala de clasă) vor participa la concursurile sportive cu reguli bine stabilite, vor transmite un mesaj (scrierea pe baloane) către toți copiii lumii și vor primi diplome și premii.

NATURA-NEMURITORUL PROFESOR-Educație Outdoor

Mariana Vizitiu

Scoala Gimnaziala Ion Petrovici Localitatea Tecuci

Natura, constituie leagănul civilizației umane, asigurând în același timp condițiile existenței noastre. În natură totul este organizat după legi nescrise ce guvernează echilibrul mediului înconjurător.

Menținerea echilibrului ecologic este esența desfășurării în bune condiții a vieții pe Pământ. În prezent contradicția fundamentală a lumii moderne rămâne raportul dintre cerințele crescânde ale societății și capacitatea ecologică limitată a planetei de a le satisface.

Protecția mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. Omenirea caută soluții pentru prevenirea poluării mediului de viață și crearea unui mediu echilibrat și propice vieții.

Încă de la o vârstă fragedă copiii trebuie să învețe și să respecte legile naturii, ei fiind ajutați să descifreze și să își însușească secretele ecologiei, să înțeleagă necesitatea protecției mediului, a ocrotirii naturii. Copiii trebuie învățați cum să contribuie la refacerea naturii, menținând curățenia și îngrijind frumusețile ei oriunde s-ar afla, să înțeleagă că ocrotind natura se ocrotesc pe ei înșiși.

Formarea unor comportamente ale copiilor de azi – adulții de mâine, prin care să asigure un mediu de viață cât mai puțin poluat, este un proces complex, de lungă durată. Rezultatul se concretizează în cunoștințe, deprinderi, trăiri emoționale, dorința de a apăra și a îmbunătăți mediul. Conștientizăm cu toții că natura este singurul mediu familiar omului, în care el poate trăi și munci.

Școlii îi revine importanta sarcină ca la cea mai fragedă vârstă copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. Ei trebuie să înțeleagă că natura este un organism viu, ale cărui componente sunt într-o strânsă intercondiționare, care suferă în evoluția sa în timp schimbări determinate de cauze naturale și sociale.

Din prieten al naturii, omul poate deveni dușmanul ei, periclitând prin acțiunile sale chiar viața planetei. Societatea trebuie să găsească măsuri de înlăturare a cauzelor care pun în pericol viața, de folosire rațională a resurselor Globului Pamantesc, de eliminare a poluării. Ce putem face? Îi familiarizăm pe copii cu semnificația unor sărbători ecologice cum ar fi: Ziua Mondială a Sănătății, Ziua păsărilor și a arborilor, Ziua Pământului, Ziua Internațională a Diversității Biologice, Ziua Mondială a Mediului;

Să-i implicăm pe elevi în acțiuni practice de curățare a spațiilor destinate pentru joacă, a spațiilor din preajma școlii și deprinderea unor învățăminte cum ar fi :un mediu curat înseamnă sănătate în primul rând, de acesta beneficiind nu doar copiii și oamenii, ci și viețuitoarele pământului, de la cea mai neînsemnată, până la cea mai complexă;

Să demonstrăm că neimplicarea în acțiuni de protecție și curățare a mediului înconjurător duce la dispariția unor plante animale, păsări și alte vietăți. Să-i învățăm despre respectul și prețuirea mediului înconjurător în orice situație și în orice loc;

Cum putem face?

Educația outdoor presupune că procesul de predare-învățare-formare se petrece în afara școlii, respectiv în natura și spații culturale. Obiectivul unui asemenea tip de educație îl reprezintă plasarea în cadrul vieții cotidiene a elementelor pe care copiii le învață la școală, dezvoltarea spiritului practic și a adaptării la situațiile concrete de viață, modalități de înțelegere a elementelor educaționale predate la clasă. Acest sistem s-a dovedit eficient în statele scandinave Suedia, Danemarca, Norvegia.

În comparație cu metodele tradiționale, această metodă, denumită și “educație experiențială”, produce efecte educative mai puternice și mai durabile, privind dobândirea capacității de stăpânire a unor situații complexe, de inovare, de conducere, de spirit de echipă și de comunicare, dar și pentru multe alte aspecte ale vieții moderne.

Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale și mentale care asigură bunăstarea societății. Metodele folosite sunt axate pe participarea activă.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități de educației formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală. Ele duc la dezvoltarea capacităților de explorare, investigare a realității și de experimentare prin folosirea unor instrumente și proceduri adecvate, învățare la fața locului. Educația

outdoor este diferită de alte metode de predare deoarece oferă profesorului posibilitatea de a observa comportamentul elevului , să identifice comportamente agresive, problem de integrare, asumarea responsabilităților.

Exemple practice:

-discuții în urmă drumeției organizate în pădure pe temă de flora, faună, forme de relief, climă, plante medicinale, plante otrăvitoare;

-identificarea surselor de poluare a apei, reguli pentru protecția apei, crearea postere, pliante „Nu poluați apele!”, crearea unor scurte texte cu titlul „O picătură în plus pentru viață!”; identificarea surselor de poluare a aerului, ”Fiecare floare e un chip”- acțiune de plantare a unei flori în ghiveci, curtea școlii și îngrijirea ulterioară a ei

-, „Pământul plânge”- identificarea unor zgomote puternice;

-”Sucuri naturale versus sucuri fabricate”- prepararea sucurilor naturale, observarea compoziției, cantității de fructe necesare pentru obținerea unui litru de suc natural, calcularea prețului și compararea cu gustul, consistența, prețul sucului din peturi. Citirea etichetelor și interpretarea informațiilor despre e-uri.

-Reciclare creativă – valorificarea maselor plastic: cutii, peturi, și confecționarea unor obiecte utile suporturi pentru creioane, casete pentru bijuterii, vase pentru flori, căsuțe pentru păsări.

-”Curcubeul din ocean”- ce este și cum apare curcubeul, metafora curcubeul din ocean sau curcubeul din inima naturii, reciclare creativă;

Elevii vor realiza un acvariu.

Realizarea elementelor : animale marine din frunze, peturi, dopuri, doze de aluminiu;

Elevii vor colecta materialele necesare pentru a realiza un acvariu: frunze, fire de iarbă, pietricele, dopuri de la peturi, peturi, doze de aluminiu de la sucuri, poleiala de la dulciuri.

Vor contura, îndoii, plia, decupa peturile dând formă de pești sau alte animale marine, vom asambla. Vor decora cu pietricele, pene, boabe, diverse alte lucruri găsite în natură.

Toate elementele lucrate de elevi vor fi lipite pe o folie/plasă albastră.

Elevii recunosc materialele, urmăresc explicațiile, observă etapele pe care le vor respecta în realizarea produsului.

Când elevii iau parte la un proiect al comunității, pentru a ajuta la îmbunătățirea calității mediului sau la rezolvarea unei probleme a comunității, ei își afirmă propriile valori și văd că acțiunile lor contează.

Trăim într-o țară binecuvântată cu frumuseți cum rar întâlnești. Munți ale căror creste sfidează norii; dealuri line, câmpii întinse, deschise ca sufletul celor care le locuiesc. Toate străbătute de ape repezi și lacuri, ochiuri albastre, senine ca cerul. Stânci sculptate de vânt, codri prietenoși.

Cum să nu iubești așa minunății!

”Sunt patru plante indispensabile pentru viața omului: grâul, strugurii, măslinile și planta de aloe. Prima hrănește, a doua bucură inima omului, a treia aduce armonie, a patra te face sănătos.” (Cristofor Columb)

Bibliografie: Ghid metodic pentru cadrele didactice – învățământ primar, Ed. Brevis-Oradea, 2008

Acțiuni De Motivare A Cadrelor Didactice Din Perspectiva Managerului Instituției De Învățământ

Nicoleta Petcu

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

De-a lungul timpului s-a demonstrat că un sistem de învățământ performant nu poate exista fără personal didactic competent, pregătit și devotat în meserie.

Managerul instituției, prin competențele sale manageriale, este provocat să aleagă acele modalități de motivare ca să satisfacă nevoile și doleanțele colegilor profesori.

Consider că un prim factor motivațional al profesorilor este *dezvoltarea personală și realizarea muncii cu plăcere*. Din această perspectivă, cadrele didactice, ar trebui să participe la workshop-uri, să urmeze cursuri de formare continuă gratuite. În ultimii ani, majoritatea colegilor au parcurs astfel de cursuri care au fost plătite din bani personali. Managerul instituției ar trebui să prevadă în bugetul școlii sume care să acopere astfel de cheltuieli. Cadrele didactice ar deveni și mai eficiente, dacă ar scădea nivelul de stres și în final ar crește nivelul de fidelitate, de autorespect.

Al doilea factor care poate motiva personalul didactic este *responsabilitatea*. Managerul poate aloca anumite responsabilități, ceea ce solicită cadrele didactice la muncă suplimentară; dacă nu responsabilizezi, în limita competențelor, nu vei ști care sunt oamenii pe care te poți baza. Fiecare cadru didactic dorește să îi crească stima de sine, să fie recunoscut și prin responsabilități suplimentare fișei postului.

Un al treilea factor motivațional este *recunoașterea*. Am observat, când unui cadru didactic i se recunosc meritele reale, acesta se mobilizează și repetă activitățile cu grad sporit de succes. Dacă managerul laudă personalul care a realizat sarcinile muncii cu succes, în termene realiste, cadrele didactice vor fi determinate să continue în același ritm, cu același elan.

Managerii instituțiilor de învățământ au la îndemână multiple strategii de motivare a educatorilor, de stimulare a acestora în activitatea didactică, scopul final fiind atât creșterea împlinirilor personale, cât și creșterea rezultatelor școlare. Se recomandă un mix al acestor strategii care conduc la realizarea de succes atât în rândul cadrelor didactice cât și în rândul elevilor.

Un alt factor motivant în rândul cadrelor didactice cred că este *utilizarea de recompense*. Există diverse recompense ce sunt foarte importante pentru profesori și care îi motivează pe aceștia:

- conferirea unor sarcini speciale sau cu titlu onorific (responsabili ai unor comisii metodice care pot fi desemnați prin rotație);
- scrisori personale în care sunt felicitate cadrele didactice pentru rezultate excepționale;
- cadrul didactic să aducă la cunoștință realizările sale excelente în fața colegilor, managerilor, în cadrul unor consilii profesionale, reuniuni sau conferințe;
- publicarea rezultatelor în reviste de specialitate. Este de preferat ca recunoașterea meritelor să aibă loc sistematizat. Rezultatul unor semne mici de apreciere, făcute regulat, este cu impact mai mare decât cel al „gesturilor mari” făcute la intervale de timp mari.

Utilizarea recompenselor bănești, premii. Deoarece mijloacele bănești constituie un stimulent foarte important, este necesar să se ia în considerare efectul acestor gratificații asupra motivației personalului didactic. Contravaloarea muncii reprezintă o importantă răsplată deoarece el satisface aproape toate trebuințele. Deși, pentru un manager de școală nu este la îndemână utilizarea acestui tip de recompensă, o poate face atunci când cadrul didactic poate obține gradația de merit.

Motivarea angajaților prin management eficient.

Un management eficient poate fi considerat de manageri o cale de a motiva cadrele didactice în vederea progresului profesional. Specialiști japonezi au realizat studii care au condus la identificarea celor mai importante calități care s-au dovedit a fi esențiale pentru un manager. O parte dintre acestea sunt:

- 1) *potențialul de a coopta și de a coordona echipe complexe de oameni, de a lua hotărâri eficiente;*
- 2) *capacități de colaborare printr-o comunicare cu rost;*
- 3) *capacitatea de a înțelege personalul când situația o cere. Managerul trebuie să fie capabil permanent să mențină acțiuni deschise și flexibile.*

Există și condiții de bază pentru satisfacerea motivației în rândul cadrelor didactice din școală precum:

- asigurarea locului de muncă *ce este în concordanță* cu valorile și nevoile cadrelor didactice;
- stabilirea la început de an școlar a unor obiective de lucru clare și realizabile;
- asigurarea pe cât posibil a necesarului de resurse materiale didactice;
- crearea unui climat social armonios, bazat pe ajutor;
- reîntărirea treptată a performanței;
- sporirea permanentă a atractivității locului de muncă, luând în calcul nevoile și valorile personalului didactic.

Din cele prezentate, deducem că un manager va avea succes în alegerea modalităților de motivare a angajaților, dacă va afla ce-și doresc colegii profesori, se va comporta cu angajații așa cum și-ar dori să se comporte superiorul său cu el, va crea o atmosferă de lucru plăcută și va dezvolta spirit de echipă, va sprijini, lăuda, încuraja dezvoltarea personală a angajaților.

Bibliografie:

1. Burduș, Eugen, Căprărescu, Gheorghiuța, Androniceanu Armenia, „*Managementul schimbării organizaționale*”, Ediția a treia, Editura Economică, București, 2007;
2. 8.Gherghuț, Alois, „*Management general și strategic în educație*”, Editura Polirom, Iași, 2007
3. Pânișoară I.O., Pânișoară G. „*Motivarea eficientă*” Editura Polirom, Iași, 2005

EFICIENTIZAREA VOCABULARULUI PREȘCOLARILOR ÎN ACTIVITĂȚILE DE EDUCARE A LIMBAJULUI

Mirela Cirstica

Grădinița cu Program Prelungit Nr.5

Vârsta preșcolară este o etapă hotărâtoare în stimularea și optimizarea deprinderilor de comunicare și a capacităților cognitive. În acest sens, grija pentru educarea limbajului constituie o preocupare permanentă a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, în atenția acestora fiind latura informațională, cât și cea formative.

Problematika limbajului la vârsta preșcolară a făcut obiectul a numeroase studii și cercetări care au reflectat însemnătatea lui în procesul comunicării copilului cu persoanele din jur, în activitatea de cunoaștere și înțelegere, în dezvoltarea proceselor psihice, precum și în dezvoltarea vorbirii reproductive în procesul comunicării în mediul social, în așa fel încât copilul să-și exprime cu ușurință dezideratele, emoția, gândurile, să redea în mod inteligibil, cursiv și logic o poveste, un basm cunoscut, o întâmplare sau un fapt trăit, auzit sau imaginat de el. Educatoarei îi revine rolul primordial de a sugera copiilor, în raport cu vârsta lor, acele activități care să capteze interesul acestora, să le trezească nevoia de a se exprima prin cel mai precis mod de expresie, să le solicite creșterea zestreii lexicale și activizarea noilor achiziții, să stimuleze utilizarea cuvintelor și expresiilor învățate, în mod creator, în îmbinări și combinații personale, să le cultive deprinderi de folosire corectă a limbii române.

Experiența didactică a confirmat că dezvoltarea limbajului copilului se manifestă sub influența mediului și a educației, realizându-se cu optimă eficiență în cadrul întregului proces de instruire didactică din grădiniță, însă un loc hotărâtor revine disciplinei care aparține domeniului limbii și literaturii române. În grădinița de copii și apoi la școală are loc adevărata "cultivare a limbii individului", exercitându-se o influență dirijată, planificată, bazată pe concluzii psihopedagogice, cu probleme, noțiuni și sarcini gradate ca dificultate și organizate în sisteme logice, metodice.

Procesul instructiv-educativ este o activitate complexă de informare și dobândire de cunoștințe, un ansamblu de acțiuni exercitate în mod conștient și sistematic de către educator

asupra elevilor într-un cadru instituțional organizat, în vederea formării personalității acestora în concordanță cu cerințele idealului educațional și în centrul căruia se află metoda de predare și învățare, ce constituie sursa eficacității și rentabilității sistemului de învățământ. Metoda este calea de organizare și dirijare a activității de cunoaștere, un instrument didactic de determinare a educabililor la un demers de asimilare activă a unor cunoștințe și forme comportamentale, de stimulare a dezvoltării forțelor lor cognitive și intelectuale. Strategia didactică unește într-un tot organic actul învățării și cel al predării.

O bună organizare a procesului de cunoaștere și antrenarea copiilor presupune ca în activitatea cognitivă din cadrul grădiniței să se aplice strategii diverse pentru a determina la copilul preșcolar acumulări cantitative și calitative în sfera vorbirii, care au ca scop determinat achiziția de cunoștințe noi, fixarea și precizarea acestora, sistematizarea și perfecționarea lor și se pot desfășura, în mare parte, prin metoda jocului. Jocul, prin toate formele sale, devine un instrument și un mijloc formativ-informativ și, totodată, relaxant și înviorător, care exercită asupra preșcolarului atracție și bucurie.

Jocul didactic antrenează intens copilul, îi fixează și îi activează vocabularul, îi îmbogățește lexicul sub aspectul achiziționării de cuvinte, îi dezvoltă acuitatea auditivă a auzului fonematic, fără ca el să conștientizeze acest efort, se îmbunătățește pronunția, se formează noțiuni, se însușesc construcții gramaticale, se corectează defectele de vorbire.

Jocul didactic contribuie atât la îmbogățirea vocabularului, activizarea și exersarea lui, cât și la însușirea unei exprimări clare, coerente, corecte din punct de vedere gramatical, la cultivarea independenței în vorbire și stimularea creativității în exprimarea orală.

De regulă, în cadrul aceleiași activități, metodele folosite alternează din considerente bine cunoscute. Observarea unor obiecte sau lectura după imagini sunt corelate cu convorbirea. Metoda observației este metoda cu cea mai largă aplicare, deoarece furnizează date importante în vederea cunoașterii individualității copiilor, stadiului lor de dezvoltare în plan intelectual, socio-afectiv, asigurând în același timp o bună orientare în alegerea celor mai eficiente căi de formare și dezvoltare a unei vorbiri corecte și coerente. Cu ajutorul ei, preșcolarul își formează unele reprezentări despre obiectele și fenomenele lumii obiective, verbalizează rezultatele observării, se exprimă în termeni adecvați conținutului cognitiv, își fixează în vocabular o terminologie specifică.

Conversația este o metodă verbală de învățare cu ajutorul întrebărilor și al răspunsurilor, bazându-

se pe cuvânt, este o metodă de cunoaștere imediată. Utilizând această metodă, preșcolarii se exprimă independent, uzitează vocabularul lor activ, își folosesc cunoștințele asimilate din activitățile anterioare, actualizându-le și sistematizându-le, își exersează capacitățile de exprimare, selectând lexicul adecvat.

Povestirea reprezintă o activitate de educare a limbajului foarte agreată de către copii, întrucât le satisface dorința de cunoaștere și de afectivitate, le stimulează creativitatea și creează mediul optim de antrenare a capacității de comunicare. Limbajul și gândirea se corelează armonios, se omogenizează ca un întreg cognitiv și întrecomunicațional. Astfel, gândirea se amplifică, având ca temelie limbajul, iar limbajul este expresia nivelului de dezvoltare a gândirii. Valoarea formativă a povestirilor facilitează dezvoltarea unui limbaj cursiv, expresiv și coerent, antrenează gândirea și imaginația creatoare.

Poveștile create de copii sunt pline de farmec, umor și fantezie, de sentimente intense, deoarece copilul se transpune în lumea lui, unde imaginația nu e îngrădită de limite obiective și rigide. Copiii fac uz atât de experiența proprie, cât și de achizițiile personale de povești, basme și creații literare, adunate pe parcursul activității lor în grădiniță. Dorința de a se face ascultați și înțeleși îi motivează să îmbine un limbaj corect, fluent și explicit, iar necesitatea de a fi apreciați îi impulsionează să folosească cuvinte și expresii frumoase. Se atinge, astfel, problematica dezvoltării limbajului. Dacă în primă etapă copiii vor folosi mai mult expresiile și limbajul deja cunoscut, pe măsură ce încep să-și dezvolte creativitatea și să-și amplifice orizontul imaginativ, vor înlocui fragmente ale conținutului cu cuvinte proprii, vor armoniza cuvinte și expresii în contexte noi, vor asocia întâmplări diferite pentru a da naștere altora de actualitate, vor identifica moduri aparte de a împlini ceea ce cunosc, vor îndepărta ceea ce li se pare fără profunzime cu elemente personale și neconformiste, vor inversa roluri și ordini cronologice, toate acestea căpătând un sens sub o dirijare atentă, pas cu pas, cu sugestii și întrebări, cu exemple și modele furnizate de către educatoare.

Memorizarea este o metodă de educare a limbajului, a cărei acțiune se canalizează pe dezvoltarea memoriei logice voluntare, în strânsă legătură cu procesele psihice specifice vârstei copiilor preșcolari. Cele trei faze succesive ale memoriei: faza de achiziție (memorarea), faza de reținere (menținerea) și faza de reactivare (actualizarea), împreună cu cele două momente: recunoașterea și reproducerea, stau la baza procesului de învățare. Prin intermediul activităților de

memorizare, preșcolarii descoperă sensuri noi ale cuvintelor, neașteptate, asimilează expresii literare, figuri de stil, care, pe măsură ce pătrund în vocabularul copiilor, îl colorează și îl nuanțează. În același timp, pe măsura ce copiii înțeleg semnificația versurilor, intenția, emoția poetului, deprind recitarea expresivă, corectă, din punct de vedere gramatical, respectând pauzele logice și psihologice marcate de punctuație, ori de sensul construcției rimate.

În concluzie, limbajul este un proces psihic prin care, cu ajutorul limbii, se realizează comunicarea interumană și gândirea verbal-noțională.

Bibliografie:

- 1.M. Balint, Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar. Didactica limbii și literaturii române, Universitatea Babeș – Bolyai Cluj-Napoca, Facultatea de psihologie și științe ale educației;
2. I. Damșa, M. Toma-Damșa, Z. Ivănuș, Dezvoltarea vorbirii în grădinița de copii și în clasa I, Editura Didactică și Pedagogică, R.A. București, 1996;
3. Dumitrana, Magdalena, Educarea limbajului în învățământul preșcolar, Editura Compania, București, 1999, p. 168;
4. Florica Mitu, Ștefania Antonovici, Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar, Editura Humanitas Educațional, București, 2005, ISBN: 973689018X, p. 128;
5. Paul Popescu-Neveanu, Mielu Zlate, Tinca Crețu, Psihologie, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 1995, ISBN 973-30-3814-8, p. 244;
6. Elena Claudia Rusu, Psihologia cognitivă, Editura Fundației România de mâine, București, 2007, ISBN 978-973-725-935-6, p.360;
7. Mielu Zlate, Fundamentele psihologiei, Editura Pro Humanitate, București, 2000, ISBN 973-99024-0-5, p.332;

EFICIENȚA JOCULUI DE ROL ȘI A DRAMATIZĂRII ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA PREȘCOLARI

Cristina Predut

Grădinița cu Program Prelungit Nr.5

Jocul este o activitate de bază și o dimensiune esențială a omului. Creativitatea ludică se înscrie drept constantă obligatorie a devenirii culturale a individului și societății. Întrebările referitoare la originea jocurilor, la locul ce-l ocupă ludicul printre alte activități și funcții specific umane țin de problematica fundamentală a antropologiei și filozofiei culturii.

La vârsta preșcolară, jocul, care înainte de orice este un „modus vivendi”, este în același timp și cea mai importantă metodă activă de instruire, educare și formare, este modalitatea prin care copilul se raportează la lume și în același timp asimilează lumea, realul la propriul său eu. Prin joc, copilul se familiarizează cu diferite aspecte ale vieții naturale și sociale și își satisface diverse trebuințe, jocul fiind o activitate generatoare de trăiri pozitive, de satisfacții imediate.

Cel mai important aspect al folosirii jocului ca metodă de învățare în grădiniță este acela de a-i face pe copii să conștientizeze că se află într-o situație de învățare. Acest lucru este posibil prin stabilirea clară a sarcinilor didactice urmărite în cadrul jocului, a regulilor jocului, care nu vor permite îndepărtarea copiilor în timpul jocului de tema stabilită, ajutându-i în același timp în rezolvarea sarcinilor de joc și imprimând direcția necesară în acțiunea de joc.

Strategia jocului este în esență o strategie euristică, de combinare, relaționare, de interpretare a experienței copiilor (cunoștințe, capacități, deprinderi) și de descoperire a noului.

Jocul, dominantă a copilăriei mici și mijlocii, constituie tipul fundamental de activitate în grădiniță. Rolul lui este formativ, contribuind la stimularea dezvoltării diferitelor funcții și capacități psihice.

Valențele formative ale jocului sunt multiple: îmbogățește cunoștințe și formează capacități, dezvoltă atenția, memoria, imaginația, spiritul de observație, formează motivația față de diverse activități, cultivă spiritul de investigație dar și spiritul cooperant.

Deși specific copilăriei, jocul nu își poate fructifica valențele dacă este lipsit de modelul adulților. Adultul este prezent în jocurile copiilor fie ca personaj evocat, fie ca participant activ. Adultul este cel care valorifică întreaga bogăție de informație, precum și calitățile formative ale jocului prin activitatea sa directă de sugerare, sfătuire, stimulare a gândirii, oferind în același timp modelul de limbaj adecvat situației evocate în joc.

Educatorea poate interveni, cu tact și talent pedagogic, pentru a stârni curiozitatea și entuziasmul copilului, pentru a stimula participarea verbală și intelectuală. Fiecare tip de joc desfășurat în grădiniță, dar fin acordat în sarcini și în materialul utilizat poate activa potențialul creativ al preșcolarilor.

Jocurile de rol sunt puternic influențate de mediul de proveniență, de rutinele, obiceiurile tradiționale și modalitățile de exprimare ale familiei. În jocul de rol, copiii trebuie lăsați să utilizeze limbajul care le este familiar. De exemplu, când se joacă „De-a familia”, copiii vor imita comportamentul și limbajul propriei familii. Educatorea poate arăta și alte forme de comportament și de vorbire, utilizate în diferite situații: cum vorbește și se poartă un doctor sau conducătorul de tren, șoferul de autobuz, vânzătorul sau profesorul.

Educatorea poate interpreta o serie de situații care implică aceste personaje, fie jucându-le împreună cu copiii, fie utilizând păpuși sau imagini.

Se poate iniția un joc de rol utilizând desene, fotografii, o carte, pentru a povesti întâmplări simple. Se discută cu copiii despre ce personaj ar dori să fie, precum și ce lucruri le-ar trebui pentru ca ei să interpreteze rolul personajului ales. Discuțiile trebuie purtate energic, vioi, pentru a impulsiona copiii. După aceea, aceștia pot fi direcționați la centrul „Joc de rol” iar educatoarea îi va observa, fiind pregătită să intervină dacă preșcolarii au pierdut ideile de la care s-a pornit sau dacă au intrat în impas.

Prin jocul de rol se pot introduce în comportamentul copiilor anumite conduite sociale, cum ar fi folosirea salutarilor, prezentarea unor persoane necunoscute. Educatorea trebuie să intre în jocul copiilor și să exprime clar comportamentul pe care dorește ca ei să și-l însușească. Când se îndreaptă spre centrul „Joc de rol”, educatoarea spune bună ziua, întreabă dacă este primită în joc, spune la revedere când pleacă.

Scopul principal în dezvoltarea limbajului este de a-i ajuta pe copii să capete încredere în ei pentru a vorbi într-o situație de grup. Totodată, copiii sunt îndrumați pentru a învăța să asculte atunci când vorbesc alți membri ai grupului. Este o bună pregătire pentru o conversație reală, pentru dezvoltarea capacității de așteptare în schimbul de replici, depășindu-se astfel stadiul în care preșcolarii din grup vorbesc toți deodată.

După joc, copiii trebuie ajutați să-și amintească ce au făcut și să-și consolideze cunoștințele. Copiii au fost întrebați ce ar dori să facă mai departe, fiind astfel obișnuiți cu o strategie de planificare, încurajați să gândească și să proiecteze acțiunile.

În fiecare joc pot fi introduse rime, poveștioare, cântece. Copiii vor fi implicați cerându-li-se să repete sunete, acțiuni, pantomime în cadrul jocului de rol respectiv.

Jocul de rol oferă o varietate de situații în care copiii primesc și transmit mesaje orale. Colțul căsuței, în care se desfășoară marea majoritate a jocurilor de rol, reprezintă mediul cel mai adecvat, iar telefonul de jucărie, cel mai potrivit instrument. Educatoarea propune un subiect – „de-a doctorul”. Jocul se desfășoară „acasă”, iar personajul care cade bolnav poate fi copilul, păpușa, cățelul, pisica, un vecin. Pentru a veni în ajutor pacientului, trebuie telefonat la doctor și la Salvare. În așteptarea mașinii Salvării, doctorul indică la telefon ce trebuie să se facă, ce prim ajutor trebuie să i se acorde pacientului, astfel că există în mod logic o repetare a secvențelor de transmitere-recepționare-îndeplinire a mesajelor.

În cazul copiilor mici, educatoarea participă mult la jocul lor, iar pe măsură ce copiii cresc și dobândesc noi cunoștințe despre lumea înconjurătoare, prezența ei devine din ce în ce mai puțin necesară. În sarcina educatoarei rămân însă supravegherea și intervenția ori de câte ori este nevoie pentru a stimula sau a repune pe direcție jocul respectiv.

Pe măsură ce copiii cresc, se poate crea posibilitatea unei multitudini de mesaje/ instrucțiuni. Pe lângă mesajele telefonice, educatoarea poate structura jocul cerând câtorva copii să fie pacienți, alora să fie asistente medicale și doctori. Copiii trebuie să se asigure că salonul este curat, că bolnavii sunt îngrijiți, li se dau medicamentele, sunt chemați în sala de tratament, sala de mese. Se pot crea multe situații pentru a-i deprinde pe copii cu receptarea și transmiterea/ îndeplinirea mesajelor/ instrucțiunilor.

Educatoarea trebuie să răspundă în primul rând solicitărilor societății de astăzi, de avansare pe scara modernismului, care conduc la schimbări și în modul de joacă al copiilor. Astfel, jocuri de rol de genul: „De-a familia”, „De-a mama”, „De-a grădinița” și-au mai

pierdut din atractivitate, mai ales la grupele mari, în favoarea celor de genul: „Economisti”, „Informaticienii”, „La gară”, „La bancă”, „De-a roboții”, „De-a stilștii”, „Automobilștii”.

Jocul de rol dezvoltă limbajul, exersează memoria, încurajează copiii să-și exprime singuri trăirile, ideile, chiar să utilizeze texte gata construite, urmărind socializarea, formarea spiritului de echipă, empatia.

Prin intermediul jocurilor de rol, copiii redau aspecte ale realității fizice și sociale, impresii acumulate în urma unor experiențe directe sau imaginare ale acestora. Sunt identificate două variante de joc: jocurile cu subiecte alese din viața cotidiană (jocurile de conviețuire socială – de-a mama, de-a magazinul, de-a gospodinele, de-a poștașul) și jocurile cu subiecte din basme și povești.

O variantă a jocului de rol este dramatizarea, metodă care valorifică tehnicile artei dramatice (dialog, gest, mimică, pantomimică, decor) prin care se urmărește în special, adâncirea înțelegerii unor aspecte studiate și fixarea lor, pe un fond afectiv intens.

Dramatizarea este o metodă/ strategie de mare actualitate, folosită în grădiniță la activitățile de educarea limbajului, ce presupune o activitate de grup. Pentru început copiii trebuie să interpreteze un personaj sau altul în scurte momente și mimica în diverse contexte (fericit, supărat, furios, trist, vesel); apoi să mimeze activități simple (sufală precum lupul din „Cei trei purceluși” pentru a dărâma casele purcelușilor).

Dramatizarea, prin bucuria de „a face ca”, de „a trăi ca” un personaj de poveste, contribuie la dizolvarea egocentrismului infantil. Îl ajută pe copil să-și descentreze viziunea, să se pună în locul altuia, să se închipuie un alt „eu”, contopindu-se cu personajul. El trăiește imaginar acte asemenea eroilor săi preferați, într-o lume în care virtuțile sunt răsplătite, iar ticăloșiile sunt pedepsite.

Dramatizarea, dincolo de bucuria în sine a jocului și de satisfacțiile imediate pe care le primesc copiii, urmează să constituie pentru aceștia un exemplu pozitiv de înscenare, devenind necesară asigurarea condițiilor materiale necesare să-i sprijine reușita.

Bibliografie:

Elena Rafailă, Educarea creativității la vârsta preșcolară, Editura Aramis, București, 2003, ISBN – 9789738473349, p. 112;

Magdalena Dumitrana, Educarea limbajului în învățământul preșcolar, Editura Compania, 1999, București, ISBN – 973-99224-5-6, p. 168;

Marilena Irimia, Utilizarea jocului de rol și a dramatizării în educația preșcolară, Biblioteca digitală, Buzău 2012, ISBN – 978-973-0-12910-9.

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE, ÎNVĂȚAREA PRIN COMPETIȚIE, ÎNVĂȚAREA INDIVIDUALĂ

GHEORGHITA COTET

Liceul Teoretic Ionita Asan Caracal

Diferențele principale dintre abordările de învățare prin cooperare, pe competiție și individualiste au fost descrise de frații Johnson și Smith:

	Cooperare	Competiție	Individualism
Motto	<i>“Ne scufundăm sau înotăm împreună”</i>	<i>“Eu înot și tu te scufunzi sau eu mă scufund și tu înoți”</i>	<i>“Fiecare pe cont propriu”</i>
Caracteristici	Indivizii conlucrează la atingerea obiectivelor comune. Ei colaborează pentru a învăța mai bine sau pentru a-i ajuta pe alții să învețe mai bine.	Indivizii lucrează în competiție pentru atingerea unui obiectiv pe care doar unul sau câțiva dintre ei îl pot atinge.	Indivizii lucrează individual pentru a atinge obiective de învățare fără să relaționeze cu alți colegi.
Forma tipică de organizare	<ul style="list-style-type: none"> • Activități în grupuri mici, adesea eterogene; • Se depun eforturi pentru ca toți membrii grupului să obțină rezultate bune; • Ceea ce este benefic pentru propria persoană este benefic și pentru ceilalți; • Reușitele grupului sunt celebrate; • Răsplata este nelimitată; • Evaluarea prin compararea performanțelor în raport cu criteriile prestabilite. 	<ul style="list-style-type: none"> • Se lucrează individual; • Eforturi pentru a fi mai bun decât colegii; • Ceea ce este benefic pentru propria persoană este în detrimentul celorlalți; • Se celebrează reușita personală și eșecul celorlalți; • Ierarhizare sau reprezentare printr-o curbă grafică de la “cel mai bun” la “cel mai slab”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Se lucrează individual; • Se fac eforturi pentru a obține reușite individuale; • Ceea ce este benefic pentru propria persoană nu are nicio importanță pentru ceilalți; • Reușita personală este celebrată; • Răsplata este considerată nelimitată; • Evaluare prin compararea performanțelor în raport cu criteriile prestabilite.

În cele ce urmează mă voi referi la relația COLABORARE-COMPETIȚIE între elevi.

(Diferențe ce apar în interacțiunea dintre elevi și în calitatea procesului de învățare, datorită relațiilor de colaborare sau a celor competitive dintre ei)

Colectivul de elevi poate fi definit ca un grup care urmărește un scop comun și desfășoară o activitate comună. Clasa de elevi este un microgrup, între membrii săi stabilindu-se relații directe, nemijlocite.

Grupul școlar este din punct de vedere al structurii un grup omogen, din punct de vedere al vârstei, al scopurilor, intereselor fundamentale și aspirațiilor.

Dacă în raport cu alte grupuri clasa de elevi este considerată predominant omogenă, în raport cu activitatea internă s-a formulat problema care dintre tipurile de grupe este mai eficient în lucrul pe grupe – grupul omogen sau eterogen. Experimentele au scos în evidență faptul că grupul eterogen este mai eficient din mai multe puncte de vedere, deoarece stimulează atât elevii buni pentru a-i ajuta pe cei slabi,

cât și elevii slabi pentru a obține rezultate mai bune.

După criteriul cooperării sau al competiției cea mai eficientă modalitate de organizare a clasei de elevi s-a dovedit a fi cea de cooperare. Cooperarea într-o sarcină comună are următoarele avantaje:

- stimulează comportamentele de facilitare a succesului;
- crește stima de sine;
- generează încrederea în forțele proprii;
- diminuează anxietatea;
- intensifică atitudinile pozitive față de profesor.

Teoria identității sociale arată că apartenența la un grup îi determină pe membrii lui să se autodefinească în termenii caracteristicii grupului respectiv. Astfel, grupul poate oferi membrilor săi o identitate pozitivă sau negativă. Aceasta se corelează puternic cu stima de sine. Cooperarea înseamnă înainte de toate un câștig în planul interacțiunii între elevi, generând sentimente de acceptare și simpatie. Ea instaurează buna înțelegere, armonia și stimulează comportamentele de facilitare a succesului celorlalți.

În procesul de învățare clasa devine cadrul social în care se desfășoară învățarea care nu este doar un act individual ci unul colectiv. Grupul de colegi poate exercita presiuni asupra fiecărui membru, de natură să încurajeze anumite comportamente și de a descuraja altele. Relațiile de prietenie ce se stabilesc în cadrul grupurilor pot crea oportunități în exersarea unor deprinderi sociale, ca de exemplu cele legate de capacitatea de cooperare, ori de însușire a diferitelor strategii de rezolvare a conflictelor.

Pentru a-i determina pe elevi să relaționeze, profesorii le creează oportunități să participe la activitățile de învățare care presupun cooperare, reciprocitate, soluționarea conflictelor pe cale amiabilă.

Interacțiunile dintre elevi determină structura grupului și modele de comunicare. În cadrul grupului, interacțiunile pot fi de mai multe tipuri:

- relații de cooperare – elevii colaborează pentru atingerea unui obiectiv comun;
- relații de competiție – individul sau subgrupurile rivalizează cu ceilalți sau cu alte subgrupuri pentru dobândirea unei anumite poziții în cadrul clasei sau a superiorității;
- relații de coacțiune – când fiecare lucrează în prezența celorlalți, fără însă a se interesa de conținutul muncii acestora;
- relații de conflict – elevii/subgrupurile se află în opoziție mutuală.

Diversele tipuri de relații dintre elevii unei clase produc modificări ale caracteristicilor personale ale acestora.

Relațiile de competiție/colaborare, dincolo de modificarea caracteristicilor personale ale elevilor, influențează activitățile de învățare desfășurate în clasă. Competiția poate avea asupra activității instructiv-educative, atât efecte pozitive, cât și negative. Printre efectele pozitive enumerăm:

- stimulează efortul și productivitatea elevilor;
- dezvoltă etica grupului;
- stimulează capacitățile autocritice;
- îi face pe elevi mai atenți la performanțele obținute de colegii lor.

Ca efecte negative, competiția poate să inducă o anxietate exagerată și să inhibe astfel învățarea, poate crea un climat de tensiune în grup, de ostilitate.

În interiorul unei clase de elevi, relațiile de colaborare pot să se îmbine cu cele de competiție, fără a se exclude reciproc. De exemplu, competiția dintre mai multe echipe constituite în clasă presupune, în același timp, cooperarea dintre membrii fiecărei echipe, în interiorul subgrupului.

Uneori, atunci când membrii grupului trebuie să concureze pentru resurse limitate, apar conflictele deoarece succesul unor membri reprezintă eșecul celorlalți. Conflictul este un proces valoros pentru grup, întrucât stabilitatea grupului nu se poate asigura înainte ca ostilitățile existente să fie scoase la suprafață și înlăturate. Conflictul menține grupul, asigurând metodele de descătușare a tensiunilor interpersonale.

Apartenența la un grup influențează atitudinea colectivă a elevilor care-l compun față de elevii din grupurile exterioare. Atunci când este vorba despre alt grup cu care se află în competiție, elevii au tendința de a-și forma reprezentări negative despre elevii care compun celălalt grup.

Profesorul poate adopta strategii care să promoveze valorile sociale favorabile cooperării, împărțirii echitabile a sarcinilor, să creeze un climat în care elevii să-și exprime liber opiniile și sentimentele, să îmbine acțiunile colective cu cele individuale prin metode interactive de învățare activă. Rolul profesorului este de a asigura un echilibru, care trebuie identificat și dezvoltat, între competiție și cooperare în sprijinul învățării.

BIBLIOGRAFIE

- Andrei Cosmovici, Luminița Iacob, Psihologie școlară, Polirom, 1999
- Ion Ovidiu Pânișoară, Comunicarea eficientă, Polirom, 2006
- Ioan Nicola, Pedagogie, EDP, București, 1994

METODE MODERNE / ACTIV-PARTICIPATIVE UTILIZATE ÎN CADRUL JOCURILOR DIDACTICE ȘI AL EXERCIȚIILOR PRIVIND DEZVOLTAREA AUZULUI FONEMATIC

Ioana Tătaru

Grădinița cu P.N. Bogza, com. Sihlea

• R. A. I. (Răspunde – Aruncă – Interoghează)

Această metodă are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților copiilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri. Ea poate fi folosită la începutul activității, pe parcursul ei sau la sfârșitul activității. Astfel, se poate folosi, de exemplu, în jocul didactic „**Cum face...?**” care are ca scop dezvoltarea capacității de a cunoaște sunetul emis; dezvoltarea auzului fonematic și a capacității de analiză fonetică. Copiii sunt așezați într-un cerc și vor arunca mingea de la unul la altul. Copilul care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare, de exemplu: „*Cum face vaca?*”. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare: „*Vaca face muuuu*” și apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască și răspunsul întrebării adresate. Copilul care nu cunoaște răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, și, deci, de a mai pune o întrebare. În cazul în care, cel care interoghează este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare, este scos din joc, în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea. Eliminarea celor care nu au răspuns corect sau a celor care nu au dat nici un răspuns, conduce treptat la rămânerea în joc a celor mai atenți și bine pregătiți.

Un alt joc didactic în care se poate utiliza cu succes această metodă este „**Cine face așa?**”. Sarcina didactică a jocului este identificarea animalelor care emit anumite onomatopee; pronunțarea clară a sunetelor din cuvinte; alcătuirea de propoziții simple. Copilul care aruncă mingea adresează o întrebare: „*Cine face: mac-mac-mac?*”. Copilul care prinde mingea răspunde la întrebare și apoi aruncă mai departe mingea adresând o altă întrebare.

Jocul didactic „**Silabe vesele**” are ca scop despărțirea cuvintelor în silabe. Preșcolarul care aruncă mingea va întreba: „*Cum se desparte cuvântul elefant în silabe?*”. Cel care prinde mingea va despărți cuvântul în silabe, urmând să o arunce formulând o altă întrebare „*Cum despați tu cuvântul mașină în silabe?*”. Toți copiii vor fi antrenați în joc, rămânând la sfârșit cei care au despărțit cel mai corect cuvintele în silabe.

• Ciorchinele

Această metodă este potrivită în cadrul unei activități pentru reactualizarea și sintetizarea cunoștințelor copiilor despre un subiect, precum și o ordonare a informațiilor, completarea cunoștințelor cu altele noi. Copiii gândesc, răspund la întrebări, cooperează, comunică, fac asocieri, argumentează, completează. Metoda poate fi introdusă în diferite etape ale activității.

Metoda *Ciorchinele* poate fi folosită, de exemplu, în jocul didactic „**Săculețul fermecat**” care are ca scop educarea unei exprimări verbale orale corecte din punct de vedere fonetic. Sarcina didactică a jocului este denumirea corectă a obiectului scos din săculeț, raportarea lui la alte obiecte de aceeași categorie. Metoda poate fi introdusă în complicarea jocului. Grupa de preșcolari are ca sarcină de lucru să găsească cât mai multe idei, cuvinte și imagini despre obiectul scos din săculeț. Spre exemplu: educatoarea scoate din săculeț o imagine cu anotimpul primăvara pe care o așază la tabla magnetică. Aceasta roagă copiii să denumească imaginea, să aleagă imaginile care se potrivesc anotimpului și să le așeze în jurul imaginii de la tablă. Se pun la dispoziția copiilor jetoane, imagini de primăvară cu fructe și legume, flori, munci agricole, peisaje, decupaje din reviste, albume, fotografii etc. Copiii vor selecta imaginile referitoare la anotimpul primăvara și le vor prinde în jurul imaginii de la tabla magnetică, verbalizând acțiunile întreprinse. După ce vor epuiza toate ideile, toate cunoștințele despre primăvară, aceștia, împreună cu educatoarea vor uni cuvintele și imaginile, stabilind legăturile, conexiunile dintre ele. Apoi, educatoarea structurează ciorchinele, grupând logic informațiile, ideile, cunoștințele copiilor.

Un alt joc didactic în care se poate folosi această metodă este „**Coșul Toamnei**” care are ca scop formarea deprinderii de pronunțare corectă a cuvintelor prin articularea tuturor sunetelor. Sarcina didactică a jocului este recunoașterea și denumirea obiectelor, pronunțarea corectă a cuvintelor, alcătuirea de propoziții.

Material didactic folosit: coală de carton, ovale din hârtie colorată pentru fiecare categorie, săgeți, jetoane cu imagini ale unor fructe și legume de toamnă, imagini folosite pentru caracteristici ale fructelor și legumelor de toamnă.

Pe coala de carton este lipit în mijloc un oval portocaliu cu o imagine reprezentând „Coșul toamnei”, iar în jurul acestuia sunt alte trei ovale de culori diferite (galben, roșu, maro). Copilul invitat alege o imagine pe care o denumește, apoi o așază cu ajutorul unei săgeți în jurul ovalului corespunzător („Fructe de toamnă”, „Legume de toamnă” sau „Caracteristici ale fructelor și legumelor de toamnă”). De exemplu: dacă a ales o imagine cu un măr, o va așeza în jurul ovalului galben care are un desen cu „Fructe de toamnă”, dacă are o imagine cu o conopidă, o va așeza în jurul ovalului maro unde sunt „Legume de toamnă”, dacă a ales o imagine cu o caracteristică a fructelor și legumelor de toamnă o va așeza în jurul ovalului roșu pe care scrie „Caracteristici ale fructelor și legumelor de toamnă”. După ce a așezat imaginea la categoria ei va prezenta copiilor rezolvarea sarcinii și va formula o propoziție cu cuvântul de pe imaginea aleasă. Pe tot parcursul jocului vor fi antrenați toți copiii. Jocul se termină în momentul în care se va construi ciorchinele în întregime.

• Brainstorming-ul

Este cea mai utilizată metodă de stimulare a creativității și este cunoscută și sub numele de *asalt de idei sau furtună în creier*. Ea urmărește obținerea, într-un timp scurt, de la un grup mic de copii, a unui număr mare de idei noi pentru rezolvarea diverselor probleme (Tomșa, 2005, p.132).

Această metodă poate fi utilizată frecvent în activitățile de educarea limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor, a le dezvolta capacitățile creatoare și limbajul. Cu rezultate foarte bune *Brainstorming-ul* se poate folosi în cadrul jocurilor didactice, dar și a celorlalte activități.

De exemplu: în jocul didactic „**De ce îmi place anotimpul iarna?**”, la începutul activității preșcolarii vor stabili împreună caracteristicile anotimpului iarna pornind de la întrebarea: „*Ce știți despre anotimpul iarna?*”. Fiecare copil va răspunde în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul membrilor grupei. După enunțarea ideilor, copiii sunt rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai apropiate de adevăr.

• Puzzle

Puzzle este un joc-exercițiu ce constă în reconstituirea unei imagini din forme, figuri, piese, a unei propoziții din cuvinte, a unui cuvânt din silabe. Este o metodă-exercițiu care necesită munca în grup.

Utilizarea metodei *Puzzle* este posibilă în orice moment al activității din grădiniță. În timpul jocurilor didactice, când obiectivul vizat este comunicarea, se realizează exerciții de asamblare a cuvintelor dintr-o propoziție sau a silabelor dintr-un cuvânt, iar la grupa mare a sunetelor dintr-un cuvânt. De exemplu: „*Mama, rufele, la, spală, râu*”. Emițătorul gândește propoziția, apoi spune cuvintele separat, pe care receptorul încearcă să le asambleze într-un enunț corect. Sunt acceptate toate variantele corecte.

Același lucru se poate realiza și prin imagini, cerința fiind de a alătura corect imaginile, pentru formarea propoziției. Trebuie acordată o mai mare atenție la grupele mici, deoarece fiecare imagine prezentată trebuie să ilustreze clar un singur cuvânt al propoziției. De exemplu: Propoziția reprezentată de imagini este: „*mâncare, bunica, gustoasă, gătește*”, iar variantele acceptate pot fi:

„*Bunica gătește mâncare gustoasă*”;

„*Mâncare gustoasă gătește bunica*”;

Mâncare gustoasă bunica gătește”.

Chiar dacă, uneori, la propoziții mai simple și mai scurte, pot fi acceptate toate variantele de răspuns, practicarea acestei metode duce la eliminarea barierelor de comunicare și a dezvoltării inteligențelor multiple.

Studiu De Caz

Mariana Diaconu

Scoala Profesionala Speciala Ion Pillat' Dorohoi

1. DATE PERSONALE

Nume si prenume: D. I. A.

Sex: feminin

Data nașterii: 11.11. 2000

Locul nașterii: Loc Podriga, com Drăgușeni, jud. Botosani

Clasa a IVa A

Scoala : Școala Profesională Specială „Ion Pillat”Dorohoi

1. DATE FAMILIALE

1. Numele părinților, pregătirea școlară și ocupația:

Tata:O. A. n. 1980 – 10 clase, agricultor

Mama: L. n. 1978- 8 clase , casnica

2. Structura și componenta familiei, locul copilului în ordinea familiei

DIA , provine dintr/o familie organizată, cu doi copii

3.Bugetul familiei- este destul de redus, deoarece singura sursă de venit a familiei este alocația copiilor și creșterea animalelor;

4.Condițiile materiale și de locuit

Locuința este corespunzătoare unui trai decent, dar mijloacele sunt destul de reduse

5.Relățiile interfamiliale și climatul afectiv: foarte bune

6.Atitudinea și/sau conduita părinților față de copil

Atitudinea mamei este hiperprotectoare, față de care fetița prezintă un atașament puternic. Tatăl participă activ la creșterea și educarea copilului.

1. ANTECEDENTE PATOLOGICE

Din discuțiile cu mama, reiese că sarcina a decurs normal, nașterea a fost la termen, fără complicații. In copilăria elevei nu sunt menționate boli de sănătate grave și nici nu a avut mari probleme de sănătate. Ca antecedente personale pot fi incluse probleme de auz fonematic, tulburările de limbaj, nivelul de dezvoltare a operațiilor gândirii, funcționalitate –sub cel specific vârstei sale.

1. DATE PSIHOLOGICE

DIA este diagnosticată cu dislasie, bâlbâială, tulburări de ritm de vorbire.QI 53; volumul atenției este redus; motricitate bună, dar slab dezvoltată, stil perceptiv slab pentru vârsta ei; memorie slabă;

1. DATE FIZIOLOGICE

Gânguritul a apărut cu întârziere, prin sunete fără rezonanță orală. Pronunța numai vocalele,

consoanele erau inexistente. Primele cuvinte au fost pronunțate greșit, datorită imposibilității articulării multor sunete. De multe ori, în comunicare preferă mimica. DIA este o fată liniștită, introvertită, execută sarcina care i se dă fără a se împotrivi.

Din punct de vedere al limbajului, de multe ori repetă primul sunet din cuvânt și are tendința de a vorbi pe insirație.

În comincarea ei, se observă omisiuni de sunete, înlocuiește „s” cu „ș”, „t” cu „ț”, „a” cu „ă”; sau în unele cuvinte se observă chiar și lipsa unor consoane, de ex: „prieten”- „pieten”; „floare”- „foale”; „tablă”- „tabă”; creangă- cheangă; Se observă o discrepanță între posibilitățile intelectuale și insuficiența verbalizării. Vocabularul este redus. Primind aceeași sarcină de rezolvat în scris sau oral, întotdeauna rezultatele sunt mai bune la proba orală. Scrisul este lent, dar îngrijit și inteligibil, cu unele greșeli de ortografie. Cititul este silabisit.

Cu toate aceste deficiențe de limbaj, DIA, prezintă o dorință de a comunica, de a se exprima, dar, lipsa unei exprimări corecte o oprește să și exprime gândurile și sentimentele. Din această cauză, DIA a devenit retrasă, timidă, cu complexe de inferioritate față de colegii și prietenii ei.

Prezintă și un oarecare dezinteres școlar, apatie, reticență în comunicare și negativism verbal în fața unor persoane. Încrederea în sine a scăzut mult, prezintă o doză de anxietate.

La orele de matematică întâmpină de asemenea greutăți în rezolvarea problemelor și a exercițiilor, atrăgând atenția prin plâns.

Reacționează pozitiv la laude.

Motricitatea globală este bună.

Participă cu interes la orele de sport, la jocuri și la toate activitățile practice și gospodărești. Dă dovadă de multe cunoștințe în domeniul practic și gospodăresc, mult interes.

Orientarea spațio/temporală este bună, cunoaște culorile, schema corporală.

Mușchii mici ale mâinii sunt bine dezvoltați, nu au probleme de coordonare.

Prezintă intelect liminar.

1. PLAN DE INTERVENȚIE

- consilierea părinților pentru o implicare mai accentuată în educația fetei
- crearea unui climat afectiv, stimulativ, a unui mediu propice pentru dezvoltarea calității vorbirii
- stimularea lingvistică din partea părinților și implicarea lor (mai ales a tatălui) într-o comunicare cât mai bogată, sub toate aspectele
- menținerea unei atitudini pozitive a copiilor față de ea
- formarea unui „eu social” bazat pe o imagine de sine conform posibilităților reale ale personalității
- realizarea unui program de corectare a pronunției, de gimnastică a aparatului fono/articulator
- educarea mișcărilor articulatorii (exerciții pentru dezvoltarea mobilității aparatului fono/articulator: ex. de mobilitate a maxilarelor, ex de mobilitate pentru limbă, ex pentru buze și obraji, ex pentru vălul palatin)
- educarea respirației (dezvoltarea respirației nonverbale și a respirației verbale)
- dezvoltarea auzului fonematic (cu scopul de a evidenția sunetele unele de altele)
- corectarea respirației defectuoase și obținerea unei respirații corecte
- corectarea deprinderilor de vorbire necorespunzătoare
- realizarea unui program de exerciții logopedice, pentru emiterea sunetului, consolidarea sunetului, și pentru automatizarea lui cât și pentru corectarea ritmului vorbirii
- realizarea unui program de intervenție personalizat
- vizită la un specialist, exerciții cu un logoped.

Jocul- Modalitate De Învățare Și Educare

IOANA JENI SIMILACHE

Scoala Gimnaziala Nicolae Grigore Marasanu

Una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului este jocul. Jocul reprezintă o serie de acțiuni și operațiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, morală, tehnică, fizică a copilului.

Jocul didactic este un mod de activitate prin care învățătorul consolidează, precizează și chiar verifică cunoștințele elevilor, contribuie la îmbogățirea cunoștințelor, evidențiază și antrenează capacitățile creatoare ale acestora.

Atunci când jocul este folosit în procesul de învățământ, acesta dobândește funcții psihopedagogice, importante, asigurând participarea activă a elevului la lecții, măbind interesul de cunoaștere față de conținutul lecției.

Prin joc, elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, pot antrena capacitatea lor de a acționa creativ pentru că strategiile jocului sunt, de fapt, strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala, curajul etc.

Jocurile copiilor devin o metodă de instruire în cazul în care ele capătă organizare și se succed în ordinea implicată de logica cunoașterii și a învățării. Utilizarea jocului didactic, ca activitate de completare cu întregul colectiv de elevi, aduce variație în procesul de instruire al copiilor, făcându-l mai atractiv.

Vorbind despre jocurile didactice, Ursula Șchiopu preciza că ele „educă atenția, capacitățile fizice, intelectuale, perseverența, promptitudinea, spiritul de echipă, de ordine, dârzenie, modulează dimensiunile etice ale conduitei,,

Este important să ne amintim, atunci când suntem în fața micuților școlari pe care îi modelăm, că vârsta lor este vârsta jocului, iar în activitățile didactice pe care le desfășurăm cu aceștia să fie utilizate cât mai multe și mai variate jocuri, iar atunci succesul va fi asigurat.

Vom prezenta un joc didactic care poate fi folosit cu succes în activitatea școlară. Jocul se numește, „Cu matematica în lumea poveștilor,, .

Scopurile jocului:

- verificarea numărului în limitele 1- 10 prin raportarea numărului la cantitate;
- consolidarea deprinderii de a forma grupe echipotente prin punere în corespondență;
- efectuarea operațiilor de adunare și scădere folosind corect simbolurile matematice: =, +, -

Sarcina didactică:

-raportarea corectă a cantității la număr și a numărului la cantitate, efectuarea operațiilor de adunare și de scădere cu un element.

Regulile jocului:

-copilul numit de învățătoare va număra elementele grupei indicate și va așeza cifra corespunzătoare. La cererea învățătoarei, va mai forma o grupă cu tot atâtea elemente cât are cea indicată. Dacă nu rezolvă sarcina corect, un alt copil va veni să corecteze greșeala.

Elemente de joc: surpriza, mânăuirea personajelor, aplauze.

Material didactic: planșe cu imagini din povești, siluetele personajelor, cifre și grupe diverse legate de poveștile afișate.

Desfășurarea jocului:

Învățătoarea afișează o planșă dintr- o poveste, o intuiește cu ajutorul copiilor, apoi ei vor rezolva sarcinile cu conținut matematic. În funcție de nivelul clasei, se pot afișa patru- cinci imagini din poveștile cunoscute.

Exemplu: imaginea afișată prezintă o secvență din povestea „ Albă- ca- Zăpada”.

1. Câți pitici sunt în imagine?;
2. Așezați cifra corespunzătoare numărului de pitici;
3. Formați o grupă de pătuțuri în care să fie tot atâtea câți pitici sunt;
4. Formați o grupă de scăunele în care să fie tot atâtea câte paturi sunt;
5. Câte personaje sunt?(piticii și Albă- ca- Zăpada).

Ultima sarcină implică rezolvarea și afișarea exercițiului matematic: $7 + 1 = 8$

Varianta:

Se vor afișa imagini cu scene din poveștile cunoscute. Spre deosebire de prima parte a jocului, grupele, cifrele și exercițiile matematice vor fi intenționat așezate greșit.

Copiii vor trebui să sesizeze greșelile și să le corecteze.

Bibliografie:

1. Antonovici, Ștefania, Jalbă, Cornelia, Nicu, Gabriela, *Jocuri didactice pentru activitățile matematice*, Ed. Aramis Print, București, 2005;
2. Dumitru, Alexandrina, Dumitru, Viorel- George, *Activități transdisciplinare pentru grădiniță și ciclul primar- ediția a II- a, revizuită*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2005;
3. Hanganu, Ileana, Raclari, Cireșica, *Jocuri pentru preșcolari- culegere*, Ed. Aramis Print, București, 2005.

Rolul Creativitatii In Predare Invatare

Dumitrica Danila Mocanu

Scoala Gimnaziala Nicolae Grigore Marasanu

Rolul creativității în predare – învățare

În contextul învățământului de astăzi, rolul și importanța cadrului didactic capătă o altă dimensiune datorită instruirii interactive, cât și a celei creative.

Astfel, atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție.

A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice .

Cadrul didactic are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi inventiv, creativ. Atitudinea profesorului are un rol important în crearea unei atmosfere propice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative.

Profesorul creativ oferă posibilitatea elevilor să-și expună părerea promovând o atitudine deschisă, respectând astfel părerile celorlalți participanți la actul educativ, le întărește convingerea că pot emite judecăți de valoare, îi antrenează în procesul de evaluare, le comunică criteriile de evaluar. Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul trebuie să fie creativ , să aibă un comportament adecvat și o atitudine pozitivă.

Profesorul creativ folosește în procesul de predare – învățare- evaluare învățarea prin colaborare în mod eficient.

Cultivarea gândirii creatoare este esențială în procesul educativ. Stimularea creativității elevilor necesită o pregătire temeinică, teoretică și practică; prin dezvoltarea abilităților de muncă; prin dezvoltarea spiritului critic. Esențială este și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară a cadrului didactic creează blocaje afective elevului. E necesar un climat destins, favorabil, amical care contribuie la dezvoltarea imaginației și a creativității.

Profesorului îi revine sarcina să identifice elevii care beneficiază de potențial creativ și să îi ajute să își dezvolte această capacitate. Cultivarea imaginației și a creativității se face și in cadrul activităților extracurriculare.

Profilul competențelor profesorului creativ constă în următoarele:

- profesor care “construiește dispozitive de învățare procedurală”;
- proiectant, manager, moderator, organizator și gestionar al conținuturilor științifice;
- facilitator al învățării;
- consilierul elevilor;
- coordonator al muncii elevului;
- evaluator ,alături de elev, al procesului și produsului.

Profilul competențelor profesorului creativ capătă noi valențe, depășește tradiționalul. Acesta devine un coparticipant în actul învățării, alături de elevi. Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capată valențe formative și formatoare, încurajând progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate îndemna sau, din contră, să demoralizeze manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva acțiuni prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

a) încurajează gândirea divergentă;

Exemple:”Puteți înțelege în alt fel această întrebare?”sau recompense pentru încercări de a găsi soluții viabile, chiar dacă rezultatul final nu e unul extraordinar.

b) tolerarează opiniile nonconformiste;

Exemple: se cere elevilor să-și argumenteze părerile contradictorii;

c) încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți de valoare;

Profesorul trebuie să înlesnească activitățile în care elevii formulează întrebări la care au răspunsuri.

d) evidențiază faptul că orice persoană este capabilă să fie creativă într-o oarecare măsură.

Se încearcă, pe cât posibil, să se dea exemple de artiști sau inventatori. Trebuie recunoscute și apreciate toate eforturile creative ale elevilor. Experiența la catedră dovedește cum se poate facilita creativitatea. Prezentăm câteva exemple:

- stimulând elevii să gândească, dar fără să fie avertizați că vor fi evaluați. Evaluarea le pune piedici elevilor în actul creativ. Trebuie acceptate și greșelile ca făcând parte din procesul creativ;
- prin stimularea curiozității, a explorării, a experimentării, a adresării de întrebări, a testării și încurajării potențialelor talente creative ;
- recompensând, sub diferite forme ideile novatoare ,originale;
- oferind idei controversate care să le antreneze gândirea, punându-și singuri întrebări despre anumite probleme;
- încurajând elevii să-și noteze ideile proprii.

Profesorii care renunță la a oferi doar cunoștințe devin intermediari între copil și realitate, ei nemaifiind doar o sursă de informație. Cadrele didactice:

- formulează întrebări de genul: „Ce părere ai tu?”, „ Cum vezi lucrurile?”.
- adresează întrebări divergente de genul: ” Ce crezi că s-ar întâmpla dacă...? .”, „ Argumentezi pro sau contra?”.
- manifestă interes pentru răspunsurile care nu au logică.

Rezultatul unor astfel de metode este că elevii vor înclina spre a-și pune probleme și vor dori să problematizeze unele situații.

Învățarea prin descoperire este o învățare euristică prin care profesorul nu face decât să stimuleze creativitatea elevilor. Elevii trebuie îndrumați să gândească independent, să tolereze noile idei, să critice constructiv. Acest mod de învățare conduce spre formarea unui stil creativ de a rezolva probleme și contribuie la dezvoltarea personalității elevilor. Elevul tratează problemele în mod deschis, fără teamă . Este stimulat să rezolve sarcinile.

Evaluarea trebuie să scoată în evidență aspectele pozitive și progresele fiecărui elev. Evaluarea poate fi amânată câteodată pentru a-i elibera pe elevi de stresul evaluării. Scopul îl reprezintă calea pentru exprimarea liberă a elevului, dezvoltarea capacităților creatoare, fără teama că ar putea greși și a fi sancționat, mărirea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului.

Privind retrospectiv, putem aprecia creativitatea ca fiind o capacitate eterogenă, care face posibilă realizarea de produse reale sau mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația. Aceasta presupune și o motivație , dorința de a realiza ceva nou. Noutatea, azi, nu se obține ușor, trebuie să luăm în calcul voința, perseverența în a face multe încercări și verificări.

Referințe bibliografice

1. Ausubel David, Floyd R., (1981), Învățarea în școală, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Cerghit, I. (2006), Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București
4. Neacșu, Ioan, (1999), Instruire și învățare, Editura Didactică și pedagogică R.A., București
5. Oprea L., Crenguța, „Metoda activ-participative de stimulare și dezvoltare a creativității în educația adulților”, în revista „Paideia”, nr. 1-2/2000.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu, „Comunicarea eficientă-metode de interacțiuni educaționale”, ed. Polirom, Iași, 2003.

Structura Dimensională A Managementului Clasei De Elevi

ION PARCEL

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Caracal

Structura dimensională a managementului clasei de elevi

Managementul clasei se referă la conducerea și organizarea în cele mai bune condiții a procesului de învățământ dar și a clasei; pentru a se realiza în mod eficient acest lucru, profesorul nu trebuie să fie un simplu transmițător de informații, ci și un bun manager al clasei de elevi pe care o conduce.

Cadrul didactic este cel care reunește toate resursele materiale și umane, resursele de ordin pedagogic și psihologic și le pune la dispoziție într-o manieră proprie clasei pe care o conduce; cu alte cuvinte, cadrul didactic este managerul clasei.

Profesorul planifică activitatea didactică pe care o concretizează într-o planificare calendaristică anuală și în una semestrială. Profesorul mai realizează planuri de lecții, organizează clasa de elevi, în funcție de natura activității desfășurate și de obiectivele urmărite.

Managementul clasei de elevi presupune „arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitate de societate și acceptate de individ” .

Într-o organizație școlară, activitatea managerului este foarte importantă pentru funcționarea eficientă a unității în ansamblu. Eficiența activității managerului reprezintă o dovadă clară a competenței acestuia. În sistemul de învățământ profesorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă , să stabilească relații de colaborare cu elevii și părinții acestora și cu alți factori ai societății. Ei nu educă numai la catedră, în clasă, ci prin fiecare contact pe care îl stabilește cu copiii și părinții acestora, desfășoară o muncă de dezvoltare și de conducere. Activitatea cadrelor didactice se desfășoară în fața unor individualități psihice umane în formare; de aici rezultă și necesitatea unei maxime responsabilități față de comportamentele și intervențiile educatorului, responsabilități care diferă în funcție de nivelul de învățământ la care ne referim (grădiniță, ciclul primar, gimnazial, etc). Rolul de profesor-manager nu-l diminuează pe cel de profesor-educator, ci îl întărește, îl sprijină în eficiență.

Managementul clasei are o structură dimensională ce cuprinde : dimensiunea ergonomică, dimensiunea psihologică, dimensiunea socială, dimensiunea normativă, dimensiunea operațională și dimensiunea inovatoare.

1.1. Dimensiunea ergonomică

Investigațiile realizate pe domeniul managementului clasei de elevi au început să atingă și anumite subiecte considerate până în prezent, elemente conexe procesului instructiv-educativ. Aceste probleme, dintre care le amintim pe cele ale structurii ergonomice (dispunerea mobilierului din clasă, vizibilitatea și pavoazarea sălii de clasă), nu pot fi considerate ca secundare sau lipsite de importanță pentru succesul activității la catedră a cadrului didactic. **1.2. Dimensiunea psihologică**

Elementele centrale ale dimensiunii psihologice sunt reprezentate de cunoașterea, respectarea și exploatarea particularităților individuale ale elevilor. Ca substrat integrator factorul central este *capacitatea de munca a elevilor în clasă*, concept utilizat în toate studiile de psihologia muncii și în studiile de randament profesional.

1. 3. Dimensiunea socială

În mod tradițional punctele de vedere sunt oarecum consonante în ceea ce privește tematica fundamentală a clasei de elevi, ca grup social: structura, sintonitatea și problematica liderilor sunt doar câteva din ariile de preocupare ale investigațiilor de tip sociologic în clasa de elevi.

1.4. Dimensiunea normativă

Specialiștii în sociologia clasei de elevi au observat că acest univers școlar este o reflectare micro (în miniatură) a problematicii unei societăți.

1.5. Dimensiunea operațională

Succesul în întreprinderile cadrului didactic nu este asigurat numai prin raportarea simplă la normele clasei ci și printr-o raportare a acestora la normele școlare în general. Abordarea anterioară a acestui subiect este importantă deoarece contribuie la conștientizarea echilibrului dintre cele două categorii de

norme, cele explicite și cele implicite. Problema pusă în atenția cadrului didactic nu este aceea de a exclude cultura elevilor, spune Geulen (1994), ci de a integra elementele culturii lor normative implicite în procesul de favorizare și consolidare a culturii normative explicite. Neexploatarea corectă a variabilelor foarte complexe, anterior menționate poate conduce la structurarea duală a culturii implicite a elevilor în raport cu școala și indirect și cu clasa (vezi Geulen & Krappmann, 1994):

- **proșcoală**- sistem de valori care nu este în dezacord cu valorile fundamentale ale scolii;

- **antișcoală**- sistem de valori de tip nonconformist, deviant (cu abateri negative de la norme); manifestările comportamentale în cazuri ca cele menționate sunt dependente de originea socială a elevului și de sexul acestora.

1.6. Dimensiunea inovatoare

Din perspectiva managementului clasei de elevi, dimensiunea inovatoare reprezintă o condiție esențială a optimizării interacțiunilor și a microdeciziilor educaționale în universul grupului. Independența atitudinală și de intervenție a cadrului didactic în situații de criză este dependentă de capacitățile inovatoare ale acestuia. Inovarea în planul relațional al clasei de elevi nu este numai rezultatul presiunii forțelor sociale inovatoare ci și presiunile elevilor care acționează din interior.

Schimbarea

Ca trăsătură ineluctabilă a demersurilor manageriale ale cadrului didactic, presupune un set de măsuri corective aduse mereu acțiunii educaționale. Practica școlară nu poate fi privită la infinit ca un factor pasiv, datorită acesteia fiind de a reacționa cu receptivitate maximă la întreprinderi inovatoare.

Șansele introducerii inovațiilor la nivelul managementului clasei sunt mai ridicate, deoarece factorii de rezistență structural-funcțională la schimbare, în exemplul particular evocat, sunt mult diminuați. Agentul schimbării, urmând modelul de analiza a lui Huberman, este însuși cadrul didactic. El nu constituie pentru demersurile inovatoare o amenințare, cu atât mai mult cu cât eventualele reproșuri externe (exogene) care i s-ar putea aduce cadrului didactic, ar face apel la tradiționalism și nu ar fi întemeiate.

BIBLIOGRAFIE

- Geobanu, C. (2008). *Managementul clasei de elevi*, în „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice”, coord. Cucuș, C. Iași: Editura Polirom.
- Cojocariu, V. M. (2004). *Introducere în managementul educației*. București: Editura Didactică și Pedagogică, R.A.
- Frăsineanu E. (2014). *Pedagogie. Managementul clasei de elevi. Suport de curs*. Craiova: Editura Sitech.
- Ilie, V. (2009). *Elemente de management și leadership educațional*. Pitești: Editura Paralela 45.
- Maciuc, I. (2007). *Management educațional. Formarea competenței manageriale a profesorului*. Craiova: Editura Sitech.

Competitiv Și Competent

Bîț Ana Cristina

Grădinița cu Program Prelungit Nr.5

Terminologia rezidă din îmbinarea în timp a capacităților umane de a depăși unele obstacole. Cuvântul competență își are originea în capacitatea unei persoane de a se decide, de a se pronunța asupra unui lucru, făcând în acest fel dovada unei bune cunoașteri a problemei dezbătute. Concomitent, explicația -general valabilă- pentru expresia „a fi **competitiv**” este aceea de a avea capacitatea de participare în cadrul unui concurs, de a fi susceptibil în a suporta concurența.

Avantajul **competitiv**, indiferent de competențele celor implicați, este dat de faptul că poate fi ușor imitat. Competența personală generează un avantaj **competitiv** continuu.

Competent și competitiv sunt termeni utilizați pentru în vederea descrierii unei persoane ca fiind cel puțin adecvată sau potrivită pentru un anumit rol ce trebuie/este necesar să-l îndeplinească. Competent se concentrează mai mult pe nivelul de calificare în sine, pe capacitățile individuale, în timp ce **competitiv**, în acest sens, evidențiază pe cineva ca fiind suficient de atractiv pentru a fi ales pentru (sau "câștigarea") unui rol.

Pentru perioada preșcolară, competitivitatea este destul de greu de aprofundat, cadrul didactic urmărind diferențele de manifestare în cadrul „competiției” – orice diferență, chiar și cea mai mică, contează. Rafinamentul exercițiilor implicate într-o **competiție** la nivel preșcolar poate să fie atribuit inteligenței personale, ingeniozității, caracterului practic, veridicității (atât din modul de abordare al cadrului didactic, cât și din modul de aplicare al preșcolarului). Cuvântul competent reprezentând în aceste contexte o etichetă utilizată de cei implicați .

Competiție, competitivitate, educație, valoare, coordonare, respect, coerență, viziune, creativitate, calitate, seriozitate... Nu sunt doar simple cuvinte! Acestea pun bazele calității umane, calității grupului, comunității, și de ce nu, a întregii societăți.

Competiția generează performanță, iar performanța generează valoare. Valoarea te plasează în top și de acolo încep să vină rezultatele. Vârsta preșcolară este ideală pentru însuflarea dorinței de a fi mai bun, mai bine pregătit, de a-ți dori să fii etichetat ca un copil competent, fără frică de competiție și cu un caracter competitiv.

Ambele cuvinte **competiție și competent** pot fi folosite pentru a indica o gamă relativ largă de putere sau grad de evaluare pozitivă, dar ambele indică, în general, cel puțin un grad acceptabil de abilitate, capacitate, potențial sau dezirabilitate. Fără implicarea într-o competiție, individul nu poate să-și sau să i se recunoască competența, capacitatea. Atât timp cât cadrele didactice sunt competente și competitive, vor genera prin competiții - mici ambițioși.

Preșcolarul devine capabil să înțeleagă că a fi competent înseamnă să știi să faci ceva și bine. Ca exemplu, dacă știi să pictezi un soare nu înseamnă că ești pictor competent, pentru asta trebuie să te descurci la pictat orice și acel „orice” trebuie să iasă bine.

Competitivitatea presupune să vrei (și bine ar fi și să reușești) să fi mai bun decât alții cu aceleași competențe ca tine. Aici este partea sensibilă în învățământul preșcolar – cadrul didactic trebuie să aibă competența deja formată în a însufla preșcolărilor dorința de a intra într-o competiție.

Dacă încerci să pictezi mai bine ca altcineva, chiar dacă nu reușești, înseamnă că ești **competitiv**, ceea ce este foarte bine pentru că arăți că nu ești limitat și nu te mulțumești cu puțin, nu te plafonezi la a picta un soare, vrei să pictezi și luna, și stelele.

Cel mai important aspect pentru un om **competent**, atunci când intră într-o **competiție**, face referire la faptul că trebuie accentuată competiția cu noi înșine, cu propria persoană, apoi ne comparăm cu cei din jur....„**important este să participi, capeteți experiență!**”

Importanța Formării Competențelor În Școală

VIOLETA FLOREA

SCOALA GIMNAZIALA LUNGESTI

Educația este reprezentată de toate activitățile conștiente și sistematice exercitate cu o persoană având drept scop formarea acesteia potrivit unor finalități impuse de politica educațională în vederea dezvoltării personalității umane conform exigențelor impuse de societate.

Sensul finalist al activității educaționale se referă la faptul că, în fiecare moment al desfășurării sale, educația este orientată și dirijată în funcție de finalitățile pe care aceasta le urmărește.

Din acest punct de vedere, educația reprezintă un sistem de acțiuni informativ-formative, desfășurate în mod conștient și sistematic asupra subiectului uman în vederea transformării acestuia în conformitate cu finalitățile educaționale urmărite.

Idealul educațional românesc al acestei perioade vizează desăvârșirea potențialului uman și valorificarea lui în vederea formării unei personalități armonioase și creatoare, capabilă să se integreze în societate și să facă față cu succes cerințelor de orice natură ale societății. El vizează exercitarea unei profesii cu randament optim. Urmărește formarea unor valori care să ducă la dezvoltare personală, la dezvoltarea spiritului antreprenorial, la o incluziune socială activă și integrarea pe piața muncii.

Finalitățile învățământului urmăresc: formarea și dezvoltarea unor competențe specifice utile în viața de adult, formarea unei motivații pentru implicarea activă în viața social-economică pentru asigurarea unei dezvoltări sustenabile, formarea și asimilarea unor valori care să dirijeze cariera și comportamentul absolventului, asigurându-i integrarea pe piața muncii dar și în viața socială și economică. Finalitățile educaționale, impun dezvoltarea unor competențe, la elevi, care îi ajută să relaționeze într-un mediu economico-social, să-și valorifice propriul potențial, să-și gestioneze eficient propriile resurse dar să corespundă și standardelor de pregătire profesională pentru a se integra pe piața muncii și pentru a putea să-și gestioneze chiar și o afacere proprie. Există astfel o relație de întrepătrundere, o legătură strânsă între competențele care trebuie formate la elevi și standardele profesionale. Altfel spus, școala trebuie să formeze indivizi capabili să se integreze în viața socială și pe piața muncii, care să fie capabili să-și continue învățarea atunci când dinamica societății o cere.

Într-o societate care suferă schimbări rapide, fiecare persoană are nevoie de multe aptitudini și competențe care să-l ajute să se integreze pozitiv. Dezvoltarea acestor competențe trebuie făcută permanent. Școala trebuie să formeze competențe-cheie, o combinație de cunoștințe, aptitudini și atitudini, care să-i asigure elevului posibilitatea învățării pe parcursul întregii vieți. Formarea competențe cheie contribuie la succesul social, economic și profesional al viitorului adult.

Prin competențele propuse de programele școlare, se urmărește formarea unor comportamente, aptitudini și atitudini bazate pe cunoștințe care promovează raționamentul, învățarea durabilă, competențele cheie necesare standardelor de pregătire profesională, liberă inițiativă și spiritul întreprinzător.

Se poate concluziona astfel că, școala, prin competențele pe care le formează la elevi, începând cu primii ani de școlaritate, contribuie în mod major la modelarea personalității acestora, la formarea unor aptitudini, atitudini și competențe impuse de standarde de pregătire profesională, standarde care trebuie atinse la intrarea pe piața muncii într-o societate dinamică bazată pe tehnologie și informatizare.

OPTIMIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREȘCOLAR PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE

Mariana Birsan

Grădinița Cu Program Prelungit Pinocchio Craiova

Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității preșcolarilor. În grădinița contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor. În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psiho-intelectual, fizic și socio-afectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate. **Activitățile extracurriculare** își au importanța lor în activitatea educațională. Din ce în ce mai multe sisteme educaționale le adoptă și le recunosc meritele în îmbunătățirea performanței copiilor la școală.

Activitățile extracurriculare organizate de grădinița noastră au avut un conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau au fost simple activități de joc, de participare la viața și activitatea comunității locale. Prin organizarea acestor activități am urmărit să le oferim copiilor destindere, recreere, voie bună, satisfacția atmosferei de grup, iar unora dintre ei posibilitatea afirmării și de recunoașterii aptitudinilor. Excursiile, plimbările în parc, vizitele la diferite muzee, serbările, spectacolele și concursurile școlare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Preșcolarul trebuie învățat să fie receptiv la nou, să vibreze în fața frumuseților naturii, a lumii în continuă schimbare și să aprecieze valorile trecutului.

Excursia, ca activitate extracurriculară, organizată de grădiniță are multiple valențe de informare și educare a preșcolarilor, contribuind la adâncirea și „ancorarea” în realitatea mediului natural și social explorat direct. Conținutul didactic al excursiilor este mai variat și mai complex decât al activităților în sala de grupă, având un caracter atractiv, preșcolarii participând într-o atmosferă de voie bună, optimism și însuflețire la asemenea acțiuni.

An de an am organizat excursii cu preșcolarii și de fiecare dată am stabilit obiectivele vizitate în funcție curriculum, am prezentat itinerarele, scopurile excursiilor, datele, orele de plecare și echipamentele necesare. Deasemenea, am prezentat principalele pârghii ce se vor urmări în timpul deplasărilor, reamintind permanent regulile de circulație, securitate și comportament ce trebuie respectate.

Serbările reprezintă un necesar izvor de satisfacție, bucurie, creează buna dispoziție și pot lua forme variate, de la solemnă evocare istorică la un vesel carnaval. La pregătirea și realizarea serbărilor, copiii participă cu însuflețire și dăruire, din dorința de a oferi spectatorilor momente de ținută estetică, distracție, satisfacție, făcându-le viața mai frumoasă, mai plină de sens. Serbările cu caracter istoric, cultural, ecologic, comemorativ și religios: Sf. Nicolae, Crăciun, Paști, 1 Decembrie, 24 Ianuarie, Ziua lui Eminescu, Ziua Europei, Carnaval, Ziua mamei, Ziua copilului, sfârșit de an sau Ziua Mediului sunt modalitatea eficientă de cultivare a înclinațiilor artistice ale copiilor contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalității lor.

Vizionările și spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în grădinițe, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei.

Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase.

Activitățile extracurriculare mai sus enumerate și analizate sunt apreciate atât de către copii, cât și de factorii educaționali în măsura în care:

- valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor;
- organizează într-o manieră plăcută și relaxantă timpul liber al copiilor, contribuind la optimizarea

procesului de învățământ;

- formele de organizare sunt din cele mai ingenioase, cu caracter recreativ;
- copiii au teren liber pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă;
- participarea este liber consimțită, necodificată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută;
- au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup;
- sunt caracterizate de optimism și umor;
- creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;
- urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ;
- contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

În concluzie putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el în primul rând o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu copii asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea lor creativă.

Bibliografie :

1. Ionescu M. Chiș „Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire” - Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
2. Lespezeanu M. „Tradiționalism și modern în învățământul preșcolar” - Editura S.C. Omfal, București, 2007
3. Preda Viorica „Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii” - Editura „Gheorghe Cârțu Alexandru”, Craiova, 2009.

ABANDONUL ȘCOLAR DE LA PREVENȚIE, LA INTERVENȚIE

Ionela Ceareanu

Liceul de Arte I.st.paulian

"Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește" - Confucius

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Cauzele principale ale abandonului școlar sunt cele economice, socioculturale sau religioase, psihologice și pedagogice.

Abandonul școlar este ultima faza a insuccesului școlar, acestui termen nefiindu-i necesară o definiție complexă. Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă la învățatură a unor elevi. Aceștia nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor. Din această cauză, ei nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia.

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie iar apoi, ea se continuă în grădiniță și școală. În primul rând ea se realizează prin puterea exemplului și apoi prin cea a cuvântului. Tot ceea ce se săvârșește sub puterea copilului are efect mai puternic decât frazele moralizatoare.

O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar prin intervenția acestuia la nivelul factorilor de risc – individuali, familiali, școlari a celor determinați de mediul cu potențial delictogen etc, care-l pot acuza. Pentru o mai bună intervenție se propune realizarea unui program care să urmărească dezvoltarea competențelor cadrelor didactice de lucru în echipă și de folosire a planificării strategice în vederea identificării factorilor care ar favoriza apariția unor astfel de situații de risc la nivelul școlii, pentru prevenirea și în ultimă instanță pentru rezolvarea unor situații de criză cu efect de abandon școlar. Factorii de risc cum ar fi cei comportamentali sunt factori care reprezintă ansamblul încălcărilor și abaterilor tinerilor de la normele de conviețuire socială.

Delincvența juvenilă se referă la violarea normelor legale de către cei care sunt sub vârsta la care legea tratează oamenii ca adulți.

Factorii psihologici- în evaluarea diferitelor manifestări delictuale ale tinerilor trebuie ținut cont de factorul, agresivitate, sau de cel de "frustrare", de instabilitatea afectivă sau comportamentală.

Factorii sociali și alți factori care pot provoca abandonul școlar - ca obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului școlar ar putea fi:

- Identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului guvernamental de zi.
- Implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului cu risc de abandon școlar.
- Creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon sau risc de abandon școlar.

În măsura în care aceste obiective vor fi împlinite, abandonul școlar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat.

Așadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învățământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenție cum evoluează cum se menține în sistemul educativ făcându-l cât mai eficient prin intervenții oportune atât din partea părinților, profesorilor cât și a comunității din care provine copilul pentru o mai mare siguranță în prevenirea abandonului școlar.

Educația pentru toți este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare învățător /profesor în parte, de responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte.

În concluzie:

1. Absenteismul și abandonul școlar sunt fenomene cu cauze multiple, dar cele mai multe cauze sunt legate de problemele familiilor.
2. Datorită abandonului școlar tinerii și adulții de astăzi sunt obligați să muncească la negru sau „cu ziua”, fără a se putea angaja cu carte de muncă pe termen lung. Astfel se propagă mai departe starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.
3. Eforturile școlii și ale asistentului social din comunitate sunt zadarnice fără colaborarea familiei.
4. O primă condiție a prevenirii absenteismului școlar este aceea a sesizării din timp a primelor semne

de manifestare ale fenomenului, urmate de o foarte bună colaborare între cadrele didactice de la clasă (consiliul clasei) și părinții elevilor.

5. În tot acest proces continuu și consecvent de prevenire și combatere a abandonului școlar, cei trei poli de acțiune ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA trebuie să-și unească forțele pentru binele, dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Wikipedia
2. <https://acced.isjtulcea.ro/wp-content/uploads/2019/02/Absenteism-si-abandon-scolar-in-comunitatile-din-proiect-1.pdf>

Proiect De Activitate

TEODORA HODUT

Gadinita cu program prelungit nr 56

PROIECT DE ACTIVITATE

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof.Înv.Preșc.: Hoduț Teodora

G.P.P. Nr. 56, Oradea

DATA: 30.03.2022

GRUPA: mare

TEMA DE STUDIU: Când, cum și de ce se întâmplă?

TEMA PROIECTULUI: Culorile toamnei

TEMA SĂPTĂMÂNII: "Păsările călătoare"

TEMA ZILEI: " Păsările călătoresc, primăvara o vestesc!"

TEMA ACTIVITĂȚII: " Drumul păsărilor "

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități didactice alese 1

TIPUL ACTIVITĂȚII: De fixare și consolidare

SECTOARE DE ACTIVITATE:

Sectorul Știință: "Cuibul plin cu ouă"

Sectorul Bibliotecă: "Migrația păsărilor călătoare"

Sectorul Artă: "Barza hrănitoare"

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

COMPORTEMENTE VIZATE:

Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice

Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.

Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea abilităților de a asambla materiale specifice categoriei de activitate ALA 1 folosind tehnici de învățare prin cooperare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

OO1: să așeze în fiecare cuib tot atâtea ouă câte indică cifra

OO2: să identifice traseul realizat de păsările migratoare în călătoria spre țările calde

OO3: să asambleze elementele puse la dispoziție, obținând astfel barza

OO4: să manifeste o atitudine colaborativă față de coechipieri

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: explicația, exercițiul, demonstrația, conversația**MATERIALE DIDACTICE ȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** ouă, cuib de pasăre, jeton cu cifre, globul pământesc, săgeți, indicator, farfurii, rondelile de orez, ciocolată, morcov, pufuleți, barză- marionetă.**FORMA DE ORGANIZARE:** individual**DURATA ACTIVITĂȚII:** 20-25 minute**Scenariul activității ALA1**

EVENTIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE	MODALITĂȚI DE EVALUARE
Moment organizatoric	Amenajarea spațiului educațional, pregătirea materialelor didactice și pregătirea climatului psiho-afectiv necesar desfășurării activității.		
Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin sosirea în sala de grupă a unei berze (marionetă) care le povestește despre călătoria pe care o va face în anotimpul primăvara când se întorc din țările calde.	Convorbirea	Aprecieri verbale
Anunțarea temei și a obiectivelor	La această activitate vom lucra pe 3 centre și anume: -la centrul știință fiecare copil va primi un cuib gol în care va trebui să așeze tot atâtea ouă câte indică cifra de pe jeton. -la centrul bibliotecă preșcolarii vor observa trasul pe care îl parcurg păsările migratoare anual și vor așeza săgeți indicatoare. -la centrul artă copiii vor așeza alimentele puse la dispoziție astfel încât să obțină forma unei berze	Convorbirea	
Reactualizarea cunoștințelor	Ne vom reaminti anotimpurile în care păsările pleacă și se întorc la cuiburi și motivele acestora precum și denumirea celor mai cunoscute păsări călătoare Le voi menționa copiilor importanța lucrului în echipă și a implicării active a tuturor membrilor pentru a duce la bun sfârșit sarcinile date.	Convorbirea, explicația	Observarea comportamentului

<p>Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării</p>	<p>Copiii vor descoperi materialele puse la dispoziție la fiecare centru în parte.</p> <p>Vor asculta cu atenție indicațiile pentru realizarea sarcinilor propuse și vor fi încurajați să fie cât mai creativi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Să identifice corect cifra indicată de jeton și să așeze în cuib un număr de ouă egal cu aceasta • Să așeze pe globul pământesc săgețile indicatoare astfel încât să obțină traseul păsărilor migratoare spre și dinspre țările calde • Să așeze și să îmbine fâșiile de morcov(picioarele și ciocul), rondelele de orez(corpul), pufuleții(gâtul) și ciocolata(ochiul și aripa) într-un mod armonios obținând astfel o barză <p>Ne vom încălzi mușchii mâinilor</p> <p>"Ploaia ploă pic, pic,pic</p> <p>Vântul bate vâj, vâj, vâj</p> <p>Frunza cade fâș, fâș, fâș..,</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p>	<p>Aprecieri verbale</p>
<p>Obținerea performanței</p>	<p>În această etapă copiii vor realiza sarcinile specifice fiecărui sector:</p> <p>La sectorul știință copiii vor așeza ouăle în cuib în conformitate cu cifra de pe jeton;</p> <p>La centrul biblioteca copiii vor observa parcursul păsărilor migratoare în călătoria lor spre țările calde și o vor restabili cu ajutorul săgeților indicatoare;</p> <p>La centrul artă preșcolarii vor lipi diferite materiale pentru a obține corpul berzei.</p>	<p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Observarea comportamentului</p> <p>Aprecieri verbale</p>
<p>Asigurarea retenției</p>	<p>Pentru asigurarea retenției copiii vor schimba sectoarele iar pe baza explicațiilor primite și pe cea a experienței colegilor vor realiza sarcinile de la celelalte centre prin rotație.</p>	<p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Observarea comportamentului</p> <p>Aprecieri verbale</p>
<p>Evaluarea performanței</p>	<p>Copiii vor fi apreciați verbal și felicitați pentru munca depusă</p>	<p>Conversația</p>	<p>Aprecieri verbale</p>

Înceierea activității	Fiecare copil va primi câte o inimioară pe panoul fericit ca și recompensă pentru munca depusă.		
-----------------------	---	--	--

Rolul Tehnologiei În Demersul Didactic

Ioana Georgiana Popescu

Scoala Gimnaziala Zaharia Stancu Rosiori de Vede

Trăim într-o lume în care utilizarea o multitudine de dispozitive electronice. (telefoane, iPhone, tablete etc.). Este o lume în care elevii percep aceste tipuri de instrumente ca o necesitate a vieții de zi cu zi, de care nu se pot despărți nici atunci când sunt în clasă, lume în care părinții și profesorii reclamă utilizarea acestora în mod intensiv de către cei mici. În acest context noi adulții și în special cadrele didactice ar trebui să ne apropiem mai mult de lumea lor și să adaptăm aplicarea multiplă a noilor realități tehnologice ale zilelor noastre.

Există numeroase aplicații a căror utilizare în mediul didactic permite adaptarea demersului nostru, apropierea elevilor de materiile pe care le predăm, asimilarea rapidă a conținuturilor predate într-o manieră plăcută și crearea de competențe reale, atât la nivelul disciplinei, cât și la nivel interdisciplinar.

În continuare, voi prezenta două instrumente pe care le utilizez în mod curent la clasă, la disciplinele predate la clasa a II-a, în special Matematică și explorarea mediului, Comunicare în limba română și Dezvoltare personală : Mindomo și Storyjumper. Exemplele pe care le voi oferi se referă la posibilitatea utilizării acestor instrumente atât pentru atingerea unor obiective cognitive aferente nivelurilor de bază, precum înțelegerea, cât și pentru nivelurile superioare, unde avem de-a face cu crearea unor produse de activitate originale, care să valorifice cunoștințele, competențele și potențialul creativ al elevilor.

Aplicația Mindomo se folosește pentru a crea hărți mentale și transformându-le în prezentări interactive. Acesta este disponibil pentru o varietate de platforme, de la Android, iPad, Windows, Mac OS X și Linux. Folosind Mindomo puteți crea cu ușurință o hartă mentală, prin adăugarea de subiecte și aplicând stiluri vizuale pe harta mentală. În mod similar, puteți selecta o temă pentru a spori și mai mult aspectul hărții minții și, de asemenea, face uz de layout-uri, adăuga relații, comentarii, pictograme și chiar prelua imagini de pe web9 link manual digital etc) sau calculator pentru a le adăuga pe harta mentală. După ce prezentarea este completă, puteți să o salvați în formatul nativ Mindomo, sincronizați - l la contul dvs. online Mindomo sau transforma într - o prezentare interactivă , făcând clic pe pictograma prezentator. Modul Prezentator va permite să creați numeroase slide-uri de prezentare și, de asemenea, vă permite să editați harta existentă prin adăugarea sau eliminarea elementelor în funcție de necesități. Puteți adăuga mai multe slide-uri pentru a crea prezentare și să utilizați butoanele de meniu de navigare pentru a vă deplasa între diapozitivul anterior și următor, comutați la modul ecran complet și chiar partajați slide-urile dvs. on-line. Pentru a realiza o prezentare, apăsați butonul Redare prezentare sau apăsați F5 de la tastatură.

Personal, utilizez acest instrument Web 2.0 atunci când îmi propun să verific asimilarea unor conținuturi de către elevi (în etapa de actualizare a cunoștințelor sau în cadrul unor activități de evaluare formativă), atunci când solicit exersarea unor conținuturi predate într-o manieră interactivă Am folosit aplicația pentru proiectarea activității cu tema „Fiecare este unic,, în cadrul disciplinei de studiu „Dezvoltare personală,, clasa a II-a.

În ceea ce privește importanța introducerii instrumentelor de tip Web 2.0 în activitatea didactică, se cuvine să facem următoarele precizări: ele au rolul de a eficientiza procesul de predare-învățare, de a stimula comunicarea între partenerii educaționali (cadre didactice, elevi, părinți) și de a facilita asimilarea conținuturilor științifice, de a forma competențe digitale reale, dar și o serie de competențe definite la nivelul disciplinelor de studiu, dar și interdisciplinar.

E necesară prezența mai multor activități de predare-învățare cu elevii, să nu fie doar teorie. Teoria ar trebui să ocupe doar 20 de minute din cadrul unei ore de curs. Pentru structurarea informațiilor care urmează să fie predate, recomandăm prezentările PowerPoint. Slide-urile vor cuprinde doar cele mai importante informații, astfel, urmând să se dezvolte împreună subiectul cursului.

De asemenea, prezentările PowerPoint trebuie să fie atractive, dar nu obositoare pentru ochi, astfel, alege o temă de culoare și culori care se pot citi. Mai mult, adaugă imagini și video-uri, dar îți recomandăm ca videourile să fie scurte, deoarece vei pierde atenția copiilor, fiindcă acestea conțin prea multe informații sau prea multe detalii iar copilul se plictisește.

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care îți permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea

tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă mai majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie.

De asemenea, aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită sau care copii nu au fost atenți la oră și ar trebui de implicat mai mult. Dar, îți recomandăm ca aceste chestionare și quiz-uri să nu fie notate, pentru a nu intimidă copilul și pentru a fi perceput ca o activitate educativă.

Proiectul este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pun elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pentru ca acest proiect să fie mai interesant de realizat, dar și de prezentat de către elei, încurajăm pe aceștia să utilizeze platforme sau alte aplicații online pentru a crea suport vizual pentru proiectul lor. Să integreze poze sau videouri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare sunt următoarele:

- pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;
- devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;
- percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;
- activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Bibliografie:

1. Karthwohl 2002 – David Karthwohl, A Revision to Bloom's Taxonomy. An Overview, în Theory into Practice, volum 41, nr. 4, The Ohio State University, p. 212-218.
2. Song 2015 – Meiyi Song, Web 2.0 Tools in Teaching and Learning, postat pe teaching.pitt.edu/blog/web-2-0-tools-in-teaching-and-learning/, consultat la 3 ianuarie, ora 22:30.
3. mindomo.com/
4. storyjumper.com/
5. <https://www.storyjumper.com/book/read/103730926/606ccf8e835ed>

Abandonul Școlar

Loredana Bondar

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.56 Oradea

Grădinița cu Program Prolungit nr. 56 – Oradea

Prof. Înv. Preșc. **Bondar Loredana Marioara**

Abandonul școlar

DE LA PREVENȚIE LA INTERVENȚIE

Marele moment al educației este copilăria, căreia îi sunt specifice timpul încrederii, al docilității, al formării primelor deprinderi, timpul liber fericit, timpul în care se imprimă amintiri de neșters, timpul în care se asimilează tradițiile familiei ce devin viață în persoana care se formează.

Pentru a crea climatul unei familii senine, e nevoie însă de răbdare, iubire, blândețe, bunătate fără margini și jertfă.

Deci, familia este un sistem multifuncțional, care realizează un șir de funcții importante, cum ar fi:

Funcția economică

Funcția cotidiană și gospodărească

Funcția de recreere

Funcția psihologică

Funcția de reproducere

Funcția de educație

Familia este și o formă socială de bază, întemeiată prin căsătorie, care constă din soț, soție și descendenții acestora.

Părinții trebuie să interanalizeze importanța exemplului personal pe care îl propun copiilor, impactul modelelor comportamentale demonstrate copiilor. Iată de ce considerăm că părinții singuri trebuie să influențeze copiii prin asemenea calități ca: fidelitate, mândrie, responsabilitate de cetățean, cultură a comunicării și comportamentului. Și pentru că în vîrsta preșcolară putem educa prin joc ar fi bine de organizat jocuri cu copiii, care ar favoriza educația atitudinii pozitive față de familie: "De-a familia", "De-a mama și tata", "Serviciul mamei", "La plimbare cu bunicul", "La pescuit", "Fata mamei gospodină" ș.a.

Copiii care prezintă deficite la nivelul competențelor emoționale și sociale riscă să dezvolte probleme serioase, atât în timpul copilăriei, al adolescenței, cât și al vieții adulte, într-o serie de domenii cum ar fi: sănătatea mentală, dezvoltarea cognitivă, pregătirea pentru școală.

Competențele emoționale precare expun copiii riscului de a dezvolta diferite forme de psihopatologie, precum crize de furie necontrolată, agresivitate, anxietate, depresie, etc. Probabilitatea ca acești copii să **renunțe la școală**, să dezvolte comportamente antisocial (ex. delincvență juvenilă), dependență de droguri, este mult mai mare decât în cazul colegilor care au competențe emoționale bine dezvoltate. Oferirea de modele comportamentale adecvate momentului poate contracara neajunsul reacțiilor innăscute.

Pentru a favoriza o bună adaptare socială și menținerea unei bune sănătăți mentale, copiii trebuie să învețe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoția pe care o au, trebuie să învețe cum să

facă deosebire între sentimentele interne și exprimarea externă și nu în ultimul rând să învețe să identifice emoția unei persoane din expresia ei exterioară pentru a putea, în felul acesta, să răspundă corespunzător.

Abilitățile sociale și emoționale dezvoltate până la vârsta de 6-7 ani sunt principalul predictor pentru performanța și adaptarea școlară până la 10 ani. De-a lungul timpului oamenii de știință au observat că principalul predictor care asigură adaptarea la viața adultă nu sunt notele școlare sau un potențial cognitiv ridicat ci abilitatea copiilor de a stabili relații cu cei din jur. Aceste observații contravin credinței majorității că un copil „deștept” va reuși în viață.

Conform studiilor competența emoțională are un rol foarte important în **adaptarea copilului de vârstă preșcolară la mediu** susține dezvoltarea cognitivă în perioada preșcolară, pregătirea pentru școală și adaptarea la școală, atât direct cât și indirect, prin contribuția sa la competența socială.

După cum se poate observa, insuficienta dezvoltare a competențelor emoționale are impact asupra celor sociale care la rândul lor le influențează pe cele emoționale, motiv pentru care cele două tipuri de competențe contribuie în egală măsură la dezvoltarea optimă a copiilor.

Un rol decisiv la formarea sensibilității sufletești a copiilor au **condițiile sociale concrete în care trăiesc** și **sunt educați**, precum și bogata experiență de viață acumulată de ei în condițiile respective. Această experiență cuprinde atitudinea față de membrii familiei, particularitățile relațiilor reciproce dintre ei, sistemele valorice adoptate de adulții din anturajul său, activitatea practică și faptele acestora. De asemenea copilul este puternic înrâurit și de anumite situații de viață, de exemplu, de îmbolnăvirea gravă a unei persoane apropiate, care are nevoie de îngrijirile corespunzătoare, precum și de atitudinea afectuoasă a tuturor membrilor familiei etc. Un loc deosebit în dezvoltarea calităților umane la preșcolari le revin diverselor tipuri de activități.

În procesul activității practice există mari posibilități de cultivare a sensibilității sufletești a copilului chiar și la nivelul acțiunilor obiectuale. Orice acțiune practică îl obligă pe copil să se orienteze în prealabil în ce privește conținutul ei obiectual. Și această etapă orientativă este, în mod firesc urmată de etapa executivă în procesul îndeplinirii unei acțiuni. Valorificarea posibilităților respective va contribui într-o anumită măsură la „întoarcerea” copilului cu fața spre lumea sufletească a altor oameni, ceea ce ni se pare foarte important în etapa inițială a dezvoltării sale, când încă nu s-au constituit relațiile reciproce dintre copii, când înseși formele de interacțiune practică sunt departe de a fi desăvârșite.

Bibliografie:

1. Berge, A., *Profesiunea de părinte*, București, 1977.
2. Cuznețov L., *Etica educației familiale*, Chișinău, 2000
3. Cuznețov L., *Dimensiuni psihopedagogice și etice ale parteneriatului educațional*, Chișinău, 2000
4. Stănculescu E., *Sociologia educației familiale*, Iași 2002
5. Stoica C., *Unitate și continuitate școală- familie*, Iași, 2009
6. BOROZAN, M. *Tehnologia dezvoltării culturii emoționale*. Chișinău: Tipografia „Ion Creangă”, 2012
7. CINCILEI, I., OLEVSCHI, O. *Dezvoltarea socio-emoțională a copiilor*. Chișinău: Epigraf, 2015
8. COJOCARU-BOROZAN, M, ZAGAIEVSCHI, C., STRATAN, N. *Pedagogia culturii emoționale*. Chișinău, 2014. 200 p. ISBN 978-9975-46-214-3.
9. COȘELEVA, A. *Dezvoltarea afectivă a preșcolarului*. Chișinău, 1989.
10. *Curriculum pentru educație timpurie*. Chișinău: Lyceum, 2019. 128 p. ISBN 978-9975- 3285-7-9
11. JELESCU, R., JELESCU, P. *Valorificarea și exersarea experienței afective la copiii de vârstă preșcolară mare și școlară mică*. Chișinău: UPS „Ion Creangă”, 2004.

Activizarea Elevilor Prin Jocuri De Socializare Și Cunoaștere

Alexandrina Tudorache

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

În calitate de manager la clasei de elevi, cadrul didactic este interesat și sensibil la problemele elevilor, încă din primele zile de școală, deoarece aceștia depun un efort susținut de a se adapta la mediul școlar, la noul orar și la stilul de lucru al învățătorului.

În sprijinul unui bun management al clasei, vin jocurile de socializare și cunoaștere. Prin intermediul lor, elevii reușesc să interacționeze, să-și formeze o imagine despre sine și despre grup, să facă schimburi de informații, să stabilească relații de simpatie/antipatie cu colegii, să învețe regulile de comportare în diverse situații.

Încă din prima zi de școală, am ales, pentru elevii de clasă pregătitoare, jocul „Ghemul magic”, solicitându-i să-și exprime gândurile, în legătură cu felul în care se simt acolo, în clasă, ce anume le-a plăcut, sau nu, în cadrul activităților desfășurate. Dacă la început au fost și elevi care nu aveau curajul să se exprime, prin reluarea jocului, în zilele următoare, ei au devenit mai încrezători, cu o exprimare mai clară și mai sinceră.

Pentru a consolida deprinderea de a-și spune corect numele și de cunoaște numele colegilor, am folosit „Jocul numelui”, prin care fiecare copil și-a spus numele, însoțindu-l de o calitate.

Pentru o mai bună intercunoaștere, am desfășurat jocul „Te cunosc, mă cunoști”, unde elevii au făcut cunoștință, prezentându-și fiecare pasiunea, reprezentată de un obiect/ființă/activitate preferată.

Interesul elevilor pentru anumite activități a ieșit la iveală și prin jocul motivațional „Eu pot”, în timpul căruia, fiecare și-a prezentat o calitate, o aptitudine cunoscută și a primit încurajări de a continua, de a o dezvolta.

Copiii au fost bucuroși și au participat cu entuziasm la jocurile de amuzament „Mima de poveste”, prin care fiecare a mimat acțiunile unui personaj, în timp ce colegii trebuiau să recunoască personajul, sau „O poveste personalizată”, în cadrul căreia, fiecare elev continuă o poveste lacunară, ajungând pe parcurs la noi oportunități pentru personaje, pentru cursul povestirii, sau pentru finalul ei.

Jocurile de socializare și de cunoaștere îi ajută pe elevi să se adapteze mai ușor la cerințele școlare, ele fiind adaptate la particularitățile lor de vârstă. Ele influențează formarea și consolidarea unor deprinderi de comunicare, a unor comportamente civice, de studiu, a unor atitudini față de învățare.

Metode Specifice Învățării Active, Promovate În Cadrul Disciplinelor Opționale

Margareta Adela Lazar

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Bistrita

În ansamblul practicii pe care o generează aplicarea reformei în învățământ , evaluarea devine o dimensiune esențială a procesului curricular și o practică efectivă la clasă .

Pentru a realiza o evaluare cat mai corectă în cadrul disciplinelor opționale , am fost preocupată pentru a găsi noi metode de evaluare pentru măsurarea acelor obiective care aparțin domeniului afectiv , greu de cuantificat prin calificative sau note . In cele ce urmeaza , voi exemplifica o serie de activități cu caracter evaluativ , pe care le-am desfășurat la disciplina opțională « Literatura pentru copii » , la clasele a III-a și a IV-a . Am pornit de la convingerea că : « A instrui și a educa prin textul literar constituie o importantă dimensiune valorică a școlii , pe care dascălul trebuie s-o construiască prin simțiri autentice si prin esențializări menite să-i deschidă copilului universul viu al cunoașterii și al trăirilor semnificative . » Acțiunile mele au fost orientate și spre identificarea și stimularea potențelor creatoare ale elevilor , deoarece , așa cum bine se spune într-o cugetare din literatura americană : « *Munca învățătorului are efect asupra eternității și nu se poate spune niciodată unde se oprește influența sa .* »

Activitățile desfășurate au îmbrăcat forma unor spectacole , recital pe fond muzical , jocuri didactice , dramatizări , joc de rol , relizări de expoziții cu diferite teme , vizite la casele memoriale ale unor scriitori , activități de creație , șezători literare , etc . Tematica propusă a fost în strânsă legătură cu evenimentele importante din viața școlii și a colectivității , cu specificul cultural al meleagurilor lui Coșbuc și Rebreanu și , nu în cele din urmă , cu opțiunile elevilor .

Teatrul pentru copii –Oferă posibilitatea elevilor de a-și exprima trăirile , sentimentele , atitudini față de anumite situații din text și față de personajele din operele literare studiate . În acest sens , am parcurs o serie de texte lirice , epice și dramatice , care au în prim plan lumea animalelor , a plantelor , a copilăriei . Lucrările care au stat la baza acestei activități au fost : « Bietul Tric » de I. Al. Brătescu-Voinești , « Cățelușul șchiop » de Elena Farago , « Greierele și furnica » de La Fontaine , « Tâlharul pedepsit » de Tudor Arghezi , « Vizită » și « Dl. Goe » de I. L. Caragiale . Prin efortul de transpunere în scenă a operelor studiate , elevii au simțit încrederea pe care o au dascălii în talentul lor de « mici artiști » bucurându-se de aplauzele colegilor , părinților și a celorlalți invitați . Deși la început nu toți elevii au avut curajul să facă acest lucru , cu timpul au simțit că și ei pot , că vor și ei să-si exprime trăirile și sentimentele artistice . Copiii trăiesc efectiv dorința de a oferi ceva deosebit spectatorilor , simțindu-se o înălțare sufletească și o « deschidere » a personalității fiecăruia în fața celor prezenți . Ca o finalizare a acestei activități , am desfășurat , într-o oră specială , jocuri didactice « Traista fermecată » care vizează evaluarea modului în care elevii răspund la următoarele sarcini : recunoașterea unui text literar , căutarea cărții în rafturile bibliotecii , alegerea fragmentului , citirea și povestirea acestuia , recunoașterea unui personaj și reliefarea însușirilor specifice acestuia .

Revista clasei – Pornind de la dorința copiilor de a-și manifesta propria personalitate dar și de la aceea de a se integra corespunzător în grupul clasei din care fac parte , am considerat că este binevenită activitatea de elaborare și editare a unei reviste a clasei . O astfel de activitate presupune un ansamblu de operațiuni complexe , pentru a căror realizare elevii sunt pregătiți în cadrul unor arii curriculare , cum ar fi : « Om și societate » , « Limbă și comunicare » , etc., dar sunt necesare și o serie de cunoștințe specifice . Ideea a pornit încă din clasa a II-a , când , în cadrul opționalului « Literatură pentru copii » am realizat , împreună cu elevii , mici cărțițele despre anotimpuri , în cadrul cărora am valorificat cunoștințe din mai multe domenii : limbă și comunicare , științe , educație plastică , abilități practice , istorie , geografie , religie . Spre exemplu , în paginile cărții « Anotimpul alb »am inclus : creații proprii ale elevilor despre anotimpul iarna , semnificația evenimentelor și a sărbătorilor din acest anotimp , precum și unele fragmente semnificative din operele scriitorilor studiați . O impotantă deosebită am acordat și descrierii anotimpului din punct de vedere științific și al modului de viață al plantelor și animalelor . Acest lucru s-a realizat prin contactul nemijlocit al elevilor cu cartea , fiind antrenați în a căuta și descoperi cât mai multe lucruri interesante din multitudinea de materiale ce le-au fost puse la dispoziție . Paginile cărții au mai cuprins și desene ale copiilor , modele de felicitări precum și colinde și obiceiuri specifice zonei , culese de elevi de la bunici și străbunici . La finalul activității , fiecare elev a realizat câte o cărticică , care a reprezentat rodul muncii fiecăruia , moment propice activității de evaluare . Activitatea a oferit tuturor elevilor posibilitatea de a desfășura o gamă cât mai largă de activități , aplicând în practică în mod util , creator și plăcut , cunoștințele dobândite la diferite obiecte de studiu . Cu acest prilej , am sporit motivația elevilor și i-am încurajat să conlucreze în activități interesante și , în același timp , folositoare . În clasa a III-a , activitatea de creație s-a extins și am realizat o revistă specifică învățământului primar , pentru realizarea căreia ni s-au alăturat încă două clase . Participarea la această activitate a fost opțională ,

elevii participând din propria dorință , cu ceea ce au considerat ei că este mai potrivit , nefiind constrânși de calificative sau de un anumit orar . Schimbul de păreri s-a făcut după ore , continuând uneori cu implicarea familiei . Astfel , ideile referitoare la numele revistei , conținut , teme propuse , grafică , au venit fără vreun efort special , pe prim plan situându-se creativitatea elevilor . Revista a devenit în scurt timp cea mai mare atracție a elevilor , primind un nume pe măsură « Licuriciul » . Am constatat că această muncă are o deosebită eficiență asupra dezvoltării personalității copiilor , realizându-se și importante modificări comportamentale : spiritul de echipă , curajul de exprimare a propriei opinii , spirit critic și autocritic , curiozitatea .

Elevul este și trebuie să fie partenerul nostru în fiecare oră . Depinde de el , dar mai ales de noi , în ce măsură realizăm acest lucru . În fiecare moment al lecției trebuie să îmbinăm corespunzător strategiile de predare cu cele de evaluare , cu tactul și măiestria pedagogică , pentru ca reușita activității la clasă să fie pe deplin realizată .

Bibliografie :

Petru Lisievici , « Evaluarea în învățământ » , Ed. Aramis , București , 2002

Maria Tudose , Liliana Oprea , « Limba și literatura română » - Antologie pentru clasa a III-a , Ed. Porțile Orientului , Iași , 2005

Adrian Stoica , « Învățământul primar » , Ed. Discipol , București , 2001

Educația Antreprenorială În Grădiniță

Ramona Erdei

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.56 Oradea

Termenul „antreprenor” este explicat în Dicționarul Explicativ al limbii române ca fiind „persoana care conduce o antrepriză”, fiind însă mult mai explicit în legătură cu cel de „întreprinzător”: „care are spirit de acțiune, care are inițiativă”.

Fără să ne dăm seama, primii pași spre o educație antreprenorială se fac încă de la cele mai fragede vârste, iar curiozitatea copiilor pentru ea se aprinde de fiecare dată. Cine nu își amintește prima pușculiță colorată în care adunam cu grijă banii primiți de la bunici, de la colindat sau după ducerea la bun sfârșit a unor sarcini trasate de părinți? Și cu siguranță rețineți bucuria cu care spărgeați pușculița și cu banii câștigați și atent gestionați v-ați cumpărat jucăria mult dorită. Sau cum spun copii că îi împrumută pe mama sau pe tata cu bani din pușculiță dar că îi primesc înapoi cu dobândă, iată că astfel preșcolarii învață încă de acasă și anumiți termeni bancari-împrumut ,dobândă. E foarte importantă continuarea unei astfel de educații antreprenoriale în grădinițe/ școli e vitală și poate fi cel puțin la fel de captivantă. E foarte interesant pentru copii să studieze ce sunt banii, de unde vin și cum funcționează. Să își administreze finanțele și să le multiplie în viața reală. Dobândind aceste cunoștințe, copii realizează că administrarea propriilor bani e distractivă și le poate aduce multe beneficii. Primele noțiuni despre bani pot fi învățate prin intermediul jocului de-a cumpărăturile în care copilul vinde, „pietricile”, și primește în schimb „frunze”, pe post de bani.

O bună educație financiară începută prin joc, la grădiniță, ne asigură că obiceiurile formate acum vor influența modul în care copilul va decide să gestioneze banii proprii întreaga viață. Scopul este ca pe măsură ce cresc, ei să înțeleagă că banii pot fi câștigați, că lucrurile, serviciile au un cost care trebuie plătit pentru a le avea. Este important să-i învățăm pe copii, cât mai de timpuriu, cum să-și administreze banii. Jocurile organizate la grădiniță contribuie la pregătirea atitudinii pe care ei o vor dezvolta în viață privitor la conceptul „bani”, formarea unui comportament responsabil față de bani, înțelegând: să dobândească o atitudine corectă față de muncă, banul muncit, față de cei aflați în suferință, prin acțiuni caritabile; să lucreze în echipă pentru a face rost de banii de care au nevoie; cum să managerieze inteligent finanțele de care dispun pentru a-și satisface dorințele proprii (jucării, excursii) și a deveni, în viitor, independenți financiar; să-și dezvolte capacitățile antreprenoriale;

Activitățile antreprenoriale și alfabetizarea privind educația financiară se realizează la vârsta preșcolară, prin participarea copiilor la activități specifice de educație prin experimentare, prin jocuri, exerciții, discuții libere, prin mici responsabilizări,

Folosirea jocurilor de rol în activitățile de educație financiară va transforma mersul la magazin cu un joc fascinant, unde va putea să „se joace” de-adevărat, cu produse adevărate. Cel mai bun mod de a-l învăța despre bani și ce poate face cu aceștia este de a folosi jocuri de rol precum „La supermarket” sau „La mall”, „La piață”, „La florărie”, „La brutărie”, etc. Materiale didactice necesare jocului pot fi: magazin de jucărie, rafturi, jucării, fructe, legume, flori de jucărie sau adevărate, cântar, coș de cumpărături, casă de marcat, bani de jucărie, etc. Astfel copiii învață că banii sunt folosiți pentru a cumpăra obiecte din magazine sau pentru a plăti anumite „servicii”: doctorul, facturile etc.

În contextul noilor politici educaționale moderne o provocare a profesiei de dascăl este reprezentată de stimularea de la vârsta fragedă, începând cu etapa preșcolară, a spiritului antreprenorial la copii. Tocmai de aceea am încercat să desfășor cu preșcolarii din grupă activități care să le stimuleze inițiativa, perseverența, încrederea în forțele proprii și comunicarea cu ceilalți. Pornind de la ipoteza că preșcolăritatea este o vârstă potrivită pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial al copiilor prin activități specifice acestei etape, cu respectarea particularităților de vârstă și individuale am desfășurat activități antreprenoriale, pe cele de joc de rol pe care le desfășoară copiii în timpul zilei în grădiniță, cum ar fi: cu ocazia Festivalului Dovleacului organizat de grădinița noastră preșcolarii alături de noi și de părinți am sculptat, am decorat dovleci, am realizat diverse decorațiuni de toamnă, iar dovleceii au fost licitați la o tombolă și banii adunați au fost depuși în „pușculița”, grupei pentru a realiza o excursie cu copii la Căii din Vale din Betfia (Bihor). Altă activitate s-a desfășurat în luna martie cu ocazia Târgului de măștișoare din grădiniță, unde copiii au realizat cu părinții și cu noi la atelierelor din grupă măștișoare din diverse materiale, ecologice, până la cele dulci (tip prăjiturile, bombonele, etc) și felicitări, decorațiuni de primăvară, părinții au fost implicați și la stand pentru vânzare iar cu suma adunată am realizat petrecerea de sfârșit de an școlar cu tort, magicieni, (la un picnic la iarbă verde) unde copiii s-au simțit foarte bine (conform proverbului „după faptă și răsplată”).

Prin desfășurarea activităților în mod ludic, simplu, pornind de la activitățile zilnice, obișnuite petrecute în grădiniță și continuate cu părinții acasă, ori la cumpărături dezvoltăm copiii aptitudini de bun organizatori, iar pe termen lung îi facem mai responsabili și îi pregătim pentru viață.

BIBLIOGRAFIE:

Educație financiară – Bani pe înțelesul copiilor, Manual publicat la Editura Explorator, 2013, Ploiești, autor Ligia Georgescu – Goloșoiu;
http://www.prodidactica.md/revista/Revista_49.pdf

EDUCAȚIA ONLINE-AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

VALEA ANICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ IERNUT

EDUCAȚIA ONLINE- AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. învă. primar Valea Anica

Școala Gimnazială Iernut, jud. Mureș

*Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. **Învățământul este unul dintre domeniile de bază în care tehnologiile viitorului trebuie să ajungă, deoarece acestea au potențialul de a deschide noi orizonturi ale educației, cu experiențe de învățare interactive și fără caracterizări negative ale sistemului.** Pe măsură ce tehnologia se schimbă, și educația se transformă, în școlile de la noi profesorii sunt din ce în ce mai deschiși la gadgeturi, iar elevii sunt maeștri în folosirea lor. Ca avantajele, atât pentru profesori, cât și pentru elevii școlilor din viitor nu vor mai avea de-a face nici cu problema absentismului școlar, iar acest lucru va fi posibil atât mulțumită tehnologiilor noi, cât și unei schimbări de mentalitate. Pe de o parte, există deja platforme care le permit părinților să vadă în timp real situația școlară a copiilor, să comunice cu profesorii și să verifice dacă cei mici sunt prezenți la toate cursurile, teama că pot fi văzuți de părinți îi va ține pe copii la școală. Tehnologiile din sălile de clasă ale viitorului, lecțiile interactive și metodele distractive de a-și petrece pauzele vor face școala mai atrăgătoare. Legat de schimbarea de mentalitate menționată mai sus, aceasta s-ar putea manifesta prin reducerea orelor clasice de cursuri și alternarea lor cu ateliere practice, dar și prin scurtarea programului școlar sau renunțarea la conceptul de "temă pentru acasă". Pentru a face ca învățarea să fie cu adevărat plăcută, cadrele didactice trebuie să gândească lecții și scenarii în așa fel încât, prin joc, copiii să poată descoperi fel de fel de curiozități și informații inedite. Întrucât se dorește ca școala online să se ridice la cel mai înalt nivel, trebuie mers pe variante cât mai eficiente în care să se îmbine tehnologia și jocurile online cu educația folosind produse de învățare inovatoare, special create pentru noua generație digitală de copii (aplicații și instrumente web care să fie accesibile și la îndemâna fiecărui elev). Unul dintre principalele avantaje pe care le oferă instrumentele web în activitatea de învățare este autonomia în ce privește organizarea timpului de studiu, prin folosirea diverselor aplicații informațiile pot fi stocate și accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui profesor mediator.*

Instrumentele web care pot fi folosite nu sunt legate de o disciplină, cu excepția câtorva, precum este aplicația Geogebra—folosită în special pentru matematică-geometrie sau site-ul Geogra.ro (geografie), acestea oferă într-adevăr resurse pentru o anumită disciplină. În majoritatea lor instrumentele de lucru online pot fi utilizate la orice treaptă de școlarizare și la orice disciplină, totul depinde de ce conținut vreau să predau și în ce moment al lecției, deci instrumentele cu care cream conținuturi digitale pot fi universal. Avantajul acestor instrumente este faptul că poți tu să îți creezi conținuturi în funcție de obiectivele pe care ți le propui în lecția respectivă, pe când pe web site-uri se găsesc conținuturi gata create, s-ar putea ca ele să nu corespundă în totalitate cu obiectivele propuse în activitatea respectivă. Deci, se recomandă selectarea și utilizarea acelor instrumente care ne abilitază și ne ajută cel mai bine să creăm ce vrem și când vrem noi în și pentru lecția respectivă. De obicei se începe lucrul cu cele mai simple instrumente, treptat se trece la instrumente de lucru mai avansate. Spre exemplu, cu aplicațiile Kahoot sau LearningApps, se pot crea jocuri cu exerciții simple cu imagini de punere în corespondență și până la exerciții foarte avansate, joculețele putând fi create și de pe telefon.

Ca dezavantaje ale învățării online-acestea sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

În concluzie- într-o școală a viitorului, elevii au cu adevărat oportunitatea să vină cu drag la școală, unde tehnologia îi ajută în mod activ nu doar pentru cursurile de zi cu zi, dar și pentru planurile de viitor pe care vor să și le facă încă de la vârste fragede. Sistemul educațional trebuie să pășească în viitor și

trebuie să o facă cu încredere și dorință de reușită. Cu toții știm că pentru a avea o bună reușită, educația online necesită multă răbdare, o planificare cât mai bună, dar mai ales o comunicare eficientă și deplină implicare între partenerii educaționali: profesori, părinți, elevi.

Bibliografie:

1. <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>
2. <http://sparknews.ro>
3. www.scoalaintuitext.ro

„Find Your Green Way!” - Proiect De Educație Ecologică Și Protecția Mediului

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

În perioada 24 aprilie 2023 - 28 aprilie 2023, la Școala Gimnazială Nr. 2 Vatra Dornei, s-a desfășurat Proiectul de educație ecologică și protecția mediului cu titlul ” Find your green way!” în cadrul Programului Național „Școli verzi”.

Activitatea educativă cu tematică ecologică din ”Săptămâna verde” s-a desfășurat în perioada mai sus indicată în conformitate cu prevederile cuprinse în OME nr.3505/2022 privind structura anului școlar 2022-2023, adresa ISJ Suceava nr.87/10.01.2023 referitoare la Programul ”Săptămâna verde”, Metodologia de organizare a Programului ”Săptămâna verde”, anexă la OME3626/02.02.2023, Procedura operațională PO-DM privind Programul național ”Săptămâna verde” și în baza deciziei Nr.13 din 3 .02.2023 emisă de Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei. „Săptămâna verde” face parte din programul „Școli verzi”, conform Ordinului nr. 4.147 din 29 iunie 2022 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind organizarea și funcționarea „școlilor verzi”. Comisia de organizare și desfășurare a Programului „Săptămâna verde” la Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei și-a desfășurat activitatea în baza deciziei Nr. 13 din 3. II. 2023.

Argument O scurtă pledoarie pentru „Săptămâna verde”

“Săptămâna Verde” este o ocazie perfectă pentru a arăta dragostea noastră față de mediul înconjurător și pentru a promova acțiunile de protecție a planetei la școală. Există multe opțiuni disponibile de derulare a programului: inițiative și instrumente educaționale, idei de activități, materiale gratuite, etc. Aceste resurse educaționale au ca scop să încurajeze noile generații să iubească, să înțeleagă și să se implice în protecția naturii. Avem oportunitatea de a oferi o gamă largă de activități creative și interesante pentru “Săptămâna Verde” la școală, care să inspire elevii să se implice în protejarea mediului înconjurător, să devină gardieni ai naturii și să adopte un stil de viață mai sustenabil.

Educația ecologică și protecția mediului are drept aliat un concept relativ nou și anume educația outdoor. Activitățile de tip outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura, oferă posibilitatea contactului direct cu natura, un mediu relaxant, liber, fără constrângeri legate de un spațiu închis, oferă elevilor nenumărate provocări, astfel încât procesul educativ devine puternic, inspirațional, creează o relație puternică între copii bazată pe sprijin reciproc, facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți deoarece oferă un climat diferit și stimulat de învățare și nu în ultimul rând, oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale elevului.

Scopurile proiectului au fost dezvoltarea unor atitudini pozitive față de mediu și a unor aptitudini speciale prin antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut și implicit formarea de deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazate pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală. Obiectivele specifice derivate din cele generale au fost următoarele: stimularea interesului pentru cunoașterea, cercetarea lumii vii, investigarea unui mediu de viață natural, pădurea, pentru a identifica plantele și animalele care îl populează, condițiile de viață și adaptările la mediu, identificarea consecințelor unor acțiuni ale omului asupra mediilor de viață explorate, exprimarea unor opinii cu privire la anumite atitudini și comportamente observate în mediile de viață explorate, formarea unei atitudini de grijă și respect față de mediu, cultivarea sentimentului acceptării necondiționate, al siguranței și al încrederii de sine, conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei și stimularea imaginației și a creativității verbale și împărtășirea experiențelor personale.

Beneficiarii direcți au fost 423 de elevi ai Școlii Gimnaziale Nr.2 Vatra Dornei, iar beneficiarii indirecti au fost părinții elevilor implicați în proiecte și programe educative și membrii comunității locale. Partenerii cooperați în activități au fost: Centrul de vizitare al Parcul Național Călimani, Kaufland, Muzeul de Științe ale Naturii Vatra Dornei, Domeniul Cailor, Rezervația Tinovu Mare Poiana Stampei, Fabrica Bucovina, Parcul Național Bucegi și Ocolul Silvic Vatra Dornei.

Ca urmare a recomandărilor primite de la Ministerul Educației și în urma consultării cadrelor didactice, elevilor, părinților și partenerilor s-a convenit ca, la nivelul unității de învățământ, să fie desfășurate în fiecare zi activități dedicate unei anumite tematici, după cum urmează: Managementul deșeurilor, Biodiversitate, Păduri și viață terestră, Ape și viață acvatică și Schimbări climatice.

O gamă diversificată de activități a conturat orarul săptămânii. Dintre tipurile de activități de succes menționez lecțiile în natură, experimentele, concursurile, activitățile practice de colectare, de plantare, de ecologizare, activitățile de informare și de documentare, vizionarea unor documentare, dezbaterile, jocuri de rol, Photo Voice, activitățile de creație, vizitele, drumețiile și excursiile tematice.

Evaluarea în cadrul proiectului propus a fost realizată de cel care a învățat, de elev, printr-un chestionar. Rezultatele au indicat dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între elevi, cadrul didactic și parteneri, implicarea activă a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului, disponibilitatea copiilor pentru activitățile extracurriculare de tip outdoor, creșterea gradului de atractivitate a școlii și creșterea gradului de implicare a părinților în viața școlii.

La finalul săptămânii a fost redactat un raport de activitate întocmit pe baza activităților, proiectelor și programelor școlare extracurriculare și extrașcolare derulate, a fișelor de activitate întocmite de personalul didactic. Raportul a fost prezentat și dezbătut în Consiliul profesoral și aprobat în ședința Consiliului de administrație al Școlii Gimnaziale Nr. 2 Vatra Dornei din data de 19 mai 2023.

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă au fost cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect au fost diseminate în cadrul consiliului profesoral, al comunității prin diferite mijloace de comunicare, site-ul școlii și pagina oficială a școlii- Facebook.

Prin participarea la acțiuni de ecologizare și concursuri cu tematică ecologică ulterioare desfășurării Programului "Săptămâna verde", elevii au dovedit că și-au valorificat competențele achiziționate în "Săptămâna verde" cu privire la cunoașterea și cercetarea lumii vii, investigarea unui mediu de viață natural, identificarea consecințelor unor acțiuni ale omului asupra mediilor de viață explorate, exprimarea unor opinii cu privire la anumite atitudini și comportamente ale oamenilor observate în mediile de viață investigate.

Proiectul educațional „Find your green way!” promovează conduita și comportamentul civic, atitudinile pozitive față de protejarea mediului. Activitățile au promovat și starea de bine, optimismul în rândul elevilor și le-au oferit posibilitatea de recreere, destindere și reconfortare. Influențele educației nonformale prin activitățile de tip outdoor vor contribui pe toate planurile la formarea armonioasă a personalității fiecărui elev.

“Săptămâna Verde” s-a transformat într-o călătorie a cunoașterii prin joc și nu numai. Acest proiect educațional va prinde rădăcini reprezentând o intervenție benefică în viața copiilor și va deveni o "bună practică".

Bibliografie:

- Platforma Săptămâna verde: <https://saptamanaverde.edu.ro/ro>
- Săptămâna verde – material pentru profesori: <https://angajamentpentruclima.ro/saptamana-verde/>
- Platformă de resurse: <https://greencommunity.ro/program-saptamana-verde-scoala-ministerul-educatiei-ministerul-mediului/>

Diftongii Limbii Române

Mariana Capris

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

Prof. înv. primar, Capriș Mariana

Școala: Liceul Teoretic "Mircea Eliade", Galați

Diftongii din Limba Română / Grupuri de sunete (Clasa a II-a)

În fonetică, **diftongul** este o succesiune de două sunete vocalice alăturate, articulate în aceeași silabă, din care una este o vocală și cealaltă este o semivocală. În cazul în care două vocale învecinate fac parte din silabe diferite ele nu formează un diftong, ci un hiat. Diftongii sunt clasificați după poziția vocalei în :

diftongii ascendenți din limba română se formează dintr-una din semivocalele : **e, i,o** și **u**, urmată de o vocală.

Exemple: **ea**= *stea, lalea*; **eo**= *vreo,iute*;

ia= *piatră*; **ie**= *fier, fiert*;

io = *miorlăi*; **iu** = *iubit, iute*;

oa = *oameni, oale*; **ua** = *ziua, roua*;

uă = *două, nouă*.

diftongii descendenți din limba română se formează dintr-o vocală urmată de una dintre semivocalele **i** și **u**. Toate combinațiile sunt posibile, în afară de diftongul **uu**:

ai = *mai, rai*; **au** = *dau,purtau*;

ei= *lei, polei*; **eu**= *leu*;

ii= *mii* (același sunet ca vocală și semivocală)

iu = *fiu*; **oi** = *goi*; **ou** = *nou*;

ui = *pui*; **ăi**= *răi*; **ău**= *rău*;

âi= *câine*; **âu** = *râu*

Sursa: <https://ro.wikipedia.org/wiki/Diftong>

Poveștile Terapeutice Pentru Copii

Mihaela Raluca Boieru

Scoala Gimnaziala Sfântul Vasile Municipiul Ploiesti

Cu mult timp înainte ca limbajul scris să devină metodă formală de a transmite informații, poveștile transmise prin viu grai erau folosite ca mijloc de comunicare a cunoștințelor, a informațiilor și a tradițiilor din generație în generație. De-a lungul timpului, acestea au jucat un rol important în educație, prin ajutarea tinerilor să-și dezvolte abilitățile și sistemul de valori. Poveștile au avut, de asemenea, un rol important și în terapia cu copiii și adolescenții, ajutându-i să se regăsească și să-și dezvolte abilitățile de a face față și de a supraviețui tumultuoasei vieți cotidiene. În cele mai multe cazuri, poveștile sunt cele mai eficiente mijloace de comunicare cu copiii și adolescenții care refuză să discute direct despre problemele care îi macină. Multe dintre lucrurile pe care ne-am dori ca un copil să le dezvolte i le putem transmite prin intermediul unei povești, el reușind astfel să integreze mult mai ușor valori, soluții și modele de comportament. De asemenea, citindu-i povești, îi stimulam dorința de a citi și inteligența verbal-lingvistică.

Poveștile terapeutice nu sunt simple povești, ele sunt croite într-un fel aparte. Se axează foarte mult pe empatie și pe a-l ajuta pe erou să-și descopere propriile resurse, fie prin intervenția unui personaj magic, precum o zână sau un spiriduș care îl ghidează, fie învățând singur din propriile experiențe.

Printr-o poveste terapeutică, cel mic se identifică cu personajul poveștii și cu problemele pe care acesta le are și este încurajat să ia singur anumite decizii, asemenea personajului din poveste. Tot prin povești terapeutice, copilul reușește să își gestioneze anumite emoții și să își depășească fricile. Părinții pot folosi poveștile pentru a deschide o discuție cu cei mici despre un subiect pe care vor să-l abordeze. Poveștile sunt căi blânde care te duc către sufletul copilului.

Poveștile terapeutice au ca personaje oameni, animale sau chiar obiecte. Lumea poveștilor este magică pentru copii, iar această lume este plină de imaginație, culoare, întâmplări frumoase. Copilul va ști să-și ia din povestea terapeutică exact ce are nevoie pentru el. Orice poveste citită sau ascultată de copil îl conectează pe acesta cu propriile emoții, într-o manieră potrivită vârstei sale, prin metafore, imagini și analogii care depășesc limitele limbajului obișnuit.

Anul acesta școlar, eu și elevii mei de clasa a III-a am avut plăcerea să o cunoaștem pe Emilia Petrescu, psiholog și autoarea volumului de povești terapeutice pentru copii și adulți „Secretul muntelui sacru”. Aceasta a citit copiilor „Moștenirea prințesei Isabela”, o poveste despre curaj și găsirea de soluții. Cei mici au fost apoi implicați în discuții și activități bazate pe poveste.

De fapt, în întregul volum al autoarei, de la povestea prințesei Isabela și Nor Alb, până la povestea de dragoste dintre regele Nisar și Ariela, eroii sunt provocați să găsească o cale spre adevărata iubire, care nu se poate obține prin forță, așa cum a încercat căpcăunul din povestea Talismanul Prințesei, și care, în egală măsură, presupune forță interioară, bunătate și curaj sau o voce de privighetoare. Este o carte care invită părinții, alături de cei mici în lumea curată a copilăriei, a valorilor nealterate, pe care basmul le conservă atât de bine.

În concluzie, poveștile terapeutice sunt benefice din punct de vedere educațional datorită faptului că: îmbunătățesc abilitățile de comunicare, duc la dezvoltarea capacității de a rezolva și a stăpâni evenimente mai plăcute sau mai puțin plăcute ale vieții, dezvoltă încrederea în sine, universul emoțional și respectul de sine, ajută la exprimarea emoțiilor și a sentimentelor negative și pozitive într-o manieră sănătoasă, favorizează autoaprecierea și dezvoltarea încrederii în forțele proprii.

Descoperind lumea poveștilor, copiii se identifică cu personajele lor preferate, învățând din experiența acestora, trăind emoții și sentimente odată cu ele, înțelegând sensul întâmplărilor prin care trec într-o cheie educativă, moralizatoare. Dacă vor învăța să adopte de la vârsta copilăriei valorile prieteniei, cinstei, corectitudinii, altruismului, iubirii și respectului față de natură, vor deveni adulți responsabili pentru o viață mai bună, atât pentru ei cât și pentru cei din jur! Să pornim împreună, pe un covor magic, spre lumea poveștilor terapeutice!

Bibliografie:

-„Povestea terapeutică”, Maria Dorina Pașca , Editura Ardealul, 2004

-„Basmul terapeutic”, Filipoiu S. , Fundația Culturală Forum, Cluj-Napoca, 1998

-www.romedic.ro

-www.jucariieducationale.ro

Activitățile Outdoor

Anamaria Simona Peiu

Grădina Cu Program Prelungit duminică Minunata Giurgiu

ACTIVITĂȚILE OUTDOOR

PROF. ÎNV. PREȘC. PEIU ANAMARIA SIMONA

Trăim într-o societate în permanentă schimbare, în care nevoile și interesele copiilor sunt cu totul altele decât cele de acum 30 ani, chiar decât cele de acum 2 ani. Din ce în ce mai mult, în educație, se pune accentul pe activități de tip outdoor.

Educația outdoor este o formă de educație care se bazează pe învățarea în aer liber. Aceasta oferă posibilitatea contactului direct cu natura, reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare, facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți în acest sens, dezvoltă spiritul de echipă, oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură starea de bine a copilului. Spre deosebire de învățământul tradițional, activitățile outdoor promovează formele deschise de muncă și activitate, oferă posibilitatea plasării în cadrul vieții cotidiene a elementelor pe care copiii le învață la grupă, dezvoltarea spiritului practic și adaptarea la situațiile concrete de viață.

Din punct de vedere pedagogic, activitățile outdoor facilitează învățarea constructivă și exploatarea mai eficientă a resurselor temporale și personale și implică angajament, participare și activitate din partea copiilor.

Natura este un întreg, compus din viețuitoare și mediul ce le înconjoară. Este baza vieții și civilizației umane. De aceea, noi, oamenii, facem parte din ea. Un motiv serios pentru a ne educa în spiritul naturii. Educația în natură se referă la experiența de învățare directă a copiilor, în contact cu natura și mediul înconjurător. Scopul acesteia este dezvoltarea și creșterea copiilor într-un climat cât mai natural și sănătos.

Relaxarea este o parte esențială a vieții și contribuie în mod considerabil la menținerea unei stări generale bune de sănătate. Relaxarea are multe beneficii fizice și psihologice. Când o persoană reușește să se relaxeze, se simte calmă, relaxarea fiind un instrument eficient pentru a atinge o stare de armonie și echilibru personal. La copii, relaxarea le permite să se odihnească, să favorizeze capacitatea de a asculta, să fie mai receptivi și participanți. De exemplu, după ce copilul a desfășurat o activitate intensă, fizică sau intelectuală, relaxarea îi poate permite să se liniștească și să se concentreze pentru a efectua mai bine activitatea următoare.

În acest sens, în curtea grădiniței DUMBRAVA MINUNATA s-a amenajat GRĂDINA DE RELAXARE, LINIȘTE SI ÎNVĂȚARE (GRLÎ), un spațiu interactiv, un adevărat „carusel” de activități liniștitoare și de dezvoltare a personalității, a inteligenței emoționale și nu numai, unde zilnic grupele de preșcolari petrec timp de calitate indiferent de condițiile meteorologice, exceptând ploaia.

G.R.L.Î. este natura adusă în imediata apropiere a copiilor. Aceasta este împărțită în 3 zone distincte în care ne putem desfășura activitățile zilnice cu preșcolarii noștri: Zona de relaxare, Zona de învățare și Zona de liniștire, fiecare dintre acestea având rolul lor în eficientizarea procesului instructiv-educativ.

Pentru noi, ca educatoare, când un copil devine agitat și își pierde concentrarea este semnalul că are nevoie de acel timp cu sine însuși. Este momentul în care acel copil va fi îndrumat către zona de liniștire. Acolo are la dispoziție bazinul de nisip și grebla, pietrele și alte elemente pentru arta tranzientă. Este foarte important ca dirijarea lui către această zonă să nu fie însoțită de un mesaj care să inducă ideea de pedeapsă. Faptul că este trimis în acea zonă trebuie să includă un mesaj în esență pozitiv: acela de regăsire a echilibrului interior de care are nevoie pentru a se reîntoarce la activitatea de bază. Odată liniștit și relaxat, copilul poate intra sau se poate întoarce la zona de învățare.

PROIECT DE ACTIVITATE

Maria Magdalena Stirbu

Grădinița Cu Program Prelungit Lizuța Bacău

PROIECT DE ACTIVITATE

GRUPA: mică

TEMA ANUALĂ / TEMA ACTIVITĂȚII: "Ce și cum vreau să fiu? / "Ce meserie este?"

DOMENIUL EXPERIENȚIAL/ CATEGORIA DE ACTIVITATE: Domeniul Științe / Cunoașterea Mediului

MIJLOC DE REALIZARE: observare

TIPUL ACTIVITĂȚII: predare-învățare

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTEMENTE VIZATE: Demonstrează cunoașterea poziției omului în univers ca parte a lumii și ca ființă socială

SCOPUL: Însușirea cunoștințelor despre meseriile de bază

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- **COGNITIVE:** - să denumească meseria prezentată;
- să precizeze rolul meseriei indicate;
- să asocieze imaginea meseriei cu cea a uneltelor specifice;
- să motiveze alegerea unei meserii prezentate;
- **AFFECTIVE:** - vor participa activ la momentele activității;
- **PSIHOMOTORII:** - să adopte o poziție corectă pe scaunele;
- să-și orienteze efortul oculomotor către centrul de interes propus.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- **Metode și procedee didactice:** expunerea, conversația, explicația, exercițiul
- **Materiale didactice:** scrisoare surpriză ce are ca și conținut fragment din poezia: "Ce miros au meseriile?" de Gianni Rodari, flanelograf, planșe ce ilustrează meseriile (pompiere, polițist, poștaș, doctor, bucătar, educatoare), jetoane cu uneltele specifice meseriilor prezentate
- **Forma de organizare:** frontal, individual.

RESURSE: -**Temporale:** 15-20 min.;

-**Umane:** preșcolarii grupei mici;

-**Spațiale:** sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:

- Adina Glava, Lolica Țîțaru, Olga Chiș (2014), "Piramida cunoașterii", Editura Diamant, Argeș
- "Curriculum pentru educație timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani", (2019) București;
- Elena Rafailă (2002), "Educația creativității la vârsta preșcolară", Editura Aramis, București;
- Maria Mățășaru, Maria Chiriloaie, "Proiectarea didactică în învățământul preșcolar", (2017), Editura Rovimed Publishers, Bacău
- "Metodica activităților instructive-educative în grădinița de copii", (2009), Editura Gheorghe-Cârțu Alexandru;
- MEC, (2005), "Programa activităților instructive-educative în grădinița de copii", Ediția a II-a revizuită și adăugită, Editura V&Integral, București;

SCENARIU DIDACTIC

1. Captarea și orientarea atenției - OPM2

Voi capta atenția celor mici prezentându-le o scrisoare, viu colorată, scrisoare ce conține fragment din poezia *Ce miros au meseriile?* de Gianni Rodari

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Expunerea/scrisoare surpriză/frontal

Evaluare

Capacitatea de concentrare și atenție a preșcolarilor

1. Enunțarea obiectivelor - OA1

Le voi comunica preșcolarilor că la activitatea de cunoaștere a mediului vom vorbi despre câteva dintre meseriile cunoscute și vom afla ce unelte se folosesc în fiecare meserie

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Expunerea/-/frontal

1. Actualizarea cunoștințelor - OA1/OPM2

Îi voi întreba pe copii despre ce meserii a fost vorba în poezia citită și cine este cel care ne aduce scrisorile

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația/-/frontal

1. Prezentarea conținutului predării - OA1/OPM2

Vor fi întrebați dacă știu ce meserii au părinți și care sunt acestea. Deasemenea îi voi întreba ce meserie vor să aibă când vor fi mari/adulți.

Voi așeza pe flanelograf planșe ce reprezintă câteva meserii, cele mai cunoscute, pe care le vom observa împreună, aflând sau împărtășind lucruri.

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația/flanelograf, planșe cu meserii, jetoane cu unelte/frontal

1. Dirijarea învățării - OA1

Voi prezenta, pe rând, fiecare meserie ilustrată pe planșe. Cu ajutorul copiilor voi stabili denumirea, ce rol are fiecare meserie, specificul ei (dacă poartă costum sau o îmbrăcăminte anume), dar și ce unelte folosește fiecare în munca sa.

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația/flanelograf, planșe cu meserii, jetoane cu unelte/frontal

1. Obținerea performanței - OC1

Cu ajutorul roții meseriilor, voi chema pe rând câte un copil pentru a o învăța și a identifica meseria

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația, exercițiul/roata meseriilor/individual

Evaluare

Capacitatea de a identifica meseria de către preșcolari

1. Feedback-ul - OA1/OPM2

Se va realiza pe tot parcursul activității prin răspunsurile oferite de preșcolari

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația/-/frontal

1. Evaluarea - OC2/OC3

Se va stabili care este rolul polițistului/pompierului/poștașului/doctorului/educatoarei/bucătarului

Se vor denumi câteva unelte necesare acestor meserii

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația/flanelograf, planșe cu meserii/frontal

Evaluare

Capacitatea preșcolarilor de a răspunde corect la întrebări.

1. Retenția - OC3/OPM1

Într-o cutie sunt puse mai multe unelte-jucării. Copiii vor veni pe rând vor lua câte o unealtă (fără să o vadă), o vor denumi și o vor așeza sub planșa cu meseria care folosește acea unealtă.

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Explicația, exercițiul/jucării – diverse unelte/frontal, individual

1. Tranferul - OC4

Preșcolarii vor fi puși să aleagă o meserie din cele învățate astăzi și să motiveze alegerea făcută

Metode/Mijloace/Forma de organizare

Conversația-/frontal, individual

Portofoliul Digital -Ca Metodă Inovativă De Evaluare

Simona Miclea

Scoala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj

PORTOFOLIUL DIGITAL - CA METODĂ INOVATIVĂ DE EVALUARE

Simona Miclea, Școala Gimnazială „Eftimie Murgu” Lugoj

Un portofoliu digital reprezintă o colecție organizată de lucrări, proiecte, reflectări și alte evidențe ale învățării unui elev sau student, stocate în format electronic. Această metodă de evaluare inovatoare depășește tradiționala abordare a testelor și examenelor și încurajează învățarea continuă și autoreflexia. Iată câteva aspecte cheie ale portofoliului digital:

1. **Diversitatea conținutului:** Portofoliul digital poate include o varietate de lucrări și proiecte, cum ar fi eseuri, prezentări, videoclipuri, cod sursă, design grafic și multe altele. Acest lucru permite elevilor să-și arate competențele și creativitatea în moduri diferite.
2. **Reflectarea învățării:** Elevii au ocazia să-și documenteze gândurile și procesele de învățare pe măsură ce lucrează la diverse proiecte. Aceasta îi ajută să-și dezvolte abilitățile de autoreflexie și să devină conștienți de propria evoluție.
3. **Feed-back continuu:** Profesorii pot oferi feedback pe măsură ce elevii adaugă noi conținuturi în portofoliu. Acest feedback încurajează ajustările și îmbunătățirile pe parcursul învățării, în loc să aștepte un examen final.
4. **Evaluarea autentică:** Portofoliul digital permite evaluarea bazată pe proiecte și sarcini autentice, reflectând situații reale din lumea reală. Aceasta ajută elevii să-și demonstreze abilitățile în contexte semnificative și relevante.
5. **Dezvoltarea abilităților digitale:** În era tehnologică actuală, lucrul cu un portofoliu digital înseamnă că elevii trebuie să învețe să organizeze, să editeze și să prezinte conținut online, dezvoltând astfel competențe digitale esențiale.
6. **Individualizare și diversitate:** Elevii pot alege să includă lucrări care reflectă interesele și punctele lor forte. Astfel, fiecare portofoliu digital devine o expresie individuală a învățării și dezvoltării personale.

Portofoliul digital încurajează un mediu de învățare activ și centrat pe student, în care evaluarea nu se limitează la note, ci devine o modalitate de a urmări evoluția, dezvoltarea și înțelegerea profundă a materiei.

Dacă detaliem mai mult conceptul de "portofoliu digital" și modul în care funcționează ca metodă inovativă de evaluare în învățământ:

1. Crearea și organizarea portofoliului:

Elevii încep prin a-și crea propriul portofoliu digital, folosind platforme sau instrumente online dedicate. Acestea pot fi platforme educaționale, bloguri, site-uri web personale sau chiar aplicații mobile. Elevii pot alege să organizeze conținutul în diferite secțiuni sau categorii, astfel încât să fie ușor de navigat și de evaluat.

2. Adăugarea de conținut variat:

Unul dintre avantajele majore ale portofoliului digital este că elevii pot adăuga o gamă diversificată de materiale care demonstrează cunoștințe, abilități și progrese în timp. Acestea pot include lucrări scrise, proiecte multimedia, prezentări, videoclipuri, cod sursă, design grafic etc. Diversitatea conținutului permite evaluarea într-o manieră holistică.

3. Reflectarea și autoevaluarea:

În cadrul portofoliului digital, elevii pot adăuga și reflectări asupra fiecărui proiect sau activitate. Aceste

reflectări pot include gânduri cu privire la procesul de învățare, provocările întâmpinate, soluțiile găsite și modul în care fiecare activitate a contribuit la dezvoltarea lor personală. De asemenea, autoevaluarea devine importantă, deoarece elevii își pot evalua propriile performanțe și înțelegeri.

4. Feedback din partea profesorilor și colegilor:

Profesorii și colegii pot oferi feedback pe măsură ce elevii adaugă conținuturi noi în portofoliu. Acest feedback poate fi legat atât de conținut, cât și de procesul de învățare. Feedback-ul ajută elevii să înțeleagă punctele lor tari și slabe și îi încurajează să-și îmbunătățească abilitățile pe parcurs.

5. Evoluția în timp:

Un alt aspect important este că portofoliul digital permite urmărirea evoluției unui elev pe termen lung. Acesta devine un registru vizual al progresului, arătând dezvoltarea abilităților și schimbările în gândire și abordare în timp.

6. Prezentarea și partajarea:

Portofoliul digital nu este doar un instrument de evaluare, ci și o modalitate de prezentare a realizărilor și a progresului. Elevii pot să-și partajeze portofoliul cu alți colegi, profesori.

7. Dezvoltarea abilităților cheie:

Lucrul cu un portofoliu digital dezvoltă abilități digitale esențiale, cum ar fi lucrul cu platforme online, editarea conținutului digital, gândirea critică și comunicarea eficientă. Aceste abilități au o aplicabilitate semnificativă în lumea actuală și viitoare a muncii.

Prin utilizarea portofoliului digital ca metodă inovativă de evaluare, elevii devin mai implicați în procesul lor de învățare, sunt încurajați să gândească creativ și critic și să-și dezvolte abilități complexe care să-i pregătească pentru provocările societății moderne.

Bibliografie:

1. John Hattie, *Învățarea vizibilă. Ghid pentru profesori*, Ed. Trei, București, 2014

PROIECT TEMATIC ”Primăvara, Anotimpul Bucuriei”

Daniela Satcău

Gradinita Cu Program Prelungit 'micii Artizani' Bucecea

Tema anuală de învățare: *Când, cum și de ce se întâmplă?*

Tema proiectului: *”Primăvara, anotimpul bucuriei”*

Subtemele proiectului: *”Salutare, primăvară!”, ”Se întorc păsările călătoare”, „Zumzet și culoare în grădina primăverii”*

Grupa: mare

Educatore:

Durata: 3 săptămâni

Dimensiuni ale dezvoltării:

- *Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării*
- *Autocontrol și expresivitate emoțională*
- *Activare și manifestare a potențialului creativ*
- *Mesaje orale în diverse situații de comunicare*
- *Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare*
- *Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat*
- *Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare*
- *Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate*
- *Mesaje orale în diverse situații de comunicare cunoscute*
- *Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute*
- *Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat*

Comportamente vizate:

- *Explorează și utilizează texturi și suprafețe diferite când se joacă (nisip, apă, frunze, pluș, plastic, burete etc.)*
- *Își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii*
- *Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.*
- *Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare*
- *Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate*
- *Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative*
- *Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii*
- *Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația*
- *Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător*
- *Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.*

Resurse:

Umane

- preșcolarii grupei
- educatoare
- părinți

Materiale

- enciclopedii
- planșe, imagini
- cărți, reviste, soft educațional, imagini ppt
- laptop, videoprojector, aparat foto.

De timp: 3 săptămâni

Metode și procedee: brainstorming, jocul, observarea spontană și dirijată, conversația euristică și spontană povestirea, exercițiul, învățarea prin descoperire, problematizarea, experimentul, demonstrația, explicația etc.

Evaluare:

- organizare de expoziții cu lucrările copiilor
- portofoliile copiilor
- fișe de evaluare
- evaluare orală
- probe practice

Bibliografie:

- "Curriculum pentru educație timpurie", 2019
- "Suport Curriculum pentru educație timpurie", 2019
- Filofteia Grama și colab. "Activitatea integrată din grădiniță"DPH, 2008
- "Aplicații ale metodei proiectelor" Ghid pentru educatoare Ed. CD Press, 2008.

Descrierea proiectului:

Primăvara este anotimpul revenirii naturii la viață. Ghiociei își clatină clopoțelul sub razele căldute ale soarelui și-n curând, pe crengile pomilor apar mugurași, apoi frunzulite și flori. Păsările revin voioase la cuiburile lor, bucurându-se de vremea frumoasă și însorită. Și copiii sunt mai vioi, mai zburdalnici, mai doritori de a observa, cerceta, descoperi transformările care au loc în natură primăvara.

Când poate fi mai firească nemăsurata curiozitate a copiilor, dacă nu primăvara? Acest anotimp își dezvoltă în fața noastră, încet, încet, toate minunățiile și toate frumusețile naturii.

Privește chipul fericit al unui copil, atunci când descoperă unele dintre aceste minuni și frumuseți și vei fi și tu, la rândul tău, fericit!

Pornind de la aceste idei, am hotărât să derulăm proiectul tematic "*Primăvara, anotimpul bucuriei*"

Inventar de probleme:

CE ȘTIU COPIII DESPRE TEMĂ:	CE NU ȘTIU COPIII DESPRE TEMĂ ȘI VOR SĂ AFLE:
<ul style="list-style-type: none">• Primăvara soarele topește zăpada• Vremea se încălzește• Nu ne mai îmbrăcăm așa de gros• Înfloresc ghiociei• Primăvara se întorc păsările călătoare	<ul style="list-style-type: none">• De ce anotimpul primăvara este denumit anotimpul bucuriei?• Ce se întâmplă în natură primăvara (iarbă, flori, pomi, insecte) ?• Ce flori înfloresc primăvara?• De ce înfloresc pomii?• Vrem să aflăm lucruri noi despre găze• De ce se întorc păsările călătoare?• Cum își fac cuib, cum își cresc puii?• Aduc pagube/foloase omului

Scrisoare de intenție către părinți:

Stimați părinți,

Vă anunțăm că în săptămânile următoare atenția noastră se va îndrepta spre teme în care vom vorbi despre primăvară, semnele sosirii acestui anotimp, păsările călătoare, flori și insecte. Vom învăța despre părțile componente ale plantelor și insectelor, despre foloasele pe care ni le aduc acestea etc.

Proiectul se va desfășura pe parcursul a trei săptămâni.

Vă rugăm să discutați acasă cu copilul dvs. despre toate aceste aspecte, să le oferiți atât cunoștințe

și informații corecte, pe care să le împărtășească și celorlalți copii din grupă.

Pentru a veni în sprijinul nostru, orice material considerați că ne va fi util desfășurării activităților va fi bine primit.

Vă mulțumim pentru colaborare!

Educatorele grupei

HARTA PROIECTULUI

” SALUTARE, PRIMĂVARĂ ”

- Fenomene ale naturii
- Caracteristici
- Munci specifice primăverii
- Copacul înflorit
- Vestitorii primăverii

”SE ÎNTORC PĂSĂRILE CĂLĂTOARE”

- Ce sunt păsărilor
- Înfățișare
- Zborul păsărilor
- Hrană
- Adăposturi
- Clocit / înmulțire
- Importanță/foloase

”ZUMZET ȘI CULOARE ÎN GRĂDINA PRIMĂVERII”

- Caracteristici ale plantelor
- Factorii de mediu care favorizează dezvoltarea plantei
- Acțiunile de îngrijire a omului: săpat, udat, plivit etc
- Rolul insectelor în natură
- Adăpost
- Părți componente, hrană

EXAMENE ȘI EVALUĂRI NAȚIONALE

PAUN FLORENTINA NICOLETA

Școala Gimnazială Petre Mironescu-Mera

Ce este Evaluarea Națională?

Evaluarea Națională este o evaluare sumativă care se susține la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a, cu scopul de a verifica ceea ce elevii au învățat în toți anii în care au fost școlari. Organizarea și desfășurarea Evaluărilor Naționale se realizează conform legii emise în anul 2011, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

În mod general, aceste evaluări sunt susținute pentru a testa nivelul de pregătire al elevilor, oferindu-le posibilitatea să înțeleagă unde ar mai trebui să lucreze, astfel încât să nu întâmpine obstacole în viitorul lor școlar. Este important însă să cunoaștem că scopul și obiectivele celor trei Evaluări Naționale de la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a sunt diferite și specifice ciclului de învățământ. Spre exemplu, în cazul Evaluării Naționale de la finalul clasei a VI-a, rezultatele evaluării sunt utilizate pentru pre-orientarea școlară către un anumit tip de liceu.

Deși Evaluările Naționale pot fi stresante, este recomandat ca elevii să le trateze cu încrederea că sunt capabili să le parcurgă cu succes, deoarece acest tip de evaluări nu este diferit de modul în care aceștia au fost examinați până acum.

Cum se desfășoară Evaluarea Națională?

De regulă, în fiecare an, Ministerul Educației trimite inspectoratelor școlare județene un manual de proceduri care prezintă modul de organizare și administrare a Evaluărilor Naționale la clasele a II-a, a IV-a și a VI-a. Manualul precizează perioada de susținere a evaluărilor, timpul de lucru pentru fiecare clasă, procesul de administrare și rolul administratorilor.

Conform metodologiei, timpul de lucru pentru fiecare Evaluare Națională este după cum urmează:

- clasa a II-a: câte 30 de minute pentru fiecare test administrat;
- clasa a IV-a: câte 60 de minute pentru fiecare test administrat;
- clasa a VI-a: câte 60 de minute pentru fiecare test administrat.

Fiecare test administrat se rezolvă de către elevi în sala de clasă, conform calendarului aprobat. Elevii sunt supravegheați de către două cadre didactice.

Rezultatele Evaluărilor Naționale nu se fac publice și nu se notează în catalog. Acestea reprezintă doar un instrument de evaluare a ceea ce cunosc elevii la final de fiecare ciclu curricular și un suport pentru elaborarea planurilor individualizate de învățare.

Care sunt probele de la Evaluarea Națională?

Probele Evaluării Naționale diferă în funcție de ciclul de învățământ.

La finalul clasei a II-a, copiii trebuie să susțină teste de evaluare ce vizează competențele fundamentale referitoare la:

- limba română - scris și citit;
- limba maternă - scris și citit;
- matematică.

În cazul clasei a IV-a, elevii vor susține teste de evaluare la:

- limba română;
- matematică;
- limba maternă.

La finalul clasei a VI-a sunt evaluate competențele elevilor la:

- limbă și comunicare;
- matematică și științe ale naturii.

Evaluarea Națională a elevilor de clasa a VIII-a, cunoscută simplu și ca **Evaluarea Națională**, reprezintă modalitatea de evaluare externă sumativă a competențelor dobândite pe parcursul învățământului gimnazial. Examenul durează 120 de minute și se desfășoară, anual, într-o singură sesiune, în general în luna iunie, după încheierea cursurilor. Atât candidații proveniți din învățământul de stat, cât și cei din învățământul particular au dreptul să susțină examenul fără taxă.

BIBLIOGRAFIE

- ^ „Bacalaureat 2022” (PDF). Ministerul Educației. Accesat în 1 iulie 2022.
- ^ „Bacalaureat 2022” (PDF). Ministerul Educației. Accesat în 1 iulie 2022.
- ^ SUBIECTE EXAMENE NAȚIONALE 2022 - Bacalaureat, subiecte.edu.ro, arhivat din original la 11 septembrie 2022, accesat în 11 septembrie 2022
-
- <http://evaluare.edu.ro/>
- <https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/evaluarea-nationala>

Motivația În Învățare

Elena Anca Baci

Scoala Gimnaziala Sfântul Vasile Municipiul Ploiesti

Unii copii iubesc școala și cartea în mod natural, curiozitatea împingându-i să facă experimente, să descopere, să citească, să învețe, studiul fiind astfel o plăcere - având valoare internă. Studiul îi absoarbe, tot ceea ce află li se pare interesant, găsesc plăcere în a cunoaște tot mai mult, fie la modul general, fie într-un anumit domeniu. Ceea ce îi motivează pe acești copii să învețe este curiozitatea naturală și plăcerea de a ști, factori deosebit de motivanți pentru învățare.

Există însă și mulți copii care sunt total de motivați să învețe, deoarece:

- nu au încredere în ei, consideră că nu pot, nu sunt în stare și orice efort ar depuneau fi inutil;
- nu au niciun interes pentru studiu, nu găsesc plăcere în a ști;
- nu sunt pregătiți să renunțe la anumite activități de relaxare și recreere, activități sociale, hobbyuri etc, în favoarea învățării;
- nu știu cum să învețe, să își organizeze studiul, își irosesc eforturile și nu dau randament;
- părinții și cadrele didactice au așteptări reduse de la ei, chiar dacă insistă să învețe. În multe dintre aceste situații putem vorbi de efectul Pygmalion, care reprezintă, în sens larg, profeția împlinită. În mod voit sau involuntar, adulții le arată copiilor ce așteptări au de la ei: direct, prin vorbe, sau mai subtil (adesea inconștient) prin semne și gesturi mai mult sau mai puțin discrete (ridicarea sprâncenei, înclinarea capului, încrețirea frunții, un zâmbet, un surâs, o grimasă, etc.). Copiii își ajustează comportamentul și faptele în consecință.

Ce este de făcut pentru a motiva copilul să învețe?

- Stimulează-i încrederea în sine.
- Stimulează-i interesul pentru cunoaștere și curiozitatea sa naturală.
- Valorizează educația.
- Păstrează o atitudine favorabilă față de copil și de școală.
- Ajută-l să-și facă prieteni potriviți.

Îmbunătățirea acestor aspecte îl pot determina pe copil să învețe, iar în ceea ce privește stimularea interesului copilului pentru cunoaștere și curiozitate naturală, putem contribui cu siguranță în calitate de adulți/părinți. Arătați-vă disponibilitatea față de întrebările și curiozitățile copilului. Copiii nu trebuie respinși niciodată, atunci când doresc o explicație, atunci când adresează o întrebare, oricât de stânjenitoare, hilară ar fi.

Încurajați-i să gândească, să găsească singuri posibile răspunsuri la întrebări, bazate pe cunoștințele și experiențele lor, apoi discutați-le împreună.

Asigurați-le accesul la activități și experiențe cât mai numeroase și variate. Cu cât sunt mai expuși, cu atât își dezvoltă curiozitatea, vor dori să afle mai multe, să încerce și ei. Încercând, își dezvoltă abilități și priceperi (citit, desenat, modelat, construit, socotit etc.), își largesc orizontul de cunoaștere și aria de interes, capătă încredere în sine și îi motivează să încerce și altceva similar. Sportul, dansul, studiul unui instrument muzical, modelajul, înscrierea într-un club (de lectură, teatru, olărit, fotografie, creație, etc.), practicarea unui hobby, îngrijirea animalelor și multe alte activități, fie că sunt practicate în familie, fie că le practică de unii singuri sau împreună cu alți copii, toate contribuie la dezvoltarea lor. Este bine să le oferim copiilor explicații adecvate vârstei lor, explicații reale, pentru a nu fi dezamăgiți, ca apoi să-și piardă încrederea în adulți/părinți când vor afla adevărul. Explicațiile este bine să fie verificabile, bazate pe noțiuni cunoscute lor, amuzante, imaginative, simple, concise.

Este foarte important să ne străduim să-i facem pe copii să iubească școala și cartea pentru că atitudinea părinților față de școală, de studiu, influențează în mare măsură și atitudinea copilului. Cu cât ne arătăm mai interesați și mai entuziași față de activitățile școlare ale copilului, față de ceea ce știe și față de rezultatele sale, cu atât vom transmite mai bine această atitudine și copilului.

Bibliografie:

1. Irina Petrea, Și tu poți fi supernanny/cu copilul la școală, Ed. Trei, București, 2008
2. Constantin Cocoș, Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și gradele didactice, Ed. Polirom, Iași, 1998

EXPUNEREA ÎN CLASĂ A PRODUSELOR MUNCII ELEVILOR

ELENA-LUCIA MITROIU

Scoala Gimnaziala Nr. 112

Este important să expunem în clasă produsele muncii elevilor?

Motto: „*Fiecare copil este un artist...*”

(Pablo Picasso)

Dacă reușim să înțelegem mica făptură cu tainele ei, construită altfel decât noi și care se conduce după o logică aparte, atunci vom putea spune că noi suntem cei ce o pot înțelege și ajuta să devină om pentru că nu ne-am uitat copilăria și credem în iubire, bunătate, frumusețe și credință.

Toți cei care lucrează cu copiii știu foarte bine cât de mult contează o atmosferă relaxantă și plăcută în sala de grupă/clasă pentru a liniști pe cei mici în prima zi de grădiniță sau în prima zi de școală. Foarte des se întâmplă ca micuții să dorească să stea lângă ușa sau în dreptul geamului, să fie siguri că părinții lor nu au dispărut definitiv. Un decor adecvat, lipit pe geam, poate face minuni: ușurează socializarea și adaptarea la acest mediu străin, în care se află copilul pentru prima dată în viața lui și îi liniștește.

La începutul unui nou an școlar este necesar și amenajarea corepunzătoare a spațiului educativ, a sălii de clasă – o eternă provocare pentru educatoare și învățătoare.

Una din responsabilitățile cele mai importante ale educatoarei/învățătoarei este de a-i sprijini/ajuta pe copii să învețe din propria lor experiență. Folosind situațiile de învățare ivite în contextul activităților, acestea trebuie să le furnizeze permanent ocazii de acțiune trezindu-le și totodată stimulându-le responsabilitatea. Oferind preșcolarului/școlarului un mediu securizant și stimulativ educatoarea/învățătoarea îl va determina pe copil să fie încrezător în forțele sale, creativ, capabil să-și asume decizii și responsabilități după puterile sale, construindu-i șansa la independență și libertate de exprimare, care îl va ajuta în viitor. Ei trebuie să se simtă valorizați, iubiți și la rândul lor să știe să iubească. Uneori copiii au nevoie de sprijin elementar în jocul lor, iar educatoarea/învățătoarea intră ca participant în joc. Ea va respecta regulile impuse de joc, va lăsa jocul „să curgă” potrivit ideilor copiilor.

Mediul de clasă este primitor, confortabil și stimulativ pe măsura ce copiii găsesc în el materiale care să-i determine, să-i provoace la acțiuni care îi interesează. Spațiul educațional oferă siguranță emoțională și afectivă atunci când educatoarea/învățătoarea, cunoscându-și bine copiii din grupă/clasă, organizează și amenajează ambientul, astfel încât aceștia să poată desfășura activități potrivite dezvoltării individuale. Lucrând în grupuri mici, copiii pun întrebări, comunică între ei și cu educatoarea/învățătoarea antrenându-și structurile de bază ale limbajului. Dacă găsesc în spațiul grupei/clasei acele jocuri și jucării sau lucrările lor/produsele muncii lor – în cazul școlarilor, pe care și le doresc și care, de asemenea, le oferă șansa exersării unor capacități individuale, copiii vor învăța mai ușor, devin capabili să se descurce singuri, independenți, încrezători în forțele proprii, ceea ce duce la formarea unei bune imagini de sine.

O metodă interesantă ar fi împărțirea clasei în echipe; fiecare echipă este formată din 4-5 elevi, în funcție de numărul de elevi la clasă. Pentru a-i face să relaționeze unii cu alții, învățătoarea numește elevii care fac parte din echipă (deoarece, de cele mai multe ori, ei se aleg după prietenii). Până la sfârșitul anului școlar vor sta și în băncuțe după cum sunt în echipă. Fiecare echipă își alege un nume, de exemplu: echipa salvatorilor, echipa fulger/luminilor, echipa florilor, echipa șoimilor. Pereții clasei se vor împărți în 4-5 spații, fiecărei echipe revenindu-i o parte (panou). Se va scrie mare la calculator numele echipei, numele membrilor echipei, se pot scoate la imprimanta color pozele fiecărui membru și imagini sau stickere reprezentative pentru echipă. Toate acestea se lipesc pe perete la fiecare echipă pe un panou/poster din polistiren/carton/plută și unde fiecare o să-și expună desenele sau alte materiale confecționate.

O primă sarcină a fiecărei echipe ar putea fi ca doi membrii să aducă ghivece cu flori pentru a face un colț viu în clasă. Datoria echipei este să îngrijească florile. Dacă un membru al echipei nu-și îndeplinește sarcinile, echipa va pierde un punct. La sfârșitul anului școlar echipele cu cele mai multe puncte adunate primesc premii (trebuie precizat faptul că o să facem în așa fel încât să câștige toate echipele). Pentru fiecare sarcină dusă la capăt se lipește pe perete în dreptul echipei câte o bulină roșie, pentru a vedea fiecare cum stă cu punctele.

Este o idee pentru a-i face să socializeze, să se împrietenească cu toți colegii, să relaționeze, să se implice fiecare după puterile proprii.

Munca în echipă conduce la:

- dezvoltarea unui mod de a gândi și de a munci pentru cunoașterea potențialului creativ și de implicare a colectivului de elevi/preșcolari, al cadrului didactic în parteneriat, în scopul promovării competențelor, valorilor educaționale și a talentului;
- dezvoltarea cooperării și colaborării între cadrele didactice implicate în parteneriat în vederea schimbului de idei, de experiențe pozitive și a prezentării muncii elevilor prin mediatizare.

• **privind elevii/preșcolarii:**

- să se creeze un mediu ambiental favorabil, în care să se manifeste deschis dorința de a cunoaște exemple de bune practici ale partenerilor, realizările lor, posibilitățile de interrelaționare;
- să fie implicați din timp și în mod organizat în activitățile parteneriatului, astfel încât acestea să le ofere trăiri și experiențe pozitive;
- să se încurajeze exprimarea trăirilor pozitive;
- să-și valorifice cunoștințe, abilități și potențialul creativ prin modalități atractive și variate;
- să fie motivați prin feedback-uri pozitive, imediate;
- să se încurajeze colaborarea, cooperarea și implicarea activă și responsabilă în parteneriat.

• **privind părinții:**

- să sprijine inițiativele, implicarea elevilor/preșcolariilor/cadrului didactic îndrumător în parteneriat prin atitudine pozitivă;
- să se implice în asigurarea unui cadru favorabil desfășurării parteneriatului.

• **privind cadrele didactice implicate**

- să prezinte rezultatele muncii elevilor/preșcolariilor;
- să-și formeze o atitudine pozitivă față de participarea la parteneriat;
- să participe în mod responsabil la coevaluare;
- să posteze materiale originale.

Există și factori de risc pe care trebuie să-i prevezi: la un moment dat pe unii copii poate să-i plictisească și să facă pozne pe seama aceasta, adică să înceapă o concurență nesănătoasă sau unii părinți să fie reticenți la acțiunile propuse de cadrul didactic. Pentru a spulbera aceste situații este bine ca înainte de a porni în acțiunea propusă să se prezinte sau chiar să se ceară acordul părinților.

Concluzia este că la sfârșitul anului pereții clasei vor fi acoperiți de lucrările elevilor, fiecare elev lipește rodul mâinilor sale. La final, fiecare copil din echipă își pune amprenta palmei pe panou, în dreptul echipei și își scrie numele pe ea. Titlul dat este „Împreună suntem o echipă!”, iar elevii sunt mobilizați individual, pe echipe sau întreg colectivul pentru documentare/ creație/expunere a produselor muncii, în funcție de înclinațiile, aptitudinile, talentul, dar și de dorința de a participa la o anumită activitate.

Bibliografie:

Cucoș C. (1999), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1999

Ezechil L., Lăzărescu M.P., *Laborator preșcolar, Ghid metodologic*, Editura V&I Integral, 2001

Ionescu M., Radu, I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1995

Jinga I., Istrate I., *Manual de pedagogie*, București, Editura All, 1998

Neacșu I., *Instruire și învățare*, București, Editura Didactica și Pedagogică, 1999

Radu I.T., *Procesul didactic. Sistem și funcționalitate*, în „Revista de pedagogie”, nr. 1, 1991

Didactica Preșcolară, Editura V&I Integral, București, 1998

Psihopedagogia copilului, Editura Reprograph, nr.5, 2006.

Utilizarea Calculatorului În Procesul Educativ

Mirela Duma

Scoala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj

Calculatorul a devenit indispensabil în educația modernă, fiind utilizat de către cadrele didactice în procesul de predare-învățare-evaluare. Fiind un mijloc modern de educație, utilizarea sistemelor informatice a câștigat teren datorită virtuților foarte atractive pentru elevi, accesibilității pentru aceștia și facilitării prezentării informațiilor.

Pentru elevii obișnuiți cu noile metode de informare(internet, email, telefonie mobilă), conceptual de asistare a procesului de învățământ cu computerul devine o componentă normală a acestuia.

Din punctual lor de vedere , computerul este conceput fie ca o jucărie, fie ca o resursă de informații. A intrat deja în obișnuința zilnică utilizarea computerului, pentru comunicare, informare, instruire.

Conceptul de asistare a procesului de învățământ cu computerul include:

- Predarea unor lecții;
- Aplicarea, consolidarea, sistematizarea cunoștințelor predate;
- Evaluarea cu ajutorul computerului a unei lecții sau a unui grup de lecții.

Numită de unii ca „inovația tehnologică cea mai importantă a pedagogiei moderne”, instruirea asistată de computer(IAC) contribuie la introducerea, adaptarea treptată a mijloacelor moderne de comunicare(în principal a computerului) în învățământ.

Modernizarea predării implică deci, existența echipamentelor hardware(computer), a software-ului(programelor) și a capacității de adaptare a lor, de receptare și valorificare a mediului instrucțional.

Școala trebuie să țină pasul cu tehnologia, să înțeleagă și să anticipeze impactul asupra modului de învățare. Computerele au fost încorporate în programele educaționale oferindu-le celor ce se instruiesc o libertate și flexibilitate mai mare, dar și individualitate în clasă. Folosirea internetului de către cadrele didactice și elevi a fost la început o idee, apoi o necesitate, care a prins repede. Afinitatea naturală dintre elevi și internet a dat naștere mai multor proiecte orientate spre elevi, inițiate și conduse de aceștia.

Învățarea care îl situează pe elev în rol central, asociază învățarea focalizată pe particularitățile fiecărui individ(ereditate, experiență, perspective, pregătire, talente, capacități și nevoi) cu focalizarea pe predarea, împărtășire a cunoștințelor respective(cea mai bună informație ce se furnizează, stimularea motivației, învățării și acumulării de cunoștințe de către toți elevii).

Acomodarea încă din școală cu folosirea computerului, ca instrument de însușire a unor noi cunoștințe, influențează elevii prin:

Stimularea imaginației- De la jocurile pe computer care dezvoltă abilități de utilizare, imaginație și viteză de reacție într-o prezentare grafică atractivă, maturizându-se elevul începe să folosească computerul și să creeze propriile produse.

Dezvoltarea unei gândiri logice- Descompunerea unei teme în etape de elaborare organizate secvențial, organizarea raționamentului reprezintă demersuri cognitive ce aduc câștig în profunzimea și rapiditatea judecării unei probleme.

Stimularea interesului față de nou- Legea de bază ce guvernează educația asistată de computer o reprezintă implicarea interactivă a elevului în acțiunea de prezentare de cunoștințe, captându-i atenția subiectului și eliminând riscul plictisului și al rutinei.

Simularea pe ecran a unor fenomene și procese, altfel costisitor de reprodus în laborator, ajută la înțelegerea acestora.

Optimizarea randamentului predării prin exemplificări multiple.

Formarea intelectuală a tinerei generații prin autoeducație:

Elevul învață în ritm propriu, fără emoții și stres care să-i modifice comportamentul.

Aprecierea obiectivă a rezultatelor și progreselor obținute.

În cadrul fiecărei activități didactice regăsim un proiect de lecție și o planificare calendaristică a tematicii disciplinei respective, împreună cu o programă analitică. Plecând de la faptul că procesul de învățământ este unul bazat, în primul rând, pe comunicare interumană, persoanele supuse procesului de instruire trebuie să aibă capacitatea de a recepta și stoca informații pentru o perioadă în propria memorie, de a le prelucra prin propria acțiune de gândire în scopul obținerii unei noi cunoștințe și de a le transmite în diverse forme și conjuncturi, putem aborda întreg procesul printr-o viziune cibernetică.

În predarea variatelor discipline se folosesc în prezent pe scară largă diverse aplicații, platforme, softuri educaționale, adică lecții interactive adaptate nivelului de vârstă al clasei. De multe ori calculatorul oferă și modalități de exercițiu după ce conținuturile lecției au fost prezentate, pentru predarea unor elemente de bază, așa cum sunt operațiile aritmetice, adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea.

Simulările realizate în cadrul lecțiilor virtuale sunt de multe ori spectaculoase pentru elevi. Astfel ei pot vedea cum se formează, de exemplu, formele de relief, pot asista la diferite experimente, sau pot vizualiza rotirea în spațiu a diferitelor forme geometrice.

Înțelegerea diferitelor procese și fenomene este mult mai ușurată prin oferirea unui suport vizual elevilor, iar aceștia devin mult mai motivați să participe la lecție și să învețe.

Aria curriculară: Om și societate

Disciplina: Dezvoltare personală

Competențe: C.G. 1. Manifestarea interesului pentru autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine și față de ceilalți

1.1. Prezentarea unor trăsături personale elementare, în contexte variate (clasa I);

1.1. Stabilirea unor asemănări și deosebiri între sine și ceilalți, după criterii simple (clasa a II-a)

Numele activității: Cine sunt eu?

I. Captarea atenției

<https://www.youtube.com/watch?v=LaZ34T3-m1w> ALBINUȚA MAYA | Povești pentru copii | Romanian Fairy Tales (**Explozia stelară**)

II. Dirijarea învățării:

A.

Exerciții joc de tip "ice breaker" – "Mă numesc și sunt" Discuții privind dificultatea sau ușurința elevilor de a identifica și mai ales de a verbaliza propriile calități.

"Copăcelul stimei de sine.

Discuții: care copăcel e mai vesel/ trist?, De ce?, Ce putem face astfel încât toți copăceii să fie veseli? etc.

„Cum mă văd ceilalți?"/„Eu... mă cunosc?"

Trebuie să se scrie în dreptul fiecăruia câte o calitate sau ceva pozitiv care îl reprezintă. La sfârșit se justifică alegerea făcută.

2. Fișa „Albinuța”

Învățătorul cere elevilor să își identifice calitățile și ce vor să îndrepte la ei. Elevii vor completa individual fișa „Albinuța”. După completarea fișelor, se vor discuta și analiza punându-se accent pe încurajare. Aceste întrebări îi vor ajuta să clarifice și să structureze ideile referitoare la imaginea de sine, stima de sine și încrederea în sine, condiții esențiale pentru sănătatea și reușita lor în viața.

B. <https://youtu.be/2ufi9PmqTqs>

(Dezvoltarea personală, Clasa a II-a, Unicitatea și diversitatea persoanelor)

„ Fulgii de zăpdă”- are ca scop dezvoltarea sentimentului de unicitate, dezvoltarea stimei de sine pozitive și întărirea sentimentului valorii proprii

Fiecare copil va primi o foaie de hârtie. Vor împături colțul din dreapta, sus. Se repetă operația de câte ori va permite hârtia. La sfârșit, toți copiii vor despături foaia și vor observa că foile lor arată diferit, fiecare în felul ei, chiar dacă toți au făcut aceleași operații. Se va trage concluzia că fiecare foaie cu decupajele ei este unică, așa cum și ei sunt unici.

„Oglinda”- Se cere copiilor să se privească în oglindă pe ei, pe ceilalți și pe învățătoare și să spună dacă mai arată cineva la fel ca vreunul dintre ei. Evident, răspunsul este negativ. Atunci se susține observația „ Tu ești singura persoană din lume care arăți așa, asta înseamnă că ești special, că ești unic.”

Deși suntem diferiți , <http://jurnalulboboceilor2014.blogspot.com/2015/04/saptamana-26-sa-ocrotim-natura-iii-ora.html>

Stabilesc cu elevii asemănarea dintre versurile poeziei și colectivul clasei noastre.

Deci așa cum spun versurile poeziei și noi suntem un colectiv cu persoane diferite, dar am învățat să ne acceptăm așa cum suntem, am devenit prieteni și chiar ne iubim.

Fabula broscuței <https://youtu.be/owOaRiZg24k>

The Little Frog (romanian subtitle) - Broscuta surda <https://youtu.be/8O6lsR4jlew>

Concluzie: Fiecare copil este special în felul său.

Autocunoașterea corectă permite valorificarea atuurilor personale și tenacitate în atingerea țelurilor propuse în viață.

IV. Cântece(Muzică și mișcare)

<https://www.youtube.com/watch?v=-MfiylkJuCs> Ce te faci când vei fi mare - Cântece pentru copii_TraLaLa

<https://www.youtube.com/watch?v=fV7lwTme-kl> **Cântec de 1 lunie_** Cele mai frumoase flori_TraLaLa

V. Feedback-ul elevilor: Elevii vor fi îndrumați cum să realizeze harta mentală„Cine sunt eu?”, pe baza informațiilor cunoscute și descoperite (despre ei) pe parcursul activităților/jocurilor desfășurate în clasă.

<https://app.ayoa.com/mindmaps/83be84fd-a87a-476d-b8c1-1e7b5d50a229>

VI.Cardul de evaluare a activității(feedback-ul învățătorului)

Bibliografie:

C. Masalagiu, I. Maxim, I. Asiminoae – Metodica predării informaticii, Editura MatrixRom, București, 2011;

Concursurile Școlare Și Elevii

Adina Vasile

Scoala Gimnaziala Sfântul Vasile Municipiul Ploiesti

Sunt învățătoare de 33 de ani. Îmi place meseria mea. Școala la care lucrez, este o școală importantă în orașul în care locuiesc. Cu rezultate. Am ajuns aici în primii mei ani de învățământ, în urma unui concurs („altfel” decât cel de acum- sunt o persoană care acceptă că lumea se schimbă). Am participat, în toți acești ani, la multe, multe concursuri. Însă niciodată cu sufletul împăcat. Sunt total de acord cu spusele doamnei Oana Moraru.

„Nu poți învăța să fii competitiv până ce nu ai integrat, în mediu sigur și protector, lecția eșecului, a erorii, a căderilor. Nu poți trimite copiii la concursuri individuale cu miză academică în perioada în care toți psihologii ne spun că creierul este plin de setea de conectare la celălalt, de validare, de autocunoaștere, dar și de cele mai puternice predispoziții în a achiziționa, pentru tot restul vieții, complexe mari de inferioritate/superioritate.”

În anii școlii primare, fără să îi punem în concurență pe elevii noștri, în comparație, contrast, trebuie să îi lăsăm să greșească de câte ori au nevoie. Bineînțeles, dacă noi înșine suntem adulți sănătoși la cap și la suflet, vindecați de propriile complexe de inferioritate.

„De-abia de aici încolo poți fi competitiv: **după ce ți-ai pus pe dinăuntru textura asta a încrederii în sine:** adică puterea de a te zbate pentru un rezultat după ce ești sigur că rămâi la fel de demn de iubire și după ce ai căzut.”

Cunosc o țară în care concursurile școlare sau olimpiadele sunt extrem de rar întâlnite. În țara asta nu există școli de elită – în orice școală te-ai duce vei avea parte de aceeași calitate a educației. Nu au clase de olimpici, ci în fiecare clasă există atât copii cu performanțe foarte bune, cât și copii cu dificultăți. Variația de calitate dintre școli este minimă. ROMÂNIA este țara mea cu oameni realiști.

Nu există rețeta universală pentru succes, iar articolul meu nu își propune să omoare afacerile cu concursuri. Însă REFLECTAȚI, dragi oameni de bine, părinți și educatori.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Elena Roșca

Grădinița Cu Program Normal Osica de Sus

Educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității preșcolarilor. Urmărind finalitățile educaționale se impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate. Activitățile extracurriculare organizate de grădiniță au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau sunt simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale. Activitățile extracurriculare de masă reprezintă activități care cuprind aproape întreaga masă a copiilor dintr-o grupă, mai multe grupe, sau chiar grupe de copii din mai multe grădinițe. Aceste activități le oferă destindere, recreere, voie bună, satisfacțiile atmosferei de grup, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoașterea a aptitudinilor.

Activitățile extracurriculare au caracter ocazional și iau forme foarte variate: sărbătorirea zilei de naștere a unui copil la care participă colegi din toată grădinița; aniversarea zilei de naștere a unor copii care au frecventat grădinița și acum sunt la școala primară; vizionarea în grup a unor spectacole la teatrul de păpuși; vizitarea centrului de plasament; excursii; plimbări în parc; vizită la diferite muzee. Excursia reprezintă un mijloc didactic de mare importanță în raport cu dezvoltarea cognitivă și afectivă a copilului, oferă copiilor posibilitatea să observe, să cerceteze, să cunoască în mod direct o mare varietate de aspecte din natura, de ordin biologic despre mediul natural și factorii de mediu. Contribuie la educarea și dezvoltarea simțului estetic, trezește dragostea pentru natura și respectul pentru frumusețile ei, stimulează curiozitatea și spiritul de echipă al copiilor, aceștia întipărirându-și în memorie unele aspecte care poate vor fi de neuitat pentru ei, și le vor întipări în memorie pentru tot restul vieții. Cea mai îndrăgită activitate extrașcolară este pentru copii excursia școlară. Aceasta reușește cel mai bine să trezească și să dezvolte interesul copiilor, îmbogățindu-le orizontul cunoașterii. Este o modalitate de învățare cu caracter atractiv și mobilizator care oferă copiilor ocazia de a efectua observații corecte asupra obiectelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală, asupra operelor de artă din muzee și caselor memoriale, asupra unor monumente legate de trecutul istoric, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii naționale. Excursia are menirea de a stimula activitatea de învățare, de a întregi și desăvârși ceea ce copiii au acumulat la grădiniță, în cadrul lecțiilor. Ea permite o abordare interdisciplinară, făcând apel la aproape toate disciplinele de învățământ: istorie, geografie, limba română, educație plastică, educație muzicală, educație religioasă, matematică și mai ales educație ecologică.

Serbările reprezintă un necesar izvor de satisfacție, bucurii, creează buna dispoziție. Serbările pot lua forme variate, de la solemnă evocare istorică la un vesel carnaval. La pregătirea și realizarea serbărilor, copiii participă cu însuflețire și dăruire, din dorința de a oferi spectatorilor momente de ținută estetică, distracție, satisfacție, făcându-le viața mai frumoasă, mai plină de sens: Ziua mamei, Ziua copilului, Sfârșit de an; Serbări cu caracter istoric, cultural, comemorativ și religios: Ziua recoltei, Sf. Nicolae, Crăciun, Paști, 1 Decembrie, 24 Ianuarie, Ziua lui Eminescu, Ziua Europei, Carnaval; Serbarea este modalitatea eficientă de cultivare a înclinațiilor artistice ale copiilor contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalității copiilor. Micii artiști trebuie încurajați, stimulați, pentru a realiza buna dispoziție și participarea cu interes de-a lungul pregătirii și desfășurării spectacolului. Serbările școlare sunt momente de maximă bucurie atât pentru copii, cât și pentru părinții lor. Ele aduc lumină în suflete, dau aripi imaginației, entuziasmului și rămân de-a pururi ca momente de neuitat în viața fiecăruia.

Vizionarea unor filme, diafilme, spectacole de teatru precum și a emisiunilor TV, poate constitui de asemenea o sursă de informații, dar în același timp un punct de plecare în organizarea unor acțiuni interesante. De exemplu: vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, urmată de discuții pregătite în prealabil, pe lângă faptul că realizează completarea unor aspecte educative, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură, etc. Prin organizarea unor concursuri între grupele aceleiași clase sau între clase diferite (pe diferite faze, pe diferite teme) „Primăvara din sufletul mamei” „Concurs de măștișoare”, „Împreună pentru copiii cu autism” -promovăm valori culturale și etice fundamentale, precum și fair play-ul competițional, sensibilitatea și personalitatea lor suferind modificări pozitive, putând ușor depista tinere talente artistice în vederea cultivării și promovării lor. Concursurile sportive vin ca și o completare a activităților sportive, cei mici participând cu multă plăcere la concursurile sportive organizate, cum ar fi: atletism, concurs de săniuțe, de biciclete, de aruncat la țintă, etc.

Parteneriatele ajută copiii să aibă succes la școală și mai târziu, în viață. Atunci când părinții, copiii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul lor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă

esențială în organizarea grădiniței și a clasei de preșcolari. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. În cadrul acestor parteneriate se pot parcurge următoarele conținuturi: transmiterea unor informații despre ecologie, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediul, educarea unor comportamente și conduite civilizate, îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din diferite domenii, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare etc. Anul acesta am avut parteneriate cu : familia, Biserica, Teatrul de păpuși Cărbuș, Poliția.

O mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care susțin derularea unor proiecte implicând în mod direct copilul prin personalitatea sa. Implicarea copiilor în proiectele educative, atât la nivel național cât și internațional a crescut în ultimii ani acesta dovedind interesul crescut al copiilor față de unele activități educative. Prin participarea la astfel de proiecte copiii își dezvoltă aptitudinile artistice și literare, spiritul de echipă - (în realizarea lucrărilor colective), își vor testa aptitudinile, își vor putea pune în valoare calitățile artistice . Menționez aici Proiectele: „ECO - PAȘI SPRE MĂINE”, „DE CRĂCIUN FII MAI BUN!”, „MIRESMELE PRIMĂVERII”, „BUN SAU RĂU?”, „PRIMĂVARA DIN SUFLETUL MAMEI”, etc. La copilul de vârstă preșcolară este strâns legată de activitățile desfășurate în grădiniță și în afara ei sub forma jocului, a învățării și a muncii. Tocmai de aceea, o mare grijă trebuie acordată particularităților de vârstă și individuale ale copilului. Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase.

În concluzie putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el în primul rând o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu copii , asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a copiilor.

Bibliografie :

Ionescu M. Chiș,,Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001,

Lespezeanu M., „Tradiționalism și modern în învățământul preșcolar”, Editura S.C. Omfal, București, 2007

Preda Viorica,,Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii” , Editura,,Gheorghe Cârțu Alexandru”, Craiova 2009.

Jocul Didactic

Mirela Ilie

Scoala Gimnaziala Nr. 169

JOCUL DIDACTIC

Spre deosebire de alte tipuri de jocuri, jocul didactic are o structura aparte. Elementele componente ale acestuia sunt:

I scopul jocului

I conținutul jocului

I sarcina didactică

I regulile jocului

I elementele de joc

Scopul jocului - reprezintă o finalitate generală spre care tinde jocul respectiv. Scopurile jocului didactic pot fi diverse: consolidarea unor cunoștințe teoretice sau deprinderi, dezvoltarea capacității de exprimare, de orientare în spațiu și timp, de discriminare a formelor, mărimilor, culorilor, de relaționare cu cei din jur, formarea unor trăsături morale etc.

Conținutul jocului - include totalitatea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor cu care copiii operează în joc. Acestea au fost însușite în activitățile anterioare. Conținutul poate fi extrem de divers: cunoștințe despre plante, animale, anotimpuri, viața și activitatea oamenilor, cunoștințe matematice, istorice, geografice, conținutul unor basme, povești, ș.a. Conținutul jocului trebuie să fie bine dozat, în funcție de particularitățile de vârstă ale copiilor, să fie accesibil și atractiv.

Sarcina didactică - indică ce anume trebuie să realizeze efectiv copiii pe parcursul jocului pentru a realiza scopul propus. Se recomandă ca sarcina didactică să fie formulată sub forma unui obiectiv operațional, ajutându-l pe copil să conștientizeze ce anume operații trebuie să efectueze. De asemenea, se recomandă ca sarcina didactică să nu solicite doar sau în primul rând, procese numerice, ci să implice în rezolvarea sa și gândirea (operațiile acesteia), imaginația, creativitatea copiilor. Sarcina didactică trebuie să fie în concordanță cu nivelul de dezvoltare al copilului, accesibilă și, în același timp, să fie atractivă.

Regulile jocului - concretizează sarcina didactică și realizează legătura dintre aceasta și acțiunea jocului. Precizează care sunt căile pe care trebuie să le urmeze copiii în desfășurarea acțiunii ludice pentru realizarea sarcinii. Sunt prestabilite și obligatorii pentru toți participanții la joc și reglementează conduita și acțiunile acestora, în funcție de structura particulară a jocului didactic. Regulile jocului prezintă o mare varietate:

- indică acțiunile de joc;

- precizează ordinea, succesiunea acestora;

- reglementează acțiunile dintre copii;

- stimulează sau inhibă anumite manifestări comportamentale. Cu cât regulile sunt mai precise și mai bine însușite, cu atât sarcinile didactice ușor de realizat, iar jocul este mai interesant și mai distractiv. Regulile trebuie să fie simple, ușor de reținut prin formulare și posibil de respectat de către toți copiii, accesibile.

Elementele de joc - includ căile, mijloacele folosite pentru a da o coloratură plăcută, atractivă, distractivă activității desfășurate.

Jocul didactic: "Mingea călătoare"

Scopul: Consolidarea cunoștințelor cu privire la noțiunea de fracție.

Sarcina didactică: Să răspundă corect la întrebările învățătoarei:

1. Din ce este compusă o fracție?
2. Ce reprezintă numărătorul?
3. Ce reprezintă numitorul?
4. Câte tipuri de fracție cunoști?
5. Dă exemplu de fracție subunitară.
6. Dă exemplu de fracție echiunitară.
7. Dă exemplu de fracție supraunitară.
8. Ca să fie supraunitară fracția cât trebuie să scrii la numărătorul fracției 5.
9. Ca să fie echiunitară fracția cât trebuie să scrii la numitorul fracției 3.
10. Dacă se dă fracția $\frac{13}{3}$ în câte părți se împarte întregul?

Reguli:

- Se organizează colectivul în 2 grupe;
- Se prezintă elevilor "mingea călătoare", pe care scrie "Răspunde corect!";
- Fiecare grupă își desemnează un lider care va începe jocul. Aceștia 2 vor asculta cu atenție întrebarea învățătoarei. Cine răspunde primul și corect aruncă mingea la următorul membru al grupului.
- Dacă ceilalți membri îl ajută, răspunsul nu se ia în considerare.
- Când mingea ajungea din nou la lider, atunci echipa a câștigat.

Elemente de joc:

1. Competiția
2. Surpriza
3. Recompensele
4. Aplauze

Materiale didactice:

1. Mingea
2. Întrebările
3. Recompense : diploma de "cunoscător de fracții"

aplauze, laude

Un Mediu Școlar Mai Sigur

Anica-Maria Tănase

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

Bullyingul și cyberbullyingul sunt probleme serioase în mediul școlar, care pot avea un impact negativ asupra sănătății mentale și fizice a elevilor. Pentru a crea un mediu școlar sigur și sănătos, este important să lucrăm împreună pentru a preveni și a combate aceste comportamente.

Bullyingul este un comportament agresiv și repetitiv care este intenționat și care poate fi fizic, verbal sau social. De obicei, bullyingul este un comportament care este direcționat împotriva unei persoane mai vulnerabile și care poate fi influențat de factori precum diferențele de putere, de gen sau de orientare sexuală.

Cyberbullying-ul este o formă de hărțuire sau intimidare care are loc prin intermediul tehnologiei, cum ar fi mesajele text, e-mail-uri, rețele de socializare, forumuri online sau alte platforme digitale. Acesta poate lua multe forme, inclusiv trimiterea de mesaje amenințătoare sau insultante, distribuirea de informații false despre cineva, crearea de meme sau imagini umilitoare, sau chiar amenințarea cu violența fizică. Cyberbullying-ul poate fi foarte dăunător pentru victime, mesajele și imaginile pot fi postate și distribuite rapid și larg, iar victimele se pot simți izolate și vulnerabile în fața agresorilor lor online. Este important să fie făcute măsuri pentru prevenirea și combaterea cyberbullying-ului, inclusiv raportarea incidentelor la autorități și blocarea sau ștergerea conturilor agresorilor.

Iată câteva strategii și recomandări utile pentru a preveni bullyingul și cyberbullyingul în școli, care pot fi incluse într-un plan de măsuri:

1. Educați elevii cu privire la efectele negative ale bullyingului și cyberbullyingului. Înțelegerea consecințelor acestor comportamente poate ajuta la reducerea comportamentelor agresive.
2. Încurajați elevii să raporteze bullyingul și cyberbullyingul. Elevii trebuie să se simtă în siguranță și să aibă încredere că vor lua măsuri pentru a aborda problemele.
3. Lucrați împreună cu părinții și comunitatea pentru a crea un mediu școlar sigur. Implicarea părinților și a comunității poate ajuta la crearea unui mediu sigur și sănătos în școală.
4. Creați reguli clare și consecințe pentru comportamentul inadecvat. Elevii trebuie să știe că bullyingul și cyberbullyingul nu sunt tolerabile și că există consecințe pentru aceste comportamente.
5. Promovați respectul și toleranța în școală. Elevii trebuie să înțeleagă că fiecare persoană este unică și merită să fie tratată cu respect și compasiune.

Există o serie de platforme și resurse online care pot ajuta profesorii să lupte împotriva bullyingului în școli. Iată câteva exemple:

1. StopBullying.gov - Această platformă oferă resurse și instrumente pentru a ajuta profesorii să înțeleagă și să prevină bullyingul în școli. Aici se pot găsi ghiduri, planuri de lecție și alte materiale educaționale pentru a ajuta elevii să învețe cum să se protejeze și să se simtă în siguranță în școală.
2. The Bully Project - Această organizație oferă resurse și materiale educaționale pentru a ajuta profesorii să abordeze problema bullyingului în școli. Aici se pot găsi sfaturi, planuri de lecție și alte resurse pentru a ajuta elevii să înțeleagă consecințele bullyingului și să dezvolte abilități de comunicare și empatie.
3. The Trevor Project - Această organizație se concentrează pe prevenirea bullyingului și a suicidului în rândul tinerilor LGBTQ+. Aici se pot găsi resurse și instrumente pentru a ajuta profesorii să creeze un mediu sigur și sănătos pentru toți elevii, indiferent de orientare sexuală sau de identitate de gen.
4. No Bully - Această organizație oferă programe educaționale și resurse pentru a ajuta profesorii să prevină și să abordeze bullyingul.
5. Ora de net – Aceasta este o platformă online care oferă resurse și instrumente educaționale pentru a ajuta profesorii să abordeze problemele de siguranță online, inclusiv bullying-ul și cyberbullying-ul. Această platformă oferă o gamă largă de resurse, inclusiv planuri de lecție, ghiduri, interactive, videoclipuri și alte materiale educaționale, care sunt concepute pentru a ajuta elevii să înțeleagă pericolele online și să dezvolte abilități de navigare sigură pe internet.

Ora de Net este disponibilă gratuit pentru profesori și elevi și este susținută de organizații precum

Uniunea Europeană și Guvernul României. Această platformă este disponibilă în limba română și oferă resurse educaționale adaptate la diferite grupuri de vârstă, de la preșcolari până la adolescenți. Ora de Net este o resursă valoroasă pentru profesori care doresc să abordeze problemele de bullying și cyberbullying în clasă și să-i învețe pe elevi cum să navigheze în siguranță pe internet.

Un rol important îl are și implicarea elevilor în proiecte naționale și internaționale de prevenire a acestor fenomene în școli. Elevii înțeleg mai bine impactul acestor fapte, învață cum să se comporte dacă sunt agresați, agresori sau martori. Află că există legi cu privire la fenomenele de bullying și cyberbullying.

În România, există mai multe legi care abordează problema bullyingului și cyberbullyingului. Acestea includ:

1. Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului - Această lege prevede că toți copiii trebuie protejați împotriva oricărei forme de violență, inclusiv bullyingul și cyberbullyingul.
2. Legea nr. 317/2004 privind prevenirea și combaterea violenței în școli - Această lege obligă școlile să ia măsuri de prevenire și combatere a violenței, inclusiv bullyingul și cyberbullyingul.
3. Legea nr. 196/2018 privind combaterea cyberbullyingului - Această lege definește cyberbullyingul și prevede sancțiuni clare pentru încălcarea legii.
4. Legea nr. 8/2014 privind prevenirea și combaterea violenței în familie - Această lege prevede că violența în familie poate include și bullyingul.
5. Codul Penal - Acesta prevede sancțiuni pentru infracțiunile de hărțuire, amenințare și insultă, care pot fi aplicate în cazul bullyingului și cyberbullyingului.

În plus, există și ghiduri și protocoale elaborate de Ministerul Educației și Cercetării și alte organizații care oferă informații și recomandări pentru prevenirea și combaterea bullyingului și cyberbullyingului în școli și în mediul online.

În proiecte, alături de elevi participă și părinții, care de asemenea trebuie să cunoască acest cadru legislativ și platformele pe care le pot folosi ca surse pentru familie.

Numai împreună profesori-elevi-părinți-comunitate, putem crea un mediu școlar sigur și sănătos pentru toți elevii. Prin luarea măsurilor adecvate, putem preveni și combate bullyingul și cyberbullyingul în școli.

JOCURILE DE STIMULARE A GĂNDIRII, A IMAGINAȚIEI ȘI A CREATIVITĂȚII LA COPIII PREȘCOLARI

Tatiana Apetrei

Grădinița Cu Program Prolungit Aschiuta Suceava

Jocul este expresia cea mai înaltă a dezvoltării umane în copilărie pentru că este expresia liberă a ceea ce se află în sufletul copilului spunea Froebel, creatorul conceptului de *grădiniță de copii*.

La vârsta preșcolară este necesară îmbinarea elementelor de învățare cu cele de joc, printr-o formă de activitate specific preșcolară: *jocul*. Aici apar elemente de surpriză, ghicitori, întreceri, jocuri de mișcare, care creează distracție, bună dispoziție, pe fondul cărora copilul asimilează mai ușor, mai trainic cunoștințele și deprinderile transmise.

În acest sens, spațiul educativ din grădiniță trebuie să ofere ocazii de învățare tocmai prin intermediul jocului, prin:

- organizarea ocaziilor de învățare;
- cunoașterea nevoilor educaționale ale copiilor;
- varierea și diversificarea mijloacelor folosite.

Astfel, putem vorbi de existența unor jocuri care contribuie, preponderent, la dezvoltarea educației limbajului; în cadrul multor jocuri colective sau pe grupe, desfășurate sub forma concursului, copiii se ajută unii pe alții, rezolvă în comun anumite sarcini, își dau sfaturi, sugestii, se încurajează reciproc.

Psihologii susțin, în general, că a fi creativ înseamnă a crea ceva nou, original, adecvat realității. A crea înseamnă a face să existe, a aduce la viață, a cauza, a genera, a produce. Creativ este cel care se caracterizează prin originalitate, expresivitate și este imaginativ, generativ, deschizător de drumuri, inventiv, inovativ.

Jocurile de creație

Jocul de creație stabilește o relație specifică între copil și realitate, implică asimilarea realului la *eu*, este acel joc prin care copilul își exprimă emoțiile, își manifestă dorințele, re trăiește într-un mod personal, ce l-a impresionat mai mult din trăirile sociale, din experiențele personale pe care le-a primit din mediul înconjurător”

Este cert că jocul de creație ajută preșcolarul să compenseze prin simbolizări conștiente și/sau inconștiente, unele tendințe și dorințe pe care nu le poate satisface în mod practic. Grija cadrelor didactice trebuie să se focalizeze pe crearea unei ambianțe bine organizate, securizante și în același timp permissive, lipsită de rigiditate, care să încurajeze preșcolarii să imagineze, să exploreze, să aibă inițiativă, să trezească curiozitatea, să stimuleze cooperarea, să creeze și să recreeze fantasticul.

Exemple:

- *De-a magazinul cu jucării;*

Jocurile de rol

Prin jocul de rol are loc integrarea rutinei cotidiene din viața grupului cu situații experimentale jucate, create și trăite de membrii grupului, situații care să-i stimuleze în asumarea unor roluri variate și în eliberarea, canalizarea și structurarea intereselor lor.

Exemple:

- Jocul de negociere, care simulează operațiile de vânzare-cumpărare, tranzacțiile comerciale și financiar-bancare;
- Jocul *De-a educatoarea și copiii*

Jocurile de construcție

Jocul de construcție face parte din categoria jocurilor create de către copil, și constituie la rândul lui un proces original de reflectare ludică a realității.

Copilul se imaginează constructor ca să făurească obiectele ce-i sunt necesare în raport cu jocul ales și care îi permit să se transpună mai veridic în mediul social pe care vrea să-l reflecteze (o casă, un

garaj, o scenă de teatru, un teren, un aeroport, o grădiniță etc).

Multe lucruri pot fi învățate de copil prin intermediul pieselor de construit. El află proprietăți precum felul materialului, mărimea, greutatea, dimensiunile, grosimea, lungimea și lățimea. El poate compara asemănările și diferențele învățând să clasifice ori să sorteze”. Jocul îi împlinește, printre altele, nevoia de mișcare atât de prezentă la preșcolari și, în același timp, contribuie la asimilarea unor noțiuni legate de pozițiile spațiale redată cu ajutorul adverbilor „sus - jos”, „deasupra - sub”, „în spatele” etc, și caracteristici ale construcțiilor realizate redată prin utilizarea diferitelor adjective „lung - scurt”, „mare - mic”, „subțire - gros” etc.

Exemple:

- jocuri de construcție cu forme geometrice și cuburi din lemn;
- jocuri de construcție cu materiale plastice (lego etc.);
- jocuri de construcție cu gheață colorată și cu zăpadă;
- jocuri de construcție cu materiale mărunte din natură și diferite materiale refolosibile.

Jocurile simbolice

Jocul simbolic îl ajută pe copil să învețe regulile și normele sociale, să-și modeleze comportamentul ca să se adapteze la acestea, să lucreze în cooperare cu alții, să schimbe uneori regulile pentru binele grupului. Copiii își asumă roluri din viața cotidiană, ei „sunt” mama, tata, cadrul didactic, alte persoane pe care le cunosc și au semnificație în viața lor. Jocurile lor „De-a familia”, „De-a magazinul”, „De-a grădinița”, „De-a doctorul” au subiecte alese din viața cotidiană, din experiența curentă a copilului. Pe măsură ce experiența copilului se îmbogățește, jocurile se diversifică ca temă, roluri și expresivitate a rolului interpretat.

Jocul simbolic îi permite copilului să asimileze regulile și codurile care guvernează lumea în care trăiește, prin integrarea lor în scenariile pe care el le inventează. Ca să fie în măsură să satisfacă nevoile lui emoționale și intelectuale, copilul este forțat să se adapteze la lumea fizică și socială în care trăiește.

De fiecare dată, jocul copiilor indică măsura în care intervenția educatoarei va fi benefică pentru evoluția jocului. De exemplu, sunt situații când este nevoie doar să fie observat jocul copiilor sau situații în care este indicat să fie lăsați să-și desfășoare singuri jocul și să-și rezolve problemele care pot apărea. Este de dorit ca profesorul să îi atenționeze pe copii cu privire la utilizarea corectă a materialelor, a spațiului de joacă existent și să le pună la dispoziție materiale cu diverse posibilități de utilizare.

Plurivalența jocului ne determină să recomandăm a se aborda în orice moment al unei zile din grădiniță; depinde doar de modul în care cadrul didactic creionează demersul întregii zile, de obiectivele propuse, conținuturile învățării, necesitatea de a stimula copiii pe unul sau altul din domeniile dezvoltării. Așadar, într-un scenariu integrat, în care se armonizează mai multe secvențe de învățare sau tipuri de activități, jocul poate fi liantul dintre acestea, elementul dinamizator sau liniștitor, după caz, punctul culminant, debutul sau epilogul.

Bibliografie

- Băcuț, A., (2008), *Jocuri pentru copii de la o zi la șase ani*, Editura Teora, București.
- Botiș, A. & Mihalca, L., (2007), *Despre dezvoltare abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până la 7 ani*, Editura Alpha, Buzău.
- Catalano, H., Albușescu, I. (2018), *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Șanse Egale Pentru Toți Copiii

Elena Carmen Popescu

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

ȘANSE EGALE PENTRU TOȚI COPIII

-Exemple de bune practici-

Fiindcă la unitatea în care predau sunt și copii romi și copii cu autism și alte probleme medicale, am observat că cele mai vulnerabile la discriminare sunt categoriile de persoane care sunt totodată ținta unor stereotipuri negative.

Discriminarea în educație creează indivizi neadaptați condițiilor sociale, care nu vor face față cerințelor, fie că este vorba despre romi, persoane cu dizabilități sau alte grupuri vulnerabile, ceea ce va face ca peste câțiva ani să avem o parte din populația de mâine, de cazuri sociale și nu piloni ai societății. Pe de altă parte din cauza discriminării în timp, s-a ajuns la conflicte sociale.

Încă din grădiniță putem realiza incluziunea copiilor dezavantajați sau din grupurile vulnerabile prin intervenții / acțiuni de tip: - Comportamental. De exemplu, prevederi de tip "cod de conduită" în regulamentul grupei, acestea ar trebui să se refere la comportamentul acceptat față de copiii care fac parte din grupurile vulnerabile, la utilizarea sau neutilizarea unor termeni considerați jignitori ("nebun", "handicapat", "poponar", "bozgor") și ar trebui să se aplice atât cadrelor didactice și personalului auxiliar, cât și preșcolarilor. Am observat că majoritatea familiilor copiilor de etnie romă din cauză că nu aveau membri cu profesii bine conturate, trăiau la limita supraviețuirii, depinzând de asistența socială. Copiii erau de cele mai multe ori malnutriți, din cauza lipsei resurselor și a lipsei de educație, iar părinții nu își permiteau achiziționarea hainelor sau încălțărilor necesare deplasării la școală. Tocmai de aceea în cadrul parteneriatului „Din inimă pentru inimă” am reușit să strângem haine, jucării, mâncare și diverse lucruri de trebuință copiilor din familiile defavorizate.

Am încercat ca în activitățile pe care le-am desfășurat să implic fiecare copil din grupul vulnerabil în rezolvarea sarcinilor de grup, în jocuri, iar rezultatele pe care le-a avut au fost valorizate în fața grupului de preșcolari. Orice cadru didactic poate propune exerciții de creștere a coeziunii de grup, menite să ducă la mai bună înțelegere între membrii grupului grupei, astfel încât copilul să se simtă valorizat pentru ceea ce realizează, nu pentru ceea ce nu a ales și nu poate controla. Am adus la cunoștință părinților și am căzut de comun acord cu aceștia, ca accentul să fie pus pe progrese și realizări.

Atunci când în grupul clasei am avut copii cu dizabilități am încercat să explic tuturor preșcolarilor faptul că nimeni nu dorește să fie altfel decât normal și că atunci când toți copiii pot realiza cu ușurință cerințele educatoarei, acest grup vulnerabil le va realiza cu foarte mare greutate sau poate nu le vor putea îndeplini decât după foarte multe încercări.

În momentul când la grupa pe care o conduc am avut un copil cu autism sever, am rugat ca acesta să fie însoțit de mama sa pe parcursul programului, pentru a-l sprijini atât pe el, dar și pe mine în activitatea și pentru a găsi cele mai bune metode, astfel încât copilul să acumuleze cunoștințe și pentru utilizarea unor materiale speciale și a unor metode adaptate caracteristicilor sale, astfel încât învățarea să fie ușoară.

Implicarea familiei copiilor din grupuri vulnerabile este fundamentală pentru procesul de educație. Deși, la prima vedere, o mama analfabetă nu poate părea un partener de dialog pentru profesor, aceasta se poate dovedi, de fapt, un sprijin incredibil. Dacă i se vor explica cerințele și progresele copilului, comportamentele lui, dacă i se vor cere detalii sau opinia în gestiunea comportamentelor lui, mama poate fi atât o sursă de informare excelentă, cât și un bun partener în direcționa copilul în continuare. Valorizarea fiecărui pas pe care acesta îl face în fața părintelui îi va crea un sentiment de confort și de încredere și îl poate determina să discute cu propriul copil atât în perioadele lui bune, pentru a-l încuraja, cât și în perioadele lui mai puțin bune.

La nivelul unității am desfășurat parteneriatul educațional „Copil ca tine sunt și eu”, proiect inițiat din necesitatea cultivării toleranței între etnii, știut fiind faptul că România este un model al interculturalității și a conviețuirii pașnice între toate culturile.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR:

1. *Lansarea proiectului* – a presupus organizarea la nivelul unității de învățământ a unei întâlniri în vederea cunoașterii

2. *"Povești despre noi"* – Activități derulate la nivelul unităților de învățământ au oferit copiilor oportunitatea de a cunoaște specificul cultural/ tradițional al zonei (județului).

Activități de documentare pentru identificarea obiceiurilor și tradițiilor specifice zonei: vizite, excursii, întâlniri cu meșteri populari, șezători, dramatizări ale unor povești populare, dansuri și cântece populare, confecționare de obiecte tradiționale, etc.

3. *"Delicii interculturale"* – Această activitate a presupus un eveniment gastronomic în care familiile care au participat și-au prezentat specialitatea casei, precum și rețeta culinară.

4. *Târg interetnic* – Această activitate, a reprezentat o manifestare culturală care a cuprins: reprezentații de dans și cântec specifice etniei, centre tematice meșteșugărești specifice diferitelor culturi, expoziție de obiecte tradiționale.

5. *Festival intercultural "Împreună – cântec, joc și voie bună"* – Activitate desfășurată la nivelul unității de învățământ, în care au fost prezentate costume populare, cântece și dansuri specifice.

6. *"Prietenia prin ochi de copil, sau să învățăm de la copii despre toleranță, acceptare și prietenie", "Ce înseamnă ACASĂ ? (Rolul familiei în formarea identității individuale)".* Activități în care au fost abordate teme de interes pentru părinții copiilor.

Metode Și Tehnici Pentru Stimularea Dimensiunilor Creativității Elevilor Din Ciclul Primar La Nivelul Disciplinelor Prevăzute În Planul Cadru

Ioana-Adriana Bodea

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNTANA

Creativitatea se caracterizează printr-o multitudine de sensuri: Productivitate, utilitate, eficiență, valoare, noutate și originalitate.

Cunoașterea factorilor care blochează creativitatea determină luarea de măsuri preventive, relația profesor – elev trebuie să fie deschisă unui dialog permanent, să faciliteze instalarea unui climat psihic caracterizat prin tonalitate afectivă, stimulator exprimării creatoare a elevilor. Blocajele pot fi: blocaje de tip emotional, cultural, perceptiv și metodologic

Exemple de metode ce stimulează creativitatea:

- Jocul de rol
- Brainstorming-ul
- Mozaicul
- Metoda pălăriilor gânditoare;
- Problematizarea
- Dezbateră

Activități de învățare cu caracter creativ

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ- CULTIVAREA SPIRITULUI CREATOR

- proiect individual/ grup: „Cartea mare pentru cititul în comun” (realizarea unei cărți și expunerea acesteia/prezentarea acesteia)

În clasele primare, elevii învață să fie creativi prin intermediul jocurilor de cuvinte, pe care le putem organiza sub forma unor concursuri, de exemplu:

- formularea unor propoziții în care toate cuvintele să înceapă cu aceeași literă;
- găsirea a cât mai multe cuvinte care să înceapă cu o anumită literă sau care să aibă un anumit număr de litere;
- alcătuirea unor cuvinte noi prin combinarea unor litere date etc.
- jocuri de rol cu temă dată;
- jocuri de tipul: „Ce poți face cu...?”, „La ce folosește?” etc.
- jocuri de grup cu teme date;
- povestirea unor întâmplări personale;
- repovestiri cu ajutorul benzilor desenate;
- jocuri pentru alcătuirea de propoziții.
- continuarea povestirii sau a conținutului unor texte, exprimarea unui alt punct de vedere cu privire la deznodământ, răspunsuri la întrebări precum „Ce s-ar fi întâmplat dacă...”, „Voi ce ați fi făcut dacă...” ș.a.

Activități de învățare cu caracter creativ

MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

„Ce s-ar întâmpla dacă...?”

Imaginați-vă următoarele situații și răspundeți la întrebările:

Ce s-ar întâmpla dacă pentru o zi soarele nu ar răsări?

Ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii nu ar lucra?

Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea toate animalele de pe pământ?

Ce-ar fi dacă oamenii și-ar construi casele doar din paie?

Activități de învățare cu caracter creativ- AVAP

METODA PUNCTELOR UNITE CU LINII

Poartă denumirea acțiunii în sine.

Se aplică după ce elevii sunt deprinși să observe formele întâmplătoare, în plan dimensional, (fără

intervenția conștiinței, dându-se frâu liber hazardului), apoi formele naturale, spontane, create de natură, dar și cele elaborate.

Se distribuie întâmplător puncte pe foaia de lucru (cu creionul, carioca), pe un fond muzical, într-o anumită cadență, ritm. Acestea se vor uni apoi întâmplător.

Rețeaua de linii poate să fie una ordonată sau nu.

Dacă una dintre aceste forme se aseamănă cu ceva din realitatea înconjurătoare, aceasta trebuie conturată, colorată și evidențiată prin folosirea detaliului – exploatarea zonei descoperite.

Activități de învățare cu caracter creativ- AVAP METODA ANIMALULUI FANTASTIC

Este de fapt animalul ce nu există în realitate, dar pe care elevii au prilejul să-l creeze prin combinarea părților componente ale animalelor (aripi de fluture, coarne de cerb, cozi de păun; pește cu coadă din crenguțe înfrunzite – e un animal fantastic căruia elevul e incitat în a-i găsi și un nume).

Activități de învățare cu caracter creativ- MM

Copiii își prezintă creativitatea în joc prin:

- mișcări firești, ca mersul solemn, ușor, lent, rapid, sărituri ritmice de pe un picior pe altul.
- ilustrarea conținutului lucrării muzicale: înscenarea cântecelor de joc, redarea expresivă a diferitelor imagini de joc („Iepurașul fricos”, „vulpea șireată”), crearea variantelor noi de mișcări în jocuri;
- elementele de dans: executarea dansurilor ușor și expresiv, mișcări lente ale brațelor, bătăi din palme în ritm diferit, compunerea variantelor simple de dansuri.
- Realizarea jucăriilor/instrumentelor muzicale pentru copii. Jucăriile-instrumente pot fi utilizate în procesul educativ ca material didactic intuitiv, contribuind la dezvoltarea capacităților creatoare ale copiilor.

LUCRUL ÎN ECHIPĂ- UN PAS SPRE CREȘTEREA RANDAMENTULUI ȘCOLAR ,SPRE DEZVOLTAREA COMPETENȚEI DE COMUNICARE ȘI COOPERARE

MARIANA IVAN TOICA

Scoala Gimnaziala Costache Grigore Sutu

De foarte multe ori , la realizarea unor lucruri importante a contribuit o echipă , un grup care a colaborat într-o anumită ierarhie , după anumite reguli , cu obiective clare care au dus la încununarea cu succes a unui proiect.

De asemenea , numeroase valori ale civilizației au fost create de personalități ce au lucrat în echipă. Au fost posibile realizările pentru că membrii echipei au manifestat încredere unii în alții, au acceptat că raționamentele celorlalți au putut fi mai bune decât ale lor , au înțeles ca important nu e să îți asumi singur merite, ci să cooperezi și să colaborezi pentru ca produsul efortului comun să aducă beneficii majore colectivităților umane.

Uneori ne este greu să lucrăm unii cu alții.Studiind profilul de formare pentru învățământul obligatoriu, constatăm că sunt vizate atitudini și capacități legate de comunicare, colaborare, cooperare ,formarea și utilizarea unor deprinderi de judecată critică, folosirea unor tehnici de argumentare variate, în contexte sociale diferite,. Participarea la viața socială a clasei, a școlii,și a comunității locale din care fac parte elevii.demonstrarea capacității de a lucra în echipă , respectând opiniile fiecăruia ., demonstrarea capacității de a susține propriile opțiuni.

În contextul reformei curriculare , numeroase discipline își propun dezvoltarea de competențe ce țin de comunicare , colaborare ,cooperare, cum sunt:

Limba și literatura română-punerea accentului pe strategii și proceduri de explorare și investigare caracteristice activității comunicative, de exprimare orală sau scrisă.

Matematica –construirea unor secvențe de învățare care să permită activități de explorare , investigarea la nivelul noțiunilor de bază.

Științe ale naturii – încurajarea elevilor să-și asume responsabilități și să fie cooperanți, dezvoltarea disponibilității pentru munca în echipă.

Educație civică- dezvoltarea capacității elevului de a folosi în comunicare modalități specifice de argumentare , bazate pe acceptarea diversității opiniilor.

Exemplele pot continua , analizându-se cu atenție dominantele specifice fiecărei discipline din perspectiva temei propuse a fi studiată.

Lucrul în echipă este mai greu de abordat , deoarece nu a constituit o prioritate reală pentru profesori din mai multe motive : presupune o altă modalitate de așezare a mobilierului clasei, o libertate de mișcare oferită elevilor, mai multă rumoare în sală pe parcursul activității.La aceste dificultăți se mai adaugă nevoia unei bune cunoașteri a elevilor pentru realizarea unei grupări care să-i motiveze pe cei cu rezultate bune , dar să-i ajute și pe cei cu dificultăți de învățare.Astfel ca strategiile didactice e bine să fie regândite, pornind de la ideea ca învățarea este un fenomen didactic și complex , acordându-i prioritate în raport cu predarea și considerând relația profesor elev ca fiind o relație interactivă , căci nu numai elevul învață de la profesor , dar și profesorul învață și se perfecționează continuu prin experiențelor sale cu elevii.

Eficiența activității grupelor este influențată de mai mulți factori : nivelul dezvoltării intelectuale a membrilor echipei, relațiile dintre elevi , numărul optim de membri, vârsta acestora , conținutul activității, specificul disciplinei.

Se poate aprecia conform teoriilor lui Ion T.Radu „Învățământ diferențiat – concepții și strategii” , că un număr de șase -șapte elevi permite o activitate eficientă , deoarece sarcinile de lucru se distribuie bine între toți membrii și se realizează optim cooperarea pentru finalizarea cerințelor formulate de învățător.

Pentru realizarea climatului afectiv stimulat , gruparea după preferințele elevilor este criteriul cel mai important , la copii contând mult afinitățile personale și mai puțin factorul intelectual sau interesele componentilor echipei.

Munca în echipă este eficientă în mod deosebit , la vârsta școlară mijlocie și mare , dar teme de predare învățare sau de evaluare sumativă pentru fiecare disciplină –pot fi adecvate și învățământului primar.

Prin obiectivele cadru și obiectivele de referință , noul curriculum pentru clasele I-IV permite și impune conceperea de sarcini de lucru ce pot fi rezolvate în echipă.

Investigarea atentă și riguroasă a ariei conținuturilor propuse de programele școlare îl conduce pe învățătorul creativ către folosirea cu ușurință a acestei modalități de lucru , chiar dacă ea presupune mai multă mișcare, mai mult zgomot, elemente ce se opun ideii de disciplină de până acum, dar prin măiestrie pedagogică acest lucru poate fi foarte bine gestionat .

Fiecare disciplină oferă posibilitatea rezolvării unor sarcini în echipă. Conținuturile propuse la abilități practice permit colaborarea copiilor pentru luarea măsurilor și realizarea tiparului, pentru însușirea tehnicilor specifice gospodăriei, a tehnicii Tangram , activități care îi antrenează pentru distribuirea responsabilităților în funcție de aptitudinile și deprinderile fiecărui elev și care se finalizează cu obiecte utile , compoziții sau elemente de ornament , produse finite utile.

Elevii se vor accepta unii pe alții , vor fi încurajați să-și valorifice și să-și perfecționeze abilitățile manuale, se vor strădui să-și recunoască inabilitățile și vor cere ajutor , îi vor tolera și îi vor înțelege pe cei mai puțin „pricepuți ”și se vor angaja să-i ajute.

Educația fizică sau cea prin joc și mișcare oferă posibilitatea lucrului pe grupe , îndeosebi atunci când sunt abordate deprinderile motrice de bază (săritura la coardă, aruncarea și prinderea), deprinderi sportive elementare (specifice jocurilor sportive). în cazul jocurilor sportive elementare , elementele componente pot fi exersate pe grupe , constituite după preferințele elevilor : unii execută pasa cu mâna – prinderea cu două mâini de pe loc , a mingii de handbal , alții din deplasare – al treilea grup executând driblingul multiplu din deplasare sau aruncare la poartă , de pe loc .

De obicei la limba și literatura română împărțirea pe grupe la nivelul colectivului s-a făcut de obicei în cazul tratării diferențiate mai ales , în general , pe grupe de nivel și de aceea gestionarea acestei strategii este mai dificilă dar nu imposibilă .

Munca în echipă presupune existența unor sarcini comune, care să fie rezolvate în colaborare. Pentru formularea acestor cerințe este bine să se studieze întâi obiectivele de referință , cuprinse în programa școlară , pentru a vedea care din acestea pot fi rezolvate folosind această modalitate de lucru. De exemplu , pentru obiectivul „să identifice secvențele descriptive și pe cele dialogate dintr-un text narativ , elevii clasei a IV –a , împărțiți în grupe de 6-7 membri, pot primi un text , nu foarte întins (un fragment din „ Croitorașul cel viteaz” de Frații Grimm) în care să identifice dialogul , cuvintele autorului, să-și distribuie rolurile , să citească pe roluri și apoi , în urma unor exerciții de memorare să realizeze dramatizarea .

Dacă fiecare va primi un alt fragment , la evaluarea de la sfârșitul orei, vom obține dramatizarea întregii lucrări , iar dacă au fost abordate opere literare diferite, este stimulată curiozitatea pentru lectură , dorința de a citi altceva decât ceea ce le oferă manualul , ceea ce poate fi o provocare la lectură.

Alcătuirea rezumatului unui text literar , aplicarea semnelor ortografice și de punctuație , redactarea unor texte narative , descriptive și dialogate , realizarea portretelor unor personaje din textele studiate , sunt cerințe ce stimulează activitatea în grup pentru dezvoltarea cooperării în situații de comunicare.

Matematica este disciplina care presupune efort individual , colaborarea și comunicarea liberă neputând fi valorificate. Este doar o aparență, căci coloane de exerciții simple și compuse , planul rezolvării unei probleme , compunerea unei probleme după formule numerice sau literale , măsurători , planuri ale clasei se pot realiza în urma efortului comun al unei grupe de elevi .

Opțiunea pentru lucrul în echipă poate părea exagerată dacă ne gândim că fiecare individ face totul pentru a se realiza cât mai bine pe sine .La vârsta școlară mică este vorba încă de jalonarea unui traseu cu o finalitate și de începutul unei dezvoltări intelectuale ce-l vor ajuta pe viitorul adolescent să-și găsească drumul în viață. Pentru aceasta trebuie doar să învețe cum să se adapteze în societate începând cu copiii de vârsta sa și continuând cu cei de vârste mai mari . Copiii trebuie să aibă dreptul de a învăța să comunice deschis , de a avea puterea să recunoască atunci când au nevoie de ajutor pentru a-l cere fără rezerve .De asemenea, trebuie să-și asume responsabilitatea sarcinilor realizate și să fie toleranți , însușiri imperativ necesare unui om al prezentului dar mai ales al viitorului .

Bibliografie

Revista Invățământul primar 1999, Editura Discipol, nr 3-4.

EDUCATIA INCLUZIVA

LĂCRĂMIOARA HONDRILĂ

Grădinița Nr. 56 Galați

Promovarea unei educații inclusivă și echitabilă

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii este de o importanță crucială în contextul unei societăți moderne și echitabile. Într-o lume în continuă schimbare și dezvoltare, educația joacă un rol esențial în pregătirea noilor generații pentru viitor și în crearea unei societăți informate și progresiste. Astfel, managerul școlar trebuie să fie un lider vizionar și implicat activ în promovarea accesului la educație pentru toți copiii, indiferent de originea socio-economică, etnie, sex sau alte diferențe.

Asigurarea accesului la educație înseamnă crearea unui mediu școlar incluziv și deschis tuturor. Managerul trebuie să se asigure că toți copiii sunt primiți cu brațele deschise în instituție și că sunt tratați cu respect și egalitate. Trebuie să se lupte împotriva discriminării și să promoveze o cultură a diversității și a acceptării în școală. Pentru a asigura accesul la educație, poate fi necesară și implementarea unor măsuri de sprijin suplimentar pentru elevii cu nevoi speciale sau care provin din medii defavorizate. (Mulford, 2014, p.312)

Managerul școlar are responsabilitatea de a asigura că resursele educaționale sunt distribuite în mod echitabil și eficient. Alocarea resurselor financiare, materiale și umane trebuie să fie făcută în așa fel încât să răspundă nevoilor reale ale elevilor și să sprijine o educație de calitate. Este important ca managerul să identifice nevoile specifice ale elevilor și să aloce resursele în mod corespunzător pentru a asigura oportunități egale de învățare pentru toți. Acesta trebuie să colaboreze cu comunitatea locală și cu alte instituții pentru a asigura că toți copiii au acces la educație. Pot fi dezvoltate parteneriate cu organizații non-guvernamentale, cu mediul de afaceri sau cu alte școli și instituții pentru a oferi sprijin și oportunități suplimentare elevilor care au nevoie. Comunicarea și colaborarea cu părinții și cu familia elevilor sunt, de asemenea, esențiale pentru a implica întreaga comunitate în asigurarea accesului la educație.

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii este o misiune nobilă și complexă. Prin implicare activă, leadership vizionar și colaborare cu comunitatea, managerul poate asigura crearea unui mediu școlar incluziv și deschis tuturor, în care fiecare copil să primească o educație de calitate și să își poată atinge potențialul maxim. Asigurarea accesului la educație nu este doar un drept al copilului, ci și o investiție în viitorul societății, iar rolul managerului școlar este esențial în acest proces.

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate reprezintă o prioritate în gestionarea educației și în dezvoltarea unei culturi școlare sănătoase și progresiste. Într-o lume din ce în ce mai diversă, educația trebuie să fie un instrument de integrare și de promovare a respectului și al toleranței față de toți indivizii, indiferent de etnie, religie, gen, orientare sexuală sau alte caracteristici personale. Managerul școlar are un rol esențial în crearea și susținerea unui mediu incluziv, care să promoveze diversitatea ca o valoare și să sprijine dezvoltarea armonioasă a tuturor elevilor. (Marzano, 2015, p.51)

Un prim pas în dezvoltarea unui mediu incluziv este conștientizarea și acceptarea diversității. Managerul școlar trebuie să promoveze o cultură a respectului și a deschiderii către diferitele identități și experiențe ale elevilor și ale comunității școlare. Educația trebuie să fie un spațiu în care fiecare individ să se simtă acceptat și valorizat pentru ceea ce este, fără a fi judecat sau discriminat în funcție de caracteristicile sale personale.

Un alt aspect important al unui mediu incluziv este adaptarea și personalizarea abordărilor educaționale. Elevii au nevoi și abilități diferite, iar educația trebuie să fie adaptată la particularitățile fiecărui individ. Managerul școlar trebuie să ofere sprijin și resurse suplimentare pentru elevii care au nevoi speciale sau care se confruntă cu anumite dificultăți de învățare. De asemenea, este important să se ofere provocări și oportunități de dezvoltare pentru elevii talentați și de a încuraja creativitatea și originalitatea în procesul de învățare.

Elevii trebuie să se simtă încurajați să-și exprime opiniile și să participe activ la procesul de învățare. Managerul școlar poate organiza activități de grup și de colaborare care să încurajeze interacțiunea și înțelegerea reciprocă între elevi cu background-uri și experiențe diferite. De asemenea, este important să se promoveze o comunicare eficientă între profesori, elevi și părinți, pentru a spori implicarea și sprijinul în procesul educațional.

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate este o misiune esențială pentru fiecare instituție de învățământ. Prin promovarea diversității ca o valoare, personalizarea abordărilor educaționale, încurajarea dialogului și a comunicării deschise, managerul școlar poate crea un mediu școlar în care fiecare elev se simte acceptat și valorizat, și are oportunitatea de a-și dezvolta potențialul maxim. Un mediu incluziv nu doar îmbunătățește performanțele academice ale elevilor, ci contribuie și la formarea unor cetățeni responsabili și înțelegători, care să contribuie pozitiv la societatea în care trăiesc.

Bibliografie

- Mulford, Bill. "Silence as Resistance: Principals and Passive Resistance to Educational Change." *Journal of Educational Administration*, vol. 42, no. 3, 2014
- Marzano, Robert J., Waters, Timothy, McNulty, Brian A. *School Leadership that Works: From Research to Results*. Alexandria, VA: ASCD, 2015.

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR PRIN ACTIVITĂȚILE DE PICTURĂ

ANAMARIA TRUTA

Scoala Gimnaziala Sanraiu de Mures

Dintre toate activitățile desfășurate în grădiniță, activitățile artistico-plastice, în special pictura, sunt cele mai reprezentative pentru stimularea și dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarului. Activitățile de pictură fac parte din domeniul „Estetic și creativ”, domeniu care oferă posibilitatea de a simți și înțelege frumosul din artă din mediul înconjurător, din viața socială și a dezvolta aptitudini de creație ce se realizează în grădiniță. Educația estetică din grădiniță nu se poate separa de procesul de cunoaștere a realității, de contactul direct cu obiecte și fenomene din mediul înconjurător.

Activitatea de pictură din grădiniță, prin conținuturile pe care le utilizează stimulează și dezvoltă curiozitatea copilului, nevoia de descoperire și exprimare. Pictura constituie mijlocul și cadrul cel mai larg de stimulare a potențialului creativ. Culoarea, forma plastică și linia reprezintă modul de exprimare și exteriorizare a preșcolarului. Prin pictură, copilul își dezvoltă sensibilitatea senzorială și cea comportamentală, construite pe baza afectivității, intuiției și fanteziei, în funcție de priceperea educatoarei.

Actiunile educative desfășurate cu scopul stimulării potențialului creative al preșcolarului în activitățile de pictură urmăresc: îmbogățirea reprezentărilor despre forma și culoarea unor obiecte din natură, formarea deprinderilor de lucru cu ajutorul unor materiale specifice picturii, dezvoltarea imaginației, cultivarea spiritului de observație, recunoașterea și denumirea culorilor, utilizarea elementelor de limbaj plastic (punct, linie, culoare).

În funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale copilului și de specificul activității de pictură, creativitatea cadrului didactic duce la descoperirea și stimularea creativității copiilor. La vârsta preșcolară predispoziția artistică a copilului presupune: simțul culorii (interesul pentru obținerea de culori noi prin amestecuri de culori), simțul formei (observă cu ușurință forma în natură precum și exprimarea cu ajutorul unor forma din imaginație), simțul ritmului (respingerea uniformității și utilizarea ritmului liniilor, al culorilor într-un mod propriu ce reflectă propriul ritm psihic) și simțul spațiului (încercarea copilului de a organiza suprafața de lucru în mod echilibrat).

Experiența didactică a arătat că, copilul, încă de la vârsta preșcolară, are un fond creativ care se poate dezvolta prin interacțiunea unor condiții cum ar fi: climatul de creativitate (educatoarea stimulează curiozitatea copilului, curajul de a combina culorile, realizarea de lucrări colective și aprecieri pozitive asupra rezultatelor obținute), însușirea unor cunoștințe privind elementele de limbaj plastic și tehnici de lucru specifice activității de pictură, dezvoltarea gândirii artistice plastice ce presupune curaj, încercare, încurajare, libertate în exprimare, exercițiu (încă din grupa mijlocie copiii sunt îndrumați să gândească în imagini, astfel antrenând afectivitatea, senzațiile și percepțiile, memoria vizuală)

În urma unor experimente realizate la diferite nivele de vârstă ale preșcolarilor se constată că prezintă o flexibilitate mai mare în lucrările cu temă dată și cu elemente sugerate în compoziție, însă originalitatea este mai vizibilă în lucrările cu temă liberă.

Prima formă de exprimare prin pictură la copiii mici este **dactilopictura** sau **pictura cu degetul**, deoarece mușchii mici ai mâinii sunt slab dezvoltați, nu își pot coordona bine mișcările, fiindu-le foarte greu să picteze cu pensula. De aceea, pictează mai întâi cu degetele, ca mai apoi să se introducă pensula și alte instrumente specifice. Mâna lucrează firesc prin contactul tactil cu apa, cu materialele pe care copiii le folosesc. Prin simbolurile grafice reflectate în dactilopictură, prin libertatea în alegerea temei, copiii preșcolari transpun în culoare bogăția informațiilor de care dispun și cu care operează, dau libertate memoriei cromatice și figurative.

Această tehnică de lucru are darul de a trezi interesul copiilor pentru activitatea de pictură, stimulându-le independența și creativitatea.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cioca, V., (2007), *Imaginea și creativitatea vizual-plastică*, Editura Limes
2. Rafailă, E., (2002), *Educarea creativității la vârstă preșcolară*, Editura Aramis, București

STAR
KIDS

www.miciolimpici.ro